

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

LEIGH RIVERS

KUÇUK YABANCI

KK
PİYASASI

ONA SAHİP OLMAK HER ZAMAN İSTEDİĞİ TEK ŞEYDİ.

Ona ihanet ettim.

Beni gördüğü yerde avlayacak olan adama.
Yıllar önce onu hapse gönderdiğimde her şeyin bittigini
düşünmüştüm.

Ama Malachi artık özgür.
Benden intikam almak, canımı yakmak ve
beni alaşağı etmek istiyor.
Bana musallat olmak için tetikte.

Olivia'yla ilgili her şey Malachi Vize'e aitti.

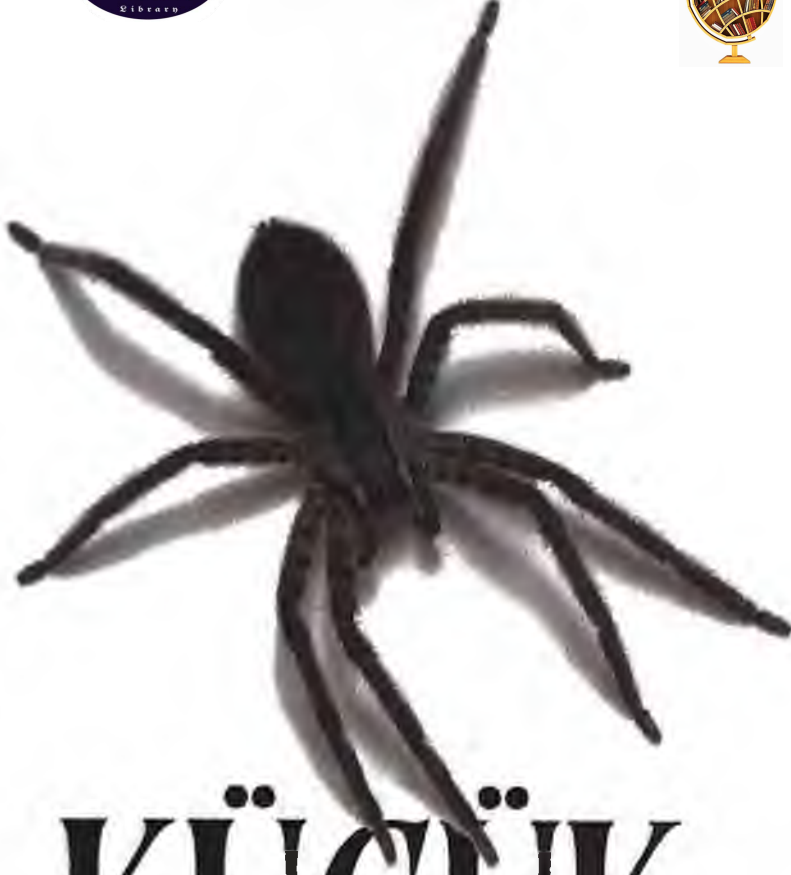
*Zihni,
Bedeni,
Rubu,
Korkusu,
Acısı...*

verisimlikten her şeyi

LEIGH RIVERS

KÜÇÜK YABANCI

KÜÇÜK YABANCI

Özgün Adı: *Little Stranger*
Leigh Rivers

Çeviren: Sergen Çelen
Editör: Gülden Girgin Gültekin
Son Okuma: Eylem Akşın
Kapak & Sayfa Tasarım: Koronis Ajans
Karakter Çizimi: @Pngfanart

Türü: Yetişkin - Gerilim
Kitap No: 1

Düzenleme
Ny.ozlem

1. Baskı: Şubat 2025
ISBN: 978-625-00-2677-9
Yayınevi Sertifika No: 76522

Copyright © 2023, Leigh Rivers

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Two Daisy Media aracılığıyla Koronis Yayınları'na aittir. Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz, yayımlanamaz.

Koronis Yayınları
Namık Kemal Mah. Kocayusuf Cad.
Karakaya Apt. No:18
Esenler / İstanbul

Baskı ve Cilt
Egem Basım Yayın San. ve Tic. Ltd. Şti.
Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Odin İş Mrk.
Kat: 2 No: 436 Zeytinburnu / İstanbul
Sertifika No: 43624

LEIGH RIVERS

KÜÇÜK YABANCI

İÇERİK UYARISI

Sevgili Okurlarımız;

Küçük Yabancı kitabının içinde kan bağı olmayan iki evlatlığın hikâyesi anlatılmaktadır.

Herhangi bir ensest ilişki sözkonusu değildir.
Kitabın içinde *BDSM* ve *somnofili* bulunmaktadır.

*Maskeli bir yabancı boğazınıza bir tornavida
dayayıp kaçmanızı söylerse ne yaparsınız?*

PART-1
OLIVIA

1

Olivia - Yaş 7

Işıltılı pembe oyuncak ayakkabılarımın üzerinde heyecanla zıplarken annem elimi tutuyordu. Havaalanı, etrafta koşuşturan insanlardan dolayı çok gürültülüydü. Büyük uçağa binmeye hazır, bavullarıyla koşuşturan koca bir kalabalık vardı. Kocaman bir sırtışla, “Daha gelmedi mi?” diye sorarken, annemin elini çekip olduğum yerde biraz daha zıpladım.

Babama bakarak, “Henüz değil, tatlım,” dedi. Babam, benle annem kadar heyecanlı görünmüyordu. Bu sabah konuşmalarına kulak misafiri olmuşum. Sanırım gelecek olan çocuk benden bir yaş büyüktü. Ailemi dinlerken duyduğum kadarıyla istismara uğramıştı. Beni evlat edindiklerinde de bu kelimeyi kullanmışlardı.

Onunla tanışmayı dört gözle bekliyordum.

Yeni kardeşimle...

Babam zıplamamı engellemek için elini başımın üstüne koydu. Bunu yapmamdan hoşlanmazdı. Genellikle popoma vurur ve beni odama gönderirdi.

“Garip davranmayı bırak. Düzgün davranacağına söz ver, meleşim.”

Heyecanla başımı sallayıp, serçeparmağımı kaldırarak sırtıttım.

“Söz veriyorum.”

Serçeparmağını benimkine takmadığında, elimi yanıma bırakıp suratımı astım.

Annem ciyaklayıp bana doğru eğildi.

“Tatlım, bu senin yeni kardeşin. Babanla seni o kötü yerden kurtardığımız zamanı hatırlıyor musun? Onu da kurtardık!”

Bir çocuk, elinde plastik bir çantayla -bavulunun nerede olduğunu bilmiyorum- bize doğru yürüyordu. Benden daha uzundu, en sevdiğim oyuncak bebeğimin saç rengine benzeyen siyah saçları vardı. Bir de güzel mavi gözleri...

Elini tutan kadın gözlerini devirip anneme, “İyi şanslar,” dedikten sonra babama bazı kâğıtlar uzattı. “Bunların hepsini okuyun. Son sayfa terapistiyle ilgili, lütfen onu saklayın. Hepsini okuduktan ve her seansa katılmasını kabul ettikten sonra imzalayın.”

Babam homurdanıp, “Bundan emin misin? Raporunu dikkate aldın mı?” diye sorarken gözlerini ona dikmiş olan anneme baktı.

“Evet, Jamieson. Bana onun durumunu ilk gösteren sendin, o yüzden ya yüzüne bir gülümseme yerleştir ya da bunu sana zorla yaptıracağım.”

Babam gülümsedi.

Ona sürpriz yapmak için giydiğim prenses elbisesinin tül-lerini sıkı sıkı tuttum. Onun da benim kadar mutlu olmasını istiyordum ama o benim gibi sırtıtmıyor ya da mutlulukla çırpınmıyordu. Aksine üzgün görünüyordu. Annem onunla konuştuğumda onu neşelendirdiğimi söylerdi, ben de bir adım öne çıktım.

“Merhaba!” Kocaman bir gülümsemeyle ona baktım. “Benim adım, Olivia. Yedi yaşındayım.” Yedi parmağımı havaya kaldırdım. “Sence bir prensese benziyor muyum?” Ona pembe elbisemi gösterdim.

Kardeşim bana bakıp bir adım daha yaklaştığında yeniden ona bakmamı sağlamıştı. Tıpkı beni yanan evden çıkararak itfa-iyecisi gibi.

Neden merhaba demiyor? Yoksa elbisemi beğenmedi mi?

Konuşmak yerine başını hafifçe eğip beni izledi.

Gülümsemem hızla yok oldu. “Elbisemi beğenmedin mi?” Elbisemin, saçımdaki kurdelelerle uyumlu pembe ışıltıları vardı. Annem dudaklarım parıldayan yıldızlar gibi ışıldasın diye dudak parlatıcısından sürmeme bile izin vermişti.

Elleriyle bir şeyler yaptığında, gözlerimi kısarak anneme baktım. Annem kadınla konuşuyor, babam da kâğıtlara bir şeyler yazıyordu. Ona döndüğümde hâlâ elleriyle bir şeyler yapıyordu.

“Uçakta olmak korkutucu muydu? Çok hızlı gittiğinde ve gökyüzüne fırladığında hep ağlarım. Babam bizi hep uçağa bindirir. O artık senin de baban.”

Bir süre bana baktı. Elini ensesine götürüp kıvrıkcık siyah saçlarını karıştırdı.

Tekrar aileme dönmek üzereyken, çocuk bileğimi tutunca, nefesim kesilerek gözlerimi ona çevirdim. Ellerini tekrar hareket ettirdiğinde anlamsızca ellerine baktım.

Kafam karışmıştı. Bir dakika önce onun yaptığı gibi başımı eğdiğimde, kahverengi saçlarım gözlerimin önüne düştü.

Döner kapıları işaret edip bana elini uzattı. Annemle babam hâlâ kadınla konuşuyordu. Elim tutmasına izin verdiğimde kapıya doğru koşmaya başladı. *Belki de saklambaç oynamak istiyordur? Harika çünkü saklanma yerleri bulmakta gerçekten iyiyimdir.*

Dolly ayakkabılarım yere çarparken kıkırdadığımda saçlarım deli gibi havada uçuşuyordu.

Diğer evdeyken kızlar ve erkekler hep oyun oynardı. Erkekler bizi kovalardı ve eğer bizi yakalarlarsa hapse girmemiz gerekirdi. Bir sürü arkadaşım vardı. Ama sonra annem ve babam gelip, beni alıp evlerine götürdü.

Annem uslu durursam doğum günümde bir köpek alabileceğimi söylemişti.

Bu benim onlarla geçireceğim ilk doğum günüm olacaktı, ilk hediyemi almak için sabırsızlanıyordum.

Beni havaalanında çekmeye devam ederken, “Nereye gidiyoruz?” diye sordum. Bizden çok daha uzun olan tüm insanlardan kaçıyorduk. Ayağım takıldığında, öne doğru yuvarlanırken bağırdım ama kardeşim beni yakalayıp ayağa kaldırdı.

Tekrar koşmaya başladığımızda yine gülmeye başladım. Bir kapıda durup etrafımıza baktıktan sonra beni içeri çekti. Nefes nefese kalmıştım. Erkeklerle dolu bir banyoda olduğumuzu görünce geri çıkmaya çalıştım.

Ona bakmam için beni tuttu. Elleriyle yine bir şeyler yapıp sonra da kendini işaret etti. Hâlâ ne yaptığını anlamadığımda ağzını işaret edip başını salladı, daha sonra da benim ağzımı işaret edip başını salladı.

“Konuşamıyor musun?” Başını tekrar salladığında gözlerim açıldı. “Sorun değil. Çok uzun süre ben de konuşamadım. Sana öğretebilirim.”

Sinirlenmiş olmalı ki gözlerini devirdi.

Hey, bu çok kaba!

Beni tekrar işaret edip avcunu göğsüne bastırdı. Gözlerinde korkutucu bir şey vardı. *Ailemize geri dönmek istiyorum*, der gibi bakıyordu. Ne yaptığını sormadan ya da çılgılık atmaya fırsat bulamadan babam kapıyı açtı, ardından annem beni kollarına aldı.

“Sana sorun çıkarma demiştim!” diye bağırdı babam. Gözlerimi kapadım. Daha fazla bağırmasını bekliyordum ama devam etmedi. “Ve sen...” diye ona da çıkıştı. “Cezalısın, küçük adam. İki hata daha yaparsan kışın yeni bir eve gider. Sen artık, Malachi Vize’sin ve Vize’ler çizginin dışına çıkmaz. Bu yüzden buna alış.”

Dudaklarım bir gülümsemeye dönüştü. Ben de bir Vize’dim. Biz hiçbir şeyden korkmazdık.

Örümcekler hariç. Örümcekler beni ürkütürdü.

Çocuk başını eğdi ve yumruğunu göğsünde daire çizerek döndürdü.

Annem bana bakıp, “Özür diliyor, tatlım,” diye fısıldadı. “İşaret diliyle iletişim kuruyor.”

“O da ne? Ben de yapmak istiyorum!” dedim heyecanla.

Kıkırdayarak, alnımdan öpüp, “Sana öğreteceğim,” dedi. “Hatta evdeki herkese öğreteceğiz.” “Evdeki yardımcılara bile mi?” diye sordum.

Başını sallayıp bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı.

“Evet. Aşçıların, hizmetçilerin ve güvenlik görevlilerinin de öğrenmesini sağlayacağız. Malachi evimizde rahat edecek. O artık ailemizden biri.”

Yeni annem iyi biriydi. Babam gibi bana hiç bağırıyor ya da beni korkutmuyordu. Her zaman saçlarımı örer, tırnaklarını boyar ve arabada benimle şarkı söylerdi.

Annemi seviyordum.

Malachi arabada yanıma oturdu ve eve dönene kadar bana baktı. Bu biraz tuhaftı, beni geriyordu. Yine de ona gülümse dim. O ise sadece başım eğdi. Sanki beni inceliyordu. Saçlarıma bakıp duruyordu. Kurdelelerimi beğenmiş olabilir miydi?

Eve dönüp artık paylaştığımız odama gittiğimizde, benimkinin karşısındaki yatağa oturdu. Yeni bebek evimi göstermemi

sessizce izledi. Şaka yaptığımda ya da *Barbie*'mi onunla konuşturduğumda gülmedi. Onunla oynaması için bir bebeğimi verdiğimde ise kafasını kopardı. Gözlerim irileşti.

“Hayır!” diye bağırdım, bebeği elinden kaparak. “Bunu yapamazsın, Malachi!”

Tekrar beni işaret etti ve avcunu göğsüne koydu.

“Bu ne anlama geliyor?” diye sordum. Bebeğin kafasını yerine takıp ahşap evin içine sakladım. “Bana öğretebilir misin?”

Tek yaptığı sırtıtmak oldu. Sonra saçlarımın bir teline uzanıp parmaklarının arasında ovuşturdu.

“Koklamak ister misin? Çilek gibi kokuyor,” dedim.

Saçlarımı burnuna götürdü ve gözlerini kapatarak derin bir nefes aldı. Ardından beni kucaklayarak kendine çekti. Donup kalmıştım. Kocaman bir sarılmaydı. Başımı göğsüne bastırdı ve saçlarımı kokladı. Parmaklarını saçlarımın arasında gezdirdiğinde istemsizce kıkırdadım.

Geri çekilip elleriyle yine bir şeyler yaptı. Ona bir kâğıt alıp bir paket boya kalemi uzattım. “Yazabiliyor musun? Yazamıyorsan sana öğretebilirim,” dedim.

Siyah kalemi aldı ve kâğıda bir şeyler yazdı. Harfler anlamsız görünüyordu.

Ama tek bir kelime dikkatimi çekti:

Benim.

Düzenleme

Ny.ozlem

2

Olivia - 11 Yaşında

“Tuşlara birlikte bastığında, bunu elde edersin.” Öğretmenim bana *Mutlu Yıllar*’ı nasıl çalacağımı gösterirken piyanonun sesi bangır bangır odanın içinde yankılanıyordu. Son iki haftadır bana nasıl çalacağımı gösteriyordu. Ona Malachi için bu şarkıyı nasıl çalacağımı gösterip gösteremeyeceğini sormuştum.

Bugün on iki yaşma basmıştı ama ne bir parti istiyor ne de ailece dışarı çıkmak istiyordu. Aksine üzgün görünüyordu. Sarılmam genellikle onu daha iyi hissettiriyordu ya da yatakta yanına uzanıp film izlediğimizde daha iyiydi. Ama ona daha önce bir şeyler yapmak isteyip istemediğini sorduğumda *hayır*, demişti.

Aslında, “*Hayır*,” diye yazdı çünkü hâlâ konuşmuyordu. Annem onun seçici olduğunu, konuşmamayı seçtiğini ve beş yaşından beri konuşmadığını söylemişti. Nedenini bilmiyordum ama babam büyüdüğümde açıklayacağını söylemişti.

Bazen yatakta uzanırken veya oturma odasında kurduğumuz çadırda otururken Malachi’yi kandırmaya ya da konuşmaya

ikna etmeye çalışırdım ama bu onu kızdırırdı ve günlerce beni görmezlikten gelirdi. Arkadaşlarım, konuşmadığı için onun tuhaf olduğunu düşünürdü. Bana işaret ettiğinde gülüyorlardı, genelde arkadaşlarıma susmalarını söylerdim.

Hâlâ aynı odayı paylaşıyorduk. Annem onu kendi odasına taşımak istemişti ama Malachi kalmak için yalvarmıştı. Karanlıktan korkuyordu ve bazen benim yanımda uyuyordu. Babamı pek sevdiğini de sanmıyordum. Geçen gün Malachi, babamın ofisinden morarmış bir gözle çıkmıştı.

Malachi içeri girdiğinde piyanodan başımı kaldırdım. Siyah kapüşonlu bir tişört giymişti. Kapüşonu neredeyse kıvrıcık siyah saçlarını örtüyordu. Piyanonun önündeki kanepeye oturdu ve dersimi bitirirken beni izledi.

Öğretmenim, annemle konuşmaya gitmişti. Bir sonraki dersimi yeniden planlamaktan bahsediyorlardı ve bir anda tartışmaya başlamışlardı. Malachi'nin doğum günü hakkında konuşuyorlardı. Babam, kasıtlı olarak geç saatlere kadar çalıştığı için burada olmayacaktı.

Malachi yanıma gelip tabureye oturdu. Bana, *"Bana da öğret,"* diye işaret etti.

Yeni öğrendiğim parçayı ona çalarken parmaklarımı izledi ve melodiyi anladığında gözleri parladı. Sırıtip omuz silktim. "Mutlu yıllar," dedim sessizce. "Bu bir sürpriz olacaktı."

"Teşekkür ederim," diye işaret etti. Sonra tekrar piyanoyu göstererek, *"Çal,"* dedi.

Bu sefer yanlış çalmıştım, oflayarak kollarımı kavuşturduğumda bana sessizce güldü. Sonra önündeki tuşlara, rasgele daha tiz bastı. Onun berbat piyano becerilerine kıkırdamamaya çalıştım.

"Sana aldığım hediye beğendin mi? Annem seçmeme yardım etti," dediğimde başını salladı. Yanağıma bir öpücük kondurup, *"Teşekkür ederim,"* diye işaret etti.

Yanağımı çevirip diğerini de gösterdim. Onu da öptü. Sonra alnımı gösterdim ve onu da öptü. Burnumu gösterdiğimde ise dudaklarımı öptü. Kalakaldım.

Geri çekilip gözlerim fal taşı gibi açılmış bir şekilde ona baktım. “Annem, erkeklerin beni öpmesine izin vermememi söyledi! Sen bir erkeksin!” dedim.

“Ben senin kardeşinim, yani iznim var,” diye işaret etti.

“Gerçekten mi?” diye sordum.

Başını salladı, gözleri parlarken uzun bir süre beni izledi. Ardından vücudunu çevirip tekrar piyanonun tuşlarına bastı.

Omzumun üzerinden bakarken annemin kapıda durduğunu fark ettim. Malachi’nin doğum günü pastasını tutuyordu ve endişeli görünüyordu. Mumlar çoktan ermişti.

O gecenin ilerleyen saatlerinde babam eve geldi. Malachi’yi yatağından sürükleyerek çıkardı. Ne olduğunu sormaya çalıştığım da bana uyumaya devam etmem için bağırdı.

Malachi, saatler sonra odamıza geri döndüğünde gözle görülür bir şekilde titriyordu. Ellerini kullanarak benden özür diledi. Ben de uyuyana kadar ona sarıldım.

Olivia - 16 yaşında

Aynada saçlarımı taradım, ardından yüzümü uzun göstermek için yüksek bir atkuyruğu yaptım. Biraz rimel sürüp en sevdiğim dudak parlatıcısını aramaya başladım. Eğer acele etmezsem amigo antrenmanına geç kalacaktım ve kaptan olarak sorumlu davranıp herkesten en az yirmi dakika önce orada olmam gerekiyordu.

Küçük çekmeceyi kapadığımda makyaj masam titredi. Uzun, sinirli bir şekilde nefesimi verip, “Nerede bu?” diye mırıldandım. Makyaj çantalarımı tekrar karıştırmaya başladım. Okul çantamı yerden alıp odanın geri kalanını taradım.

Okul çantama bakmak için tekrar eğildiğimde odanın kapısı çalındı.

Malachi elinde dudak parlatıcımıyla birlikte kapıda duruyordu.

Kaşlarımı çatarak, “Dudak parlatıcım neden sende?” diye sordum. Sonra kaşlarım düştü. “Yoksa yine mutfakta mı bırakmışım?”

Başını salladı, ardından sessizce içeri girip kapıyı arkasından kapadı. Dudak parlaticımı bana fırlatıp, şapkasını çıkararak dalgalı saçlarını düzeltmek için eliyle geriye doğru taradı.

Geçen yıl boyunca Malachi, bir çocuktan genç bir adama dönüşmüştü. Keskin çenesi, uzun kirpikleri ve parlak, elmas gibi mavi gözleriyle on yedi yaşında olmasına rağmen yirmilerinde gösteriyordu. Kıyafetlerinin arasından fark edilmeye başlayan kasları vardı ve koşmayı çok seviyordu. Bir keresinde bunun, kafasını boşaltmasına yardımcı olduğunu söylemişti.

Bazen birlikte koşardık. Aynı şarkıyı dinlerdik -ben seçersem genellikle Taylor Swift, o seçerse Bad Omens- ve eve dönmeyen önce göl kenarında oturup güneşin doğuşunu izlerdik.

Bütün arkadaşlarım onu öpmek istiyordu. O, herkesin bir parça istediği, sessiz ve gizemli Malachi Vize'di. Bu beni hasta ediyordu, özellikle de grup sohbetinde okumayı tercih etmediğim ayrıntılara girdiklerinde. O popüler biri değildi, *sessiz* ve *tuhaf* olarak biliniyordu. Yine de insanlar yüzüne bir şey söylemeye cesaret edemiyordu.

Malachi her gün yaptığı gibi eğilip saçlarımı kokladı. Ardından yatağıma oturup, "*Nereye gidiyorsun?*" diye işaret etti.

"Abigail'ın yatıya kalma partisi var. Babam gidebileceğimi söyledi."

Gözleri kararırken çenesi gerildi.

Bunu da çok sık yapmaya başlamıştı.

"Dışarı mı çıkıyorsun?" diye sorduğumda başını salladı.

Dışarı çıkmasından kastım, annemin ona on yedinci doğum günü için aldığı motosikletti. O motosikletle deli gibi dolaşüyor ve ailemizin sigara içtiğini bilmediğini sanıyordu ama hepimiz Vize Malikânesi'nin diğer tarafındaki odasından gelen kokuyu alabiliyorduk.

Onların önünde beni dudaklarımdan öptüğünde, annem onu kendi odasına götürmüştü. Çok masumcaydı. Birlikte bir

masa oyunu kazanmıştık ve bunu kutluyorduk ama görünüşe göre yanlış bir şekilde.

Odanın ona ait olan tarafını boşaltmalarını izlemek, hayatımın en kötü günüydü. Muhtemelen onun için de öyleydi. Annemle babam beni evlat edindiğinden beri kendimi hiç yalnız hissetmemiştim çünkü Malachi hep buradaydı, özellikle fırtınalı gecelerde bana eşlik ediyordu.

Kâbuslarım geri dönmüştü. Bazen onlar yüzünden nefes bile alamadığımda gizlice onun odasına giderdim. Beni asla geri çevirmezdi çünkü o da benimle aynı odayı paylaşmayı özlüyordu.

Yataklarımızı birbirine yaklaştırıp el ele tutuşurduk. Bazense ben uyuyana kadar yatağımın kenarına otururdu. O çok koruyucu bir kardeşti. Her zaman iyi olduğumdan emin olmaya çalışırdı. Yıllar sonra bile evin diğer tarafında kalmasından nefret ediyordum.

“Kal,” diye işaret etti. “Benimle bir film izle.”

“Gideceğimi önceden haber verdim. Yarın akşam film izleyebiliriz,” dedim ve parlatıcıyı dudaklarıma sürdüm. Makyaj aynasından ona bakarken, dudaklarımı büzüştürüp suratımı astım. “Ah, ağabeyim beni özleyecek mi?”

Yatağımdan kalkıp, hızla saçlarımı tutarak başımı geriye doğru çektiğinde nefesim kesildi. Diğer eliyle yanağıma tutup başparmağıyla ağzımdaki yapışkan dudak parlatıcısını sildi.

Altdudağımanın aşağı doğru çekilmesini izledi. *Büyülenmiş gibi mi görünüyordu?*

Nedense çenemi tutup saçımı tıslamama neden olacak kadar sert çektiğinde transa girmiştim ama ona karşı koyamadım ya da durmasını söyleyemedim. Bir parçam daha sert çekmesini, bir şeyler yapmasını istiyordu.

Bana ne oluyordu?

Beni bırakıp geri çekildi, göğsü sanki kendini kontrol etmeye çalışıyormuş gibi inip kalkıyordu. Malachi önce dudak-

larımdan parlayan parmağına, daha sonra da dağınık saçlarıma baktı.

Ağzımı silerken nefesim ağırlaştı, kalbim göğsümde hızla çarptı. Ne hissettiğimi ve neden bu kadar kızardığımı anlamaya çalışıyordum. Oturduğum sandalyeyi tekrar makyaj masamın önündeki yerine getirdi. Saç fırçamı alıp tokamı saçımdan çekti. Ardından hiçbir şey olmamış gibi saçımı taramaya başladı.

Üç gün sonra mutfağa girdiğimde annem sebze doğruyor, radyoda sessizce çalan bir şarkıya eşlik ediyordu. Babam her zamanki gibi işteydi. Eğer burnu bir evrak işine gömülü değilse bir konferans görüşmesinde ya da mahkemede oluyordu. Genelde bir gecede altı kişiyi öldürdüğü için ömür boyu hapis cezası almamaya çalışan birini temsil ediyordu.

Vize'ler genellikle dünya çapındaki haber kanallarında ve sosyal medya platformlarında sıkça yer alan davalarla tanınırdı. Babam bir ceza savunma avukatı, annem ise bir yargıçtı. Ancak beni ve Malachi'yi evlat edindiğinden beri annem daha az çalışıyordu. Genellikle biz okuldayken sanat odasında resim yapıyordu.

Buraya gelmeden önceki hayatımı pek hatırlamıyordum ama günlerce yemek yemediğimde vücudumun nasıl hissettiğini hatırlıyordum. Uyuşturucu bağımlısı annemin eve erkeklerin girip çıkmasına izin verdiğini ve küçük kardeşimin günlerce beşiğinde yattığını hatırlıyordum. Çocuk hizmetleri eve dalmadan ve çürümeye yüz tutmuş bedenini kollarımda bulmadan önce ağlamayı bırakmıştı.

Onu kurtaramadığım için defalarca kez özür dileyerek acil servise kaldırılmıştım. Bir hafta sonra Vize'ler kendilerini tanıtırıp bir daha aç kalmanın nasıl bir his olduğunu asla bilmeyeceğimden emin olmam gerektiğini söylediler ve sözlerini tuttular.

Babamdan korkuyor olsam da onu seviyordum. Malachi'ye

çok sert davranıyordu ve bir denizci gibi küfrediyordu. Ama daha sakin ve daha iyi bir baba olmaya çalışıyordu. Artık alkol almıyordu ve kendini meşgul tutuyordu. Yine de Malachi'nin, babamdan benim gördüğüm muameleyi gördüğünü söyleyemezdim. Kardeşimin hâlâ bu çatı altında olmasının tek nedeni, annemle benim onu seviyor olmamız ve her şeye rağmen ailemizin bir parçası olmasıydı.

Bahsi geçen kardeşim arkamdan mutfağa girip, omzunu omzuma değdirerek yanımdan geçti. Ardından saçlarını karıştıırıp buzdolabına baktı ve bir portakal suyu aldı. Gözleri önce anneme, daha sonra bana kaydı. Ardından içinde bir şeyin parladığını gördüm. Geçen gece, arkadaşımın evinde kalmak için onlara gitmiştim. Ama herkes uyuyunca gizlice çıkmış ve kendi pencereye tırmanmak yerine doğrudan Malachi'ninkine tırmanmışım.

Ama bu, kardeşlerin yaptığı normal bir şeydi, değil mi?

4

Olivia - 18 yaşında

“Sanırım senden nefret ediyorum.”

Malachi az önce bir örümcek satın aldığı dükkândan çıkarken kırılgan görünüyordu. Ben arabamın kilidini açarken delikli kutuyu göğsüne bastırdı ve arka koltuğa yerleştirirken yüzünü buruşturdu.

Baştan aşağı titrediğinde başımı salladım.

“Bunu *düşünmeye* gerek yok, senden nefret ediyorum. Eğer onu geri verirsen ağabeylik kartını iptal etmem.”

“Korkmayı kes.”

“Hayır. Siktir git! O kadar sevimli hayvan varken neden bir tarantula aldın? Bana evcil hayvan almak istediğini söylediğinde, yavru bir kedi ya da lanet bir köpekten bahsettiğini sanmıştım!”

Kardeşim gözlerini bana diktiğinde gözlerimi devirdim ve motoru çalıştırıp eve doğru yola çıktım. Ailemiz hâlâ dışarıda olacaktı. Yakında burada yaşaması muhtemel yeni bir koruyucu çocukla ilgili bir tür toplantıları vardı.

Başka bir kardeş olmamasını umuyordum. Malachi'yi çok seviyordum ama bazen çok uğraştırıyordu, özellikle de sahipleniciliğiyle. On altı yaşına geldiğimde yatıya, kız günlerine ve hatta spor salonuna gittiğimde daha fazla ortaya çıkmaya başlamıştı. Her seferinde, hiç şaşmadan telefonumu mesajlarla doldururdu çünkü hâlâ konuşmadığı için arama yapamıyordu.

Bir keresinde Abbi'yle ailesinin evinde sarhoş olduktan sonra onu aradım, bir şeyler geveledim ve telefonumu kaybetmeden önce ona konumumu gönderdim. O da bütün gece saatlerce motosikletiyle beni aradı.

Vazgeçip eve dönmek zorunda kaldığında, beni yatağında uyurken bulmuştu. Sabah uyandığımda başım göğsündeydi, kolları bacakları birbirine dolanmıştı. Omzumdaki küçük şeytan kalmamı söylüyordu ama bunun yanlış olduğunu biliyordum, bu yüzden gizlice çıkıp kendi odama gittim.

Evde ondan bir tane daha olduğunu düşünsene? Çıldırırdım. Onu seviyordum, gerçekten seviyordum ama bazen onunla ilgili tuhaf düşüncelerim oluyordu. Parmaklarım kalçalarımın arasından kayarken ya da başka birini öperken orgazm olduğumda, onun yüzünün kaç kez aklımın en ön saflarında yer aldığını utanmadan söyleyebilirdim.

Ailemizle birlikte kahvaltıya, akşam yemeğine otururken, kardeşimi düşünerek kendimden geçmediğimi idda edemezdim.

Benzin deposunun boşalmaya yakın olduğunu fark ettiğimde, "Benzin almam lazım," dedim. En yakın istasyona dönüp omzumun üzerinden kutuya baktım. Yanlışlıkla başka birinin arabasının tavanına bırakırsam fark edip etmeyeceğini merak ediyordum.

Örümcekler tüylerimi ürpertiyordu.

Odanızın zemininde koşan, tavandan sarkan ya da siz uyurken yüzünüzde rahatça gezinen küçük örümcekler yeterince kötüdür ama o kutudaki tüylü şey sadece küçük bir örümcek

değildi. Kırmızı, siyah tüylü ve beni yiyebilirmiş gibi görünüyordu.

Ben benzin kapağıyla uğraşırken yağmur yağmaya başlamıştı. Yerde su birikintileri oluşurken Malachi sonunda benim için kapağı çevirdi. Ben depoyu doldururken usulca kaputun üzerine oturdu. Kollarını kavuşturmuş bana bakıyordu. Gözlerimi kısıp ona baktım.

“Ne?”

“Dudak parlatıcını sürmemişsin.”

Dudaklarımı birbirine bastırdım. Birkaç gün önce aldığım ruj yüzünden kırmızıya boyanmışlardı.

“Bunu daha çok sevdim.”

“Katılmıyorum. Fahışeye benziyorsun.”

Koluna bir tokat attığımda sessizce güldü.

“Annem bir erkek arkadaş bulmamı istiyor. Görünüşe göre bana bakacak bir erkeğe ihtiyacım var.” Gözlerimi devirdim.

“Beni o tuhaf Parker’la tanıştıracaklarını söyledi.”

Malachi’nin gözleri karardığında çenesi gerildi.

“Daha on sekiz yaşındasın.”

Güldüm. “Bunu ona söyle!” Gaz kapağını çevirip omzunu okşadım. “Babam erkeklerin güçlü olduğunu düşündüğü için kendini şanslı say yoksa sen de genç yaşta evliliğe zorlanırdın.”

Ben uzaklaşmadan, bileğimi yakalayıp işaret etmek için bıraktı.

“Hayır, evlenmeyeceksin.”

İç çektim.

“Bu konuda ailelerimizle kavga etmemeni öneririm. Onların geleneğine göre ben evlenene kadar saf ve masum olmalıyım. Sen de ne istersen yapabilirsin. Özgürlüğünün tadını çıkar.”

Cevap veremeden -gözlerindeki ifadeye bakılırsa muhtemelen kızgındı- arkamı dönüp iletişimini engelledim. Ödeme yapıp atıştırmalık bir şeyler almak için içeri girdim.

Sırada beklerken omzumda bir dokunuş hissettiğimde sıçradım ve elimdeki cips paketlerini yere düşürdüm. Hızla arkamı döndüğümde, ikimiz aynı anda paketleri almak için dizlerimizin üzerine çöktük. Benim elim, onun eline dokundu. Başımı kaldırdığımda, matematik dersinde yanında oturduğum Adam'ın bana gülümsediğini gördüm. Onu aylardır görmemiştım. Okulu bırakmış ve ortadan kaybolmuştu. Bu beni şaşırtmıştı çünkü o en iyi sporculardan biriydi. Zeki ve -bunu itiraf etmeye cesaret edebilirdim- oldukça yakışıklıydı.

İçimden bir ses, cipsleri alıp hemen gitmem gerektiğini söylüyordu. Ancak kasiyer hâlâ başka bir müşteriyle meşguldü. Biz de yaklaşık on dakika boyunca konuştuk. Havadan sudan, haziran ayı için ne kadar kötü bir hava olduğundan bahsettik. Sohbetimiz kesintiye uğramadan önce kapının zili çaldı ve Malachi içeri girdi.

Gözleri, konuştuğum Adam'ın üzerine dikilmişti. Yüzündeki ifade açıkça sinirliydi. Hayır, *öfkeliydi*.

“Ah, özür dilerim, ben de tam-”

Malachi cümlemini bitiremeden Adam'ın kafasını hızlı bir hareketle duvara çarptı. Çatırdama sesi beni yerimden zıplatmıştı. Bir kez, iki kez, üç kez... Adam yere yığılırken kan her yere sıçradı. Kasiyer polisi aramak için tezgâhın arkasına koşarken gözlerimi dehşet içinde kocaman açmış, ayrık dudaklarımdan tek bir kelime bile çıkaramamıştım.

Malachi'nin burun delikleri hızla açılıp kapanıyordu. Bana dönüp, çenemi tutarak, *“Hayır,”* diye işaret etti.

Nefes nefese, “Ben hiçbir şey yapmadım,” diye fısıldadım. “Neden? Neden yaptın bunu?” Gözlerim istemsizce Adam'a kaydı. Kendinden geçmiş gibiydi. Kafasındaki derin kesikten kan sızıyordu. Bakışlarımı geri çevirip Malachi'ye baktım. “Malachi...”

Başını sert bir şekilde salladı, bakışlarını yerden kalkmaya

alışan Adam'a çevirdi. Sonra bileğimden tutarak beni benzin istasyonunun dışına çekti.

Beni arabaya attı ve kapıyı öfkeyle çarptı. şok içinde donup kalmıştım. O, direksiyona otururken gözlerimi bile kırpamıyordum. Bana bir şeyler işaret ediyordu ama ne dediğini anlamak için bile ona bakmadım. Sadece nefesimi kontrol etmeye çalışıyor, kalbimin göğsümde çılgınca arpışını hissediyordum.

Malachi, arabayı hızla benzin istasyonundan sürdü ve bizi eve götürdü. Yol boyunca sessizce oturdum. Gözlerim ara sıra onun Adam'a saldırırken kullandığı saç eline kayıyordu. Elindeki titreyen damarları gördüm. Direksiyonu sımsıkı kavrar-ken, kasılan kollarındaki şişkin damarlara bakarak yutkundum. İçimde, bacaklarımın arasında kesinlikle olmaması gereken bir his vardı.

Onun birine saldırmasını izleyerek tahrik olmamalıydım. Uyguladığı şiddet kesinlikle cezalandırılmalıydı. Ona bağırma-lı, yaptığını sorgulamalıydım. Ama bunun yerine, beni tuttuğunu ve...

"Bunu neden yaptın?" diye sordum. Sesimi sakın ve güçlü tutmaya çalışıyordum.

Ama başaramadım. Neden sesim bu kadar nefes nefese ve muhtaç ıkırıyordu?

Klotum neden sırlıslıklam olmuştu?

Hasta. Hasta, hasta, hasta...

Bu utanç verici.

Malachi beni görmezlikten gelerek daha hızlı sürmeye başladı.

"Okuldan bir arkadaşımdı. Kazara bana çarptı ve sadece konuşuyorduk. Hıyarlık falan yapmıyordu," diye açıklamaya çalıştım.

"Kapa eneni," diye işaret etti.

Kollarımı göğsümde kavuşturarak kaşlarımı çattım.

“Şimdi polisler seni almaya gelecek ve babam çok kızacak. Sonra annem onunla kavga edecek. Beni Abbi'lere bırak.”

“Hayır.”

“Malachi. Beni Abbi'nin evine bırak yoksa çığlık atarım.”

Bana baktı. Sonra daha da hızlanarak, **“Sonra çığlık at,”** diye işaret etti.

Başımı iki yana salladım ve pencereden dışarı bakmaya başladım. Beni arkadaşımın evine götürmedi, eve götürüyordu. Garaja girer girmez, kapıyı açıp odama koştum.

Saatler sonra annemle babam eve geldiğinde polislerin de geldiğini gördüm. Adam'ın suçlamada bulunmak istemediğini söylediler. Tüm bu süre boyunca Malachi hiç etkilenmemiş gibiydi. Bacaklarını açmış, bir sandalyede kambur duruyor, gözlerini duvardaki bir noktaya dikerek herkesi görmezlikten geliyordu.

Sonunda ona sadece bir uyarı verdiler. En iyi şekilde davranması ve yardım alması gerektiği söylendi.

Annemin gözleri ıslaktı. Sanki Malachi'nin yaptıklarını savunacakmış gibi ona bakıyordu ama Malachi sadece çakmağını çıkararak onları görmezlikten geliyordu.

Babam, “Neyin var senin?” diye bağırdı. “Adam suçlamada bulunmadığı için şanslısın yoksa ailemizi rezil ederdin!”

Annem ayağa kalktı. Araya girerek, “Adam'ın ailesi belirli koşullar altında suçlamaları düşüreceklerini söyledi,” dedi.

“Hangi koşullar?” diye sordum.

Annem bana sıcak bir gülümsemeyle, “Bir şartla,” diye cevap verdi. “Olivia'yı Adam'a vereceğimize söz verdik.”

Malachi'nin elleri yumruk oldu.

Babamın gözleri şaşkınlıkla açıldı. “Parker'la bir birlikteliği olduğunu sanıyordum,” dedi.

Annem omuz silkti.

“Birden fazla seçeneğin olması her zaman iyidir, Jamieson.”

“Peki, kızımıza kaç seçenek sunmayı planlıyorsun, Jennifer?”

İsimlerini bu tonda kullandıklarında genellikle olaylar patlak verirdi. Yutkunarak bakışlarımı kucağıma indirdim. Onlar tartışırken utanç ve suçluluk duygusu içime aktı.

Birden, bacağıma bir tekme geldi. Başımı hızla kaldırdığımda Malachi’nin bana baktığını gördüm. Kaşları birbirine yaklaşmıştı ve gözleri bir savaş alanı gibi çalkalanıyordu. Dudakları neredeyse fısıldayacak kadar yavaş hareket ediyordu ama elleri onun yerine konuşuyordu: *“Sana dokunanı öldürürüm.”*

Ona inanıyordum.

Ama bu onun hatasıydı.

Ailemin bağışmaları devam ederken Malachi’nin sessizliği bozulmadı. Babam sinirle masayı devirdiğinde bile irkilmedi. Annem de ona bağışmaya başladı ve tartışma bir anda kimin sesini daha çok yükseltebileceği yarışına dönüştü. O sırada Malachi, kapıya doğru eliyle işaret etti. Hiçbir şey demeden beni dışarı çıkardı.

Büyük merdivenlerden yukarı çıkarken, sırtıma dokunan ellerinden kurtulmaya çalışarak, “Teşekkürler,” diye tersledim. “Senin yüzünden annem beni onunla çıkmaya zorlayacak. Umarım kendinle gurur duyuyorsundur, ağabey.”

Hışımınla ondan uzaklaştım. Yönümü sola çevirip odama daldım. Kapıyı arkamdan kapatırken, bir an için onun sessiz ayak seslerini duydum ama dönüp bakmadım.

“Uyanık mısın tatlım?”

Televizyonu kapatıp ayağa kalktım.

“Evet. İçeri gel.”

Annem kapıyı açıp ardından sessizce kapadı. Gözleri şişmişti. Babamla gerçekten savaşmışlardı ve ağlamayı daha yeni bırakmıştı.

“İyi misin?” diye sordum. “Saatlerdir tartışıyordunuz.”

“O çocukla çıkmanı önermem, babanın hoşuna gitmedi ama Adam’ın ailesinin, Malachi’nin suçlanmaması için öne sürdüğü şart buydu.”

Dudaklarımı birbirine bastırdım.

“Yani onun suçlanmasını engellemek için bir randevuya çıkmam gerekiyor. Bu bir şantaj. Dürüst olmak gerekirse bunu kabul etmiş olman bile beni sinirlendiriyor.”

“Eğer gitmezsen Malachi’nin başı büyük belaya girecek.” Ona boş boş baktığımda, “Kardeşinin bugün bunu neden yaptığını biliyor musun?” diye sordu.

Başımı sallayarak, “Hayır,” diye cevap verdim. “Adam’la sadece konuşuyordum. Bana bunu neden yaptığını söylemedi.”

İç geçirdi ve yatağımın kenarına oturup ellerini saçlarında gezdirdi. Babamın saçları siyahtan çok gri olmasına rağmen annemin saçları altın sarısı ve gürdü. Gri tellerden eser dahi yoktu.

“Bizimle bir süredir konuşmuyor. Benimle iletişim kurması için ağladığımda bile gözlerini dikip sadece baktı ama seninle konuşacaktır.”

Omuz silktim.

“Evet. Biz hâlâ yakınız.”

“Bunu sorduğum için beni affet ama bana gerçeği söyleyebilirsin, tatlım. Seni hiç... İncitti mi?”

Gözlerim şaşkınlıkla açıldığında oturduğum yerde dikleştim.

“Ne? Hayır, hayır! Neden yapsın ki?”

“Malachi bizim gibi değil, Olivia. Onun gibi biriyle başa çıkabileceğimizi neden düşündük, bilmiyorum. Çok sorunlu ve çok... Bilmiyorum. Senin üzerindeki kontrolcü ve sahipneci eğilimleri tehlikeli. Baban seni alnından öptüğünde bile Malachi ona boğazını kesmek ister gibi bakıyor. Bir terapistle

konuşmuyor ve ilaç tedavisine yanaşmıyor. Korkarım her ikisine de gerçekten ihtiyacı var.”

“Neden onlara ihtiyacı olsun ki?”

Dudağını ısırdı.

“Malachi’nin... Sorunları var. Buraya gelmeden önceki hayatında yaşadığı şeylerin ve *mutizm*’ini” tetikleyen tüm travmaların yanı sıra zihinsel olarak normal değildi. Hiç *ASPD*** diye bir şey duydun mu?”

“Elbette ama Malachi psikopat falan değil. Sadece sessiz ve sinirli biri.”

Annem başını sallayıp, “On beş yaşında teşhis kondu, tatlım,” dedi. “Baban ve ben, artık on dokuz yaşında, kendi geçimini sağlayabilecek bir yaşta olduğu için belki de ondan evden ayrılmasını istememiz gerektiğini düşünüyoruz.”

Yorganı üzerimden atarken dişlerim birbirine çarptı. “Hayır,” diye çıkıştım. “O giderse ben de giderim.”

“Aptal olma, Olivia. Bunu neden yapasın ki? Malachi’nin alana ve kısıtlamalara ihtiyacı var. Eğer bizim çatımız altında yaşıyorsa bizim kurallarımıza uymak zorunda. Baban kendini rahatsız hissetmeden onunla aynı odada bile kalamaz. Ayrılmazsın, ailemizle bağların var. Sen bir Vize’sin.”

“Yemin ediyorum, anne. Malachi giderse ben de onunla gideceğim.”

“Pekâlâ.” Omuzları düştü ve uzun bir süre yere baktı. “Eğer bir kez daha işleri berbat ederse sonuçlarının ne olacağı umurumda değil. Malachi’ye gitmesini söyleyeceğiz. Onu biz büyüttük, sırtına giysi giydirdik ve karnını doyurduk. Biz zaten

* Suskunluk veya *mutizm* (Latince mutus *sessiz* kelimesinden), başkalarının konuşmalarını duyma yeteneğini korumaya veya sürdürmeye devam etmeye rağmen konuşmanın ortaya çıkmaması olarak tanımlanır. Kişi, konuşacağı kişileri seçer ve sadece onların yanında konuşur.

** Antisosyal kişilik bozukluğu (ASPD), insanlar arasındaki ilişkilerde düzenli olarak yasa ve sosyal normları ihlal eden, insanların haklarını veya hisselerini göz ardı eden ve insanlar arasındaki ilişkileri kullanma eğiliminde olan bir davranış bozukluğudur. ASPD, eski adıyla *psikopatik kişilik bozukluğu* olarak da bilinmektedir.

işimizi yaptık. O artık büyüdü, bu aileye utanç getirmeyecek.”

“Benim hakkımda da böyle mi düşünüyorsun? Beni yetiştirerek işinizi yaptınız, artık bir ebeveyn gibi davranmanıza gerek yok mu? Kendinize daha fazla para sağlamak için beni başkasının oğluyla evlendirmek üzere satacak mısınız?”

“Tanrım! Hayır, Olivia. Sen benim kızımsın ve hep öyle kalacaksın. Senden korkmuyorum ve buraya yeni evlatlıklar getirmekten de rahatsızlık duymuyorum. Ama Malachi? Sırf seninle konuştuğu için birine ciddi şekilde saldırdı. Yeni bir evlatlık, seninle arkadaş olmak isterse ne olacak?”

Yanaklarımdan yaşlar süzüldü.

“Malachi de senin oğlun.”

“Öyle ve onu seviyorum. Hepimiz seviyoruz ama o tehlikeli, dengesiz ve ne yapacağı belli olmayan biri. Vicdan azabı çekemez, empati kuramaz, pişmanlık duyamaz. Hatta birini doğru dürüst sevmeyi. O bir silah.”

“Defol!” diye bağırdım. “Defol ve *oğlun* hakkında bir daha asla böyle konuşma!”

“Ben sadece sizi kolluyorum, tatlım. Eğer Malachi’yle konuşup ilaç ve terapi hakkında bilgi verebilirsen hapse girmesine ya da daha kötüsü yanlış biriyle kavga ettiği için ölmesine engel olabiliriz. O zavallı çocuğun kafasını duvara çarparken kameraları ya da tanıkları hesaba katmadı bile.” Elini benimkinin üzerine koymaya çalıştığı anda hızla geri çektim. “Adam’ın annesiyle telefonda konuştum. Bu hafta sonu seninle yemeğe çıkmak istiyor. Parker’la randevunuzu bir sonraki hafta sonuna ayarlayabilirim.”

Dişlerimin arasından, “Ne kadar da düşüncelisin,” diye homurdandım.

“Yarın elbise alışverişine gidebiliriz. Sana hoş ve güzel bir şey seçeriz.”

Odadan çıkarken ona bir yanıt vermeye tenezzül etmedim

ve dizlerimi göğsüme çekip sözlerini defalarca zihnimde tekrar ettim. Söylediklerinin bir kısmı doğrudu. Malachi bazen... Biraz dengesiz olabiliyordu ama onun çizmeye çalıştığı gibi bir canavar değildi.

Dizüstü bilgisayarımı çıkarıp *ASPD*'yi araştırdım. Forumlara ve tıbbi raporlara baktım. Okudukça Malachi'ye karşı hissettiğim her şeye rağmen -onu önemsememe, onunla vakit geçirmek istememe ve aynı yatakta uyuduğumuzda içimde kelebekler uçuşmasına rağmen- onun benim için aynı şeyleri hissetmeyeceğini fark ettim. Ama sonra içten içe kendimi tokatladım çünkü o benim kardeşimdi, yani belli ki o benim gibi hissetmeyecekti. Beni kız kardeşi olduğum için sahipleniyordu, gelecek haftaya kadar becermek istediği için değil.

Hayatı nasıl görüyordu? Bazı duyguları hissedemiyorsa onun gibi yaşamak nasıl bir şeydi? Yaşamayı umursuyor muydu?

Malachi'nin teşhisiyle ilgili özellikler ve tanımlamalar ne olursa olsun, ister psikopat ister sosyopat ya da başka bir şey olsun, o benim ağabeyimdi ve ondan asla uzaklaşmayacaktım.

Saatler sonra herkes uyuduğunda, pencereden dışarı tırmandım ve malikânenin onun tarafındaki çıkıntısında dengede durdum. Bunu yıllar önce ilk yaptığımda düşmekten çok korkmuştum. Yükseklikle aram pek iyi değildi ama buna alışmıştım.

Balkonunu hiç kilitlemiyordu, ben de kapıdan kayarak içeri girdim.

Hoparlöründen, evdeki kimsenin duyamayacağı kadar kısık bir sesle *MEJKO*'nun *Archangel* şarkısı çalıyordu. Metal şingirtiları, ağırlık sehпасına uzanırken halteri başının üzerine her kaldırışında dışarı verdiği nefesler, göğsünde ve yüzünde parlayan ter... Bu kombinasyon içimi ürpertiyordu. Sessiz kalıp izledim. Tıpkı onun beni bahçede tezahürat yaparken izlediği gibi.

Halteri tekrar sehpanın üzerine bırakıp ayağa kalktı. Sessizce nefes alıp havluyu terden sıırsıklam olmuş yüzüne sürdü. Üzerinde sadece şort olduğu için karın kasları görünüyordu. Ayağa kalkarken terden resmen parlıyordu. Havluyu yere atıp parmaklarını dağınık olan saçlarında gezdirdi.

Yan tarafa baktığında gözleri benimkilerle çakıştı. Parmaklarını oynatarak selam verdim.

“Merhaba. Uyuyamadım.”

Aramızdaki mesafeyi kapatırken, göğsü inip kalkıyordu. Önümde durup saç örgülerimden birine uzandı. Lastiği çekip saçlarımı çözdü. Telleri parmaklarının arasında ovuşturup, burnuna götürerek, nefes alırken gözlerini kapadı.

Bizim için normallik, bir süre önce pencereden dışarı çıkmıştı çünkü bunu yaptığında hoşuma gidiyordu. Bu onu sakinleştiriyordu ve nedense bunu bilmek beni de sakinleştiriyordu. Bir keresinde çilek kokulu şampuanımı değiştirmiştim ve bu yüzden yenisini çöpe atıp banyo rafımı sevdiği şampuanla doldurmuştu.

“Bugün neden yaptın bunu?” diye sorarken fısıldadım. Kırpiklerimin arasından ona bakarken sesim titriyordu. O yüksek boyu, kasları ve gamzeleriyle birleşince... Onun kardeşim olduğu gerçeğinden nefret ediyordum. Neden sadece bir arkadaşımın kardeşi ya da tesadüfen tanıştığım biri olamıyordu?

Malachi’ye âşık olabileceğimi fark etmeye başlamıştım. Bu düşünce, dünyanın beni yiyip bitirmesi ve uzaya fırlatması gerekiyormuş gibi hissettiriyordu çünkü *bu da ne demek oluyordu?*

Sessizlik sağır ediciydi. Nefesleri yoğun antrenmanından dolayı sakinleşmeye başlamıştı.

“Annem seninle bir şey konuşmamı istedi.”

Başını hafifçe kaldırdı. Saçımı bırakıp geri çekildi.

“Yardıma ihtiyacın olduğunu düşünüyor. Bir terapist ve ilaç tedavisine.”

Dudaklarındaki tuzlu teri yalarken, yeni bir havlu alıp omzuna attı. Bana sırtını döndüğünde, gözlerim sırtının genişliğine takılmıştı. Güzel bir sırtı, kaburgalarında sırtına ve omuzlarına doğru uzanan bir dövme vardı.

Hâlâ tazeydi. Birkaç gün önce onunla birlikte yaptırmaya gitmiştim ve yaklaşık altı saat boyunca gözlerini benden ayırmadan kitap okumuştı. Acıyıp acımadığını sormuştum ama başını sallamıştı.

Dövme yaptırmaktansa gözbebeklerime iğne batırmayı tercih ederdim. Kim tekrar tekrar iğnelerle delinmek isterdi ki? *Hayır, ben almayayım. Teşekkür ederim.*

O gece film izlerken bana bir dövme tabancası bulacağını ve adını kalçama yazacağını söylemişti. Sonra beni tutmaya devam etmiş ve gıdıklamaya başlamıştı. Sonunda sinirlenmiş ve film izlerken kalçalarımı birbirine bastırmıştım.

Tamamen normal *kardeş* davranıştıydı.

Ben o oyuncu Malachi’yi istiyordum, benden uzaklaşıp düşmek için banyosuna giren Malachi’yi değil.

Tekrar içeri girip tarantulasını kontrol etmek için cam yuvanın üzerine eğildi. Yukarı baktı.

“Buraya gel.”

Tereddütle ilerledim. Sekiz bacaklı canavarın bir yuvaya doğru koşuşturmasını izlerken onun yanında durdum ama sonra Malachi onu yakalamak için uzanıp avcuna sürtünmesine izin verdi. Geri adım atmaya çalıştım ama beni yerimde tutmak için bileğimi tuttu.

Gözlerindeki karanlık beni yerimde tutuyor, avcumu yukarı doğru kaldırmam için beni manipüle ederken bedenim titriyordu.

İşaret ederken elinin arkasında örümcek vardı.

“O sık kafalıyla mı çıkıyorsun?”

Dudağımı ısırđım.

“Yapmam gerek. Annem hafta sonu için bir yemek randevusu ayarladı.”

Burun delikleri açıldı. Tekrar hareket etti.

“Peki, ya diğer adam?”

Öfkem düşündüğümde daha yüksekti.

“Yapmak zorunda olduğumu zaten biliyorsun. Görünüşe göre Vize kadınları böyle yapıyor. *Hayır*, dememe izin yok.”

Çenesi tık tak edip bileğimi yakaladığında irkildim.

Örümcek aşağı inip, kolunun ön tarafına tırmanırken, “Lütfen yapma,” diye yalvardım. Avcuna yerleşirken zar zor hareketsiz kaldım. “Lütfen, lütfen, lütfen yapma.”

Malachi o korkunç şeyi avcuma koymaya çalışıyordu. Tam zamanında geri çekildiğimde yere düştü. Ayağıma doğru koşarken attığım çığlık kulaklarımda titreşti. Odanın diğer tarafına koşup kendimi yatağına attım.

Malachi üstüme tırmanıp eliyle ağzımı kapadığında hâlâ çığlık atıyordum. Parmakları yanağıma deşti. Sessiz olmamı söyleyerek parmağını dudaklarına götürdü ama tek odaklanabildiğim benimkinin üzerinde duran vücudu, iç uyluğuma bastırđığı sertliğiydi.

O... Sertti. Tahrik olmuştu.

Sikini bana doğru bastırıyordu.

Kız kardeşine.

Yutkunup hareket etmemek için her yerimi gerdim. Seğirdiğini hissettiğimde nefes alamadım. Çenesi daha da sıkışmıştı ve gözlerini dikmiş bana bakıyordu.

Avcuna karşı bir şeyler söylemeye çalıştım ama içimden sadece boğuk bir inilti dökülüyordu.

Sertleşiyor muydu?

Aman Tanrım!

Bariz olanı belirtmek istemediğimden bunu kendime soruyordum. Çünkü sertleşmek istemeyebilirdi. Aramızdaki ısının yükselmesinden ya da uyarılmamdan dolayı külotumu ıslaklık kaplarken odadaki enerjinin değiştiğini hissetmek istemediğimden -ve ağzım kapalı olduğundan- ellerimi işaret etmek için kaldırdım.

“Çığlık atmıyacağım.”

Üzerimden kalkmadan önce tekrar seğirdiğinde, sikini klitorisime değecek şekilde aşağı itti. İniltimi bastırmak için yanığımı ısırdım.

Ben hastayım. Bunu yapmak istemiyordum ama işte, buradaydım. Azgındım ve kardeşimin, sikini tekrar bacaklarımın arasına sokmasını istiyordum. Peki, bu nasıl hissettiriyordu? Çok dolu hissettiğim kesindi.

Ayağa kalkıp ona isterse kendi odamda uyuyabileceğimi söyleyecektim ama şortunun üzerinden sikinin kalın hatlarım gördüğümde kelimeler kayboldu. Arka planda müzik çalmaya devam ederken sertliğini saklamaya bile çalışmıyordu. Tarantulası kolundan omzuna doğru ilerlemeye başlamıştı.

Gözlerimi yüzüne kaldırdığımda, beni sikine bakarken yakalamıştı. Küçük kız kardeşini, onun büyüklüğüne salyalarını akıtırken yakalamıştı. *Bu gece daha ne kadar kötü olabilirdi ki?*

Başını eğip, ellerini kaldırmadan önce yumruk yaptı.

“Yatağa gir. Bir dakika içinde orada olacağım.”

Yatağın bana ait olan tarafını işaret edip arkasını döndü. Ardından örümceğini tekrar yuvasına yerleştirip banyoya doğru ilerledi.

Tenim karıncalanırken karnımdaki kelekler çıldırıyordu. Yorganın altına uzanıp, beklerken kalçalarımı birbirine sürttüm. Yastıklar onun gibi kokuyordu. Şu anki hislerime göre bu koku beni fena halde etkilemişti, bundan emindim. Elimi

bacaklarımın arasına sokup, ıslaklığımı ovarken yumuşak bir inilti çıkardım. Gözlerim onun çıplak ve ıslak olduğu banyonun kapısına dikilmişti. İki parmağımı içime sokarken onu üzerimde hayal ediyordum.

Kapının kolunu çevirdiğinde, parmaklarımı bacaklarımın arasından çektim. Devam etmek istiyordum ama banyodan yeni bir şortla çıkıp, siyah dalgalı saçlarını havluyla ovuşturduktan sonra çamaşır sepetine atarken öylece durdum.

Yatağa tırmanıp televizyon kumandasının düğmesine bastı. Dizi dizime değerken, kalçasını benim kalçama bastırırken kendini geri çekmedi. Parmaklarımın hâlâ ıslak olduğunu ya da amımın ihtiyaçla kasıldığını bilip bilmediğini merak ediyordum.

Onun ihtiyacıyla...

Kendimi tokatlamak istiyordum.

“Başka kimseyi dövmeyeceğine söz ver.”

“*Hayır,*” diye işaret etti.

Kollarımı kavuşturarak ondan uzaklaştım ama dizimden tutup beni geri çektiğinde çığlık attım.

“*Şımarıklığı bırak.*”

“Ne zaman birine saldırsan annem muhtemelen benim için bir randevu ayarlamaya çalışacak. Genç yaşta evlenmem için yanıp tutuşuyor çünkü kendisi de öyle evlendi.”

Kafasını bana çevirdi.

“*Kaç tane randevu ayarladı?*”

“Şimdiye kadar dört kez gittim. İki tane kaldı. Yaşasın!”

Doğruldu.

“*Şimdiye kadar mı? Şimdiden randevulaştın mı?*”

Gözlerimi devirerek ofladım.

“On sekiz yaşımdayım.”

“*Sonra? Onlarla yattın mı?*”

Nefesim kesildi.

“Bu konuyu seninle konuşmayacağım!” İşaret etmeye çalıştı ama ben elini tutup parmaklarımızı birleştirdim. “Filmi izle Malachi yoksa odama geri döneceğim.”

Bir şekilde uykuya dalıp birkaç saat sonra uyandığımda Malachi’yi sırtıma yapışmış halde buldum. Güçlü kolları beni sarıyordu. Yumuşak ve nazik nefeslerini boynumda hissediyordum. Bacaklarımın arasındaki o yasak hissin geri dönmesine neden olmuştu.

Tekrar uyuyamadım. Özellikle de siki granit gibi sertleşip, kıcıma baskı yaparken. Yer değiştirip, kıcımı ona sürüyormuş gibi yaparken kolları etrafımda sıkılaştı.

Aniden durdum. Gözlerim fal taşı gibi açılmış bir halde olduğum yerde donup kaldım. Az önce... Kıcımı uyuyan kardeşimin sikine mi sürtmüştüm?

Yer değiştirdiğinde eli iç baldırıma inip onu kavradı. Parmakları tenime batarken iniltimi bastırdım.

Elini yukarı doğru kaydırıp kalın parmaklarını klitorisime bastırmak, dokunuşunu hissetmek istiyordum.

Deli miyim ben?

Omzumun üzerinden baktığımda gözlerinin açık olduğunu, bana dik dik baktığını görünce kaskatı kesildim. Elini -beni dürtten sikini ya da kıcımı ona karşı sürttüğüm gerçeğini- görmezlikten gelmeye çalışarak, diye sordum.

Başını salladı.

“İyi misin?”

Sert olduğu gerçeğinden bahsetmemeliydim. Çocukluğumuzdan beri aynı yatakta yatıyorduk ve bunun daha önce olduğunu hiç sanmıyordum. Elbette, arada sırada sabah *çadırı* oluyordu hatta bir keresinde elim şişkinliğinin üzerindeyken uyanmıştım ama şu anda ikimiz de uyanıktık. Pozisyonlarımız aynıydı.

Hâlâ omzumun üzerinden ona bakıyordum. Uyluğumdaki

tutuşunu sıkılaştırdığında nefesim kesildi, beni ona doğru daha sıkı çektiğindeyse sikini bacaklarımın arasına daha sert bastırmasına neden oldu. Bacaklarımı biraz ayırdım, sikinin başı klitorisime çok yakındı. Bundan bu kadar tahrik olmak delilikti. *Belki de bir terapistte görünmesi gereken kişi benimdir?*

Kalçamı serbest bıraktığında, parmakları pijamamın üstünü kıvrıyarak düğmenin açılmasına neden oldu.

Beni aniden bırakıp sırtüstü yuvarlandığında kolu hâlâ altımdaydı. Gözlerini kapamadan önce avcunu yüzüne sürterek bana tekrar baktı.

Yüzümü ona dönüp yan tarafına bastırduğım da beni uzaklaştırmadı. Bacağımı yukarı kaldırıp kalçasına koyduğumdaysa elimi hâlâ orada tutuyordu.

Uyku şortu giymek kötü bir fikirdi ya da belki de iyiydi. Ten tene temas ediyor ve havai fişekler patlıyordu. Sinir uçlarım cızdarken nefesimi sabit tutmak için savaşmak zorunda kaldım. Düşünüyor gibi görünüyordu. Kaşlarını çatmış, dudaklarını ayırmıştı. Dilinin ucunu altdudağında gezdirdikten sonra dudaklarını ısırdı.

Malachi bacağımı bırakıp, elimi tutarak, beni daha da yakına çekerken bana bakmıyordu bile. Elimini şortunun üzerinden, sikinin üzerine koyduğunda gözlerim açıldı.

„dip, “Malachi...” dedim.

Cevap vermedi. Hatta bana bakmıyordu bile ama siki titriyor ve adını söylediğimde, bana bakmasını, neler olduğunu onaylamak için benimle konuşmasını istediğimde kalınlaşıyor, sertleşiyor, elime doğru kendini biraz daha itiyordu.

Elimi çekmeye çalıştım ama gözleri açıldı ve bu da beni durdurdu.

“Ben senin kardeşinim,” diye karşı çıktım. “Biz... Hayır, Malachi.”

Bir şeyi yapmayı istemek ve gerçekten yapmak iki farklı şeydi.

Gözlerini kapatıp kalçalarını biraz daha kaldırdı. Parmaklarım tekrar etrafında kıvrılırken ve kalçalarını bir kez daha sallarken ellerimizin birbirine sürtünmesini sağladı.

“Biz kardeşiz,” diye ısrar ettim ama elimi bel kemerine doğru sürüklerken dinlemiyordu. Her iki elimizi de tekrar aşağı kaydırmadan önce karın kaslarının gerginliğine, teninin sıcaklığına bastırıyordu.

Her ne kadar ona dokunmak, onu memnun etmek istesem de kendime bunun yasak olduğunu ve dünyanın böyle bir şeyin olmasına asla izin vermeyeceğini hatırlattım. Ben hastaydım ve bunu yaparsak onu da hasta edecektim.

Pürüzsüz teninin sıcaklığına ulaşmadan önce geri çekildim.

“Yapamayız,” dedim kararlılıkla. “Bunun yanlış olduğunu biliyorsun.”

“Kıcını sikime sürtme, ben de daveti kabul etmeyeyim.”

Ağzım hayretle açık kaldığında bir dakika boyunca konuşmadım. Gözlerini kapatıp, kolunu kıvrarak başını elinin üzerine koydu. Ardından diğer elini şortunun ön kısmından, bel kemerinin içine soktu. Sikinın dış hatlarını hâlâ görebiliyordum ve bu, ağzımı sulandırıyordu.

Başını eğdiğinde beni yine sikine bakarken yakaladı.

Dudaklarımı büzüp arkama yaslandım.

“Beni kardeşin olarak görmüyor musun?”

Bana bakmadan boştaki elini kaldırdı ve uykuya dalmadan önce son bir şey işaret etti.

“Sen benimsin.”

Olivia

O geceden sonra yataktaki sarılmalar değişmişti.

Bana bakışı hâlâ aynıydı ama şimdi orada başka bir şey daha vardı. *Derin bir ihtiyaç, açlık gibi bir şey ya da belki de neredeyse yaptığımız şeyden tikslenme.* Olanlar yüzünden kızgın mı yoksa kafası mı karışık, emin değildim. Ya da yaptıklarından pişman mıydı? Yani kız kardeşinin elini şortunun içine sokmaya çalışmıştı ama ben de ona sürtünmüştüm.

İki ay önceki o geceyi düşündüğümde içten içe yüzümü buruşturdum.

Hâlâ takılıyorduk, hâlâ onun tüylü örümceğine yaklaşmayı reddediyordum. Benim ya da onun yatağında uykuya daldığımızda sarılmalarımız daha sıcak oluyor, bacaklarımız birbirine dolanıyordu ve onunla birlikteyken her zaman daha iyi bir uyku çekiyordum.

İkimiz de bunun hoş karşılanmayacağını biliyorduk. Ailemiz bu kadar yakın olduğumuzu bilseydi çok utanırdı.

Malachi de bunu biliyordu. Bir sabah annem kapımı çalmış,

sanki ona karşı bir komplo kuruyormuşuz gibi onu terapiye götürmeye çalışmakla ilgili benimle tekrar konuşmuştu. O sırada Malachi, yataktan yuvarlanıp altına saklanmak zorunda kalmıştı. Daha sonra hem Adam hem de Parker'la çıktığım için bana teşekkür etmiş ve hangisine daha uygun hissettiğimi sormuştu.

Beni onları öperken gördüğünü söylediğinde onu tokatlayabilirdim.

Malachi, annemin ziyaretinden sonra yaklaşık iki hafta boyunca benimle konuşmamıştı. Bu korkunç, sinir bozucu ve sıkıcıydı.

Daha sonra Abbi'lere yatıya gitmiştim ve gecenin bir yarısı uyandığımda Malachi'nin pencereye tırmandığını görmüştüm. Eliyle ağzımı kapamış ve beni de yanında götürmüştü. Kendimizi benim yatağında bulmuştuk. O uykuya dalmıştı ama ben saatlerce uyanık kalmıştım. Ona dokunma dürtüsü her zamankinden daha güçlüydü. Kulağında hafifçe horlarken klitorisim sert bir nabız gibi atıyordu.

O uyurken yanağını öpmüştüm, parmaklarımızı birbirine geçirmiştim. Merakımın galip gelmesine izin verdiğimde, parmaklarımı bel kemerinin altına daldırabilmek için elimin göğsünden aşağı, belirgin karın kaslarına doğru kaymasına izin vermiştim.

Ona dokunmamıştım, gerçekten dokunmamıştım. Parmaklarımı yumuşak teninin üzerinde gezdirmiş, çevresine doladığımda seğirdiğini hissetmiş ve kıpırdadığında kendimi geri çekmiştim. Ama ona daha fazla dokunmak istemiştim. Ona dokunmak ve sonuçları hakkında endişelenmemek istemiştim.

Bu kötü bir şey miydi? Kardeşim uyurken ona dokunmuş olmam... Düzeni bozmuş ve hata mı yapmıştım?

Telefonum titrediğinde kim olduğunu görünce iç çektim.

Parker: *Nereye gidiyorsun? Birkaç saatliğine gizlice kaçabileceğini mi düşündün?*

Ben: *Sekiz saat uzaktayım.*

Parker: *Eve ne zaman döneceksin?*

Ben: *Pazartesi. Ama bütün hafta meşgulüm.*

Parker: *Sanırım sen geldiğinde görüşeceğiz.*

Ekranımı kapatıp başımı salladım. Şehir ışıkları ve binalar, ağaçlara ve ormanlık alanlara dönüşürken pencereden dışarı baktım.

Malachi yanımda oturuyordu. Tüm kamp eşyaları bagaja yerleştirilmişti ve uyku tulumları aramıza koyulmuştu. Hafta sonu için babamın dağlarda ziyaret etmeyi çok istediği bir yere gidiyorduk. Bizim de onunla gitmekten başka seçeneğimiz yoktu. Aile zamanı falan...

Ailemiz zengindi. Lüks bir evleri ve çok sayıda arabaları olduğu için bir karavanları olacağını ya da en azından tüm eşyaları sığdırmak için bir kamyonet alacaklarını düşünürdünüz ama hayır. Babam normal şekilde kamp yapmayı denemek istiyordu ve bu süreçte bizi arkadaki eşyalarla eziyordu.

Çok yorgundum. Çünkü Malachi arkadaşlarıyla dışarı çıktığı ve sabaha kadar eve dönmediği için dün gece iyi uyuyamamıştım. Sabahın altısında pencereden içeri girmişti, içki ve sigara kokuyordu. Yatağıma doğru sendeleyerek, yürürken gözleri kan çanağına dönmüştü.

Lambamı yakmış ve bana işaret etmişti ama o kadar karışık işaret etmişti ki onu anlamamıştım. Odamın ortasında durup benimle iletişim kurmaya çalışıyordu ama başarısız oldukça, sinirlenerek ellerini saçlarında gezdirmişti.

Kapüşonunu ve pantolonunu çıkarmasına yardım edip ona bir bardak su vermiştim. Kolları beni sararken göğsünde uyu-yakalmıştım. Saatler sonra uyandığımda babam yumruğunu kapıma vurup uzun bir hafta sonu kampı için toplanmamı istemişti.

Telefonum tekrar titrediğinde çenemi sıktım.

Elimi tut.

Üç kez daha okudum, daha sonra ona baktım ama telefonuna bakıyordu.

Malachi: *Belli etme.*

Ben: *Neden elimi tutmak istiyorsun?*

Malachi: *Bir nedene ihtiyacım var mı? Elini ver yoksa anneme ben uyurken sikime dokunduğunu söylerim.*

Nefesim kesildiğinde, babam omzunun üzerinden bana baktı.

“İyi misin meleğim?”

“Evet,” diye cevap verdim. “Gayet iyiyim.”

Ben: *Uyanık mıydın?*

Malachi: *Ben her zaman uyanığım. Bana lanet elini ver.*

Ben: *Görecekler. Şimdi değil.*

Malachi yanımda kıpırdandığında, fanilasını çıkarıp aramıza bıraktığını gördüm. Elimi giysinin altından çekip parmaklarımızı birbirine doladığında nefesim kesildi. Yanaklarım ısınmış, boğazım kurumuştu. Ailelerimizin bundan haberi yoktu.

Parmaklarını benimkilere doladığında ben de karşılık verdim. Annem radyoyu kapatınca gözlerimi kaçırdım. “Masaya bıraktığım sandviçleri paketledin mi?” diye sordu.

“Evet. Hepsi Malachi’nin çantasında,” dedim.

“Peki, ya tuvalet kâğıdı?”

“Evet,” dedi babam. “Her şeyimiz var. Fazla düşünmeyi bırak.”

“Ama evden çok uzaktayız. Ya acil bir sorunumuz olursa?”

“O zaman arabayla geri döneriz. Telefonumuz çekecek, o yüzden bu konuda da paniğe kapılma, bebeğim.”

Ona hep *bebeğim*, diyordu ve bu beni her zaman hazırlıksız yakalıyordu. Vize’lere gelmeden önceki hayatımı pek hatırlamıyordum ama *bebeğim* kelimesi beni her zaman rahatsız ederdi. Bunun benim için bir tetikleyici olabileceğini düşünüyordum.

Bu yüzden karanlıktan ve bağarmaktan korktuğum anılarım olmadığı için mutluydum.

Annem iç çekip, dönüp Malachi'ye baktı. Ardından, "Dün gece neredeydin?" diye sordu. Elimi bırakmadan anneme doğru baktı. Annem, yanıt alamayacağını anladığında gözlerini devirmiş ve tekrar ileriye bakmıştı. "Bazen bir duvarla konuşmak gibi oluyor. Odasında değildi." Tekrar bize doğru döndü. "O sarışınla mı çıktın?" İrkilmiş ve elini bırakmaya çalışmışım ama annemi görmezlikten gelerek beni sıkıca kavramıştı.

Babam, "Hayır, onunla hiç çıkmadı," diye hatırlattı. "Ondan çok korkuyordu."

İçimi bir rahatlama kapladığında tepkimi inceleyen Malachi'ye baktım.

"Onlara pislik gibi davranmana gerek yok," dedim. "Dün gece nereye gittin?" Sesimi alçaltmışım. "Yatağıma gelmeden önce."

Elini çekip işaret ettiğinde onu izledim.

"Arkadaşlarımla dışarıdaydım. Sana bunu zaten söylemiştim."

Babam radyonun sesini açtığında ben de, "Eğlendin mi?" diye sordum.

"Pek sayılmaz," dedi.

"Neden?" diye sordum.

Sırıtip tekrar başka tarafa bakmış, elini aramızdaki fanilanın altına sokup beklemişti. Ben de elimi altına soktuğumda gülümsemesi büyümüş ve sessizce el ele tutuşmuştuk. Annem *Isabel LaRosa* şarkısına eşlik ediyordu.

Yine telefonuna bir şeyler yazdığında telefonum titredi.

Malachi: *Kızdın. Neden?*

Ben: *Neden bahsettiğini bilmiyorum.*

Malachi: *Küçük kardeşim kıskandı mı?*

Yüzümü buruşturup ekranımı kapadım. Sessizce gülüyor, gamzeleri içeri doğru gömülüyordu.

Gözlerimiz birleştğinde ağzımı açıp, "Pislik," dedim.

Ne zaman uykuya daldığımdan emin değildim ama araba ıssız bir yerde aniden durduğunda ve Malachi'nin başparmağı elimin üstünde gezindiğinde sıçrayarak uyanmıştım. Elim bacağının üstündeydi, fanila hâlâ ellerimizi annemle babamdan saklıyordu.

Ellerimizi aynı anda bıraktık.

"Horladığımı duydum," diye işaret etti. **"Annemin saçma sapan şarkılarına rağmen."**

Gözlerimi kısarak, "Ben horlamam," dedim.

Babam kıkırdayarak, "Evet, horladın, meleşim," dedi.

"Bu hiç de hanımefendice değildi, canım," diye ekledi annem.

Bu arabadaki herkesi sikeyim!

Babam kemerini çözüp, bize dönerek, "Tamam," diye söze başladı. Olduğum yerde daha dik oturdum. "Malachi, çadırı benimle mi yoksa kardeşinle mi paylaşmak istersin? İki tane iki kişilik çadırımız var."

Bunu sorması onun için biraz garipti. Anlaşamadığı baba-sıyla neden paylaşsın ki? Çok sık konuşmuyorlardı hatta hiç konuşmuyorlardı. Bu yüzden işaret etmek ya da telefonundan başım kaldırmak yerine beni işaret etmiş ve başparmağıyla yazmaya devam etmişti.

Babam, anneme dönerek, "Tamam," dedi. "Çocuklar birlikte. Sen ve ben birlikteyiz." Annem, "Neden büyük bir çadır almadın?" diye sordu.

Daha sonra çadırlar hakkında bir tartışmaya girdiler. Ben ise Malachi'nin konuştuğu grup sohbetine göz atmaya çalışıyordum ama sadece emojiler ve arkadaşlarından birinin gönderdiği meme'ler görünüyordu.

* İnternet üzerinde anonim olarak genellikle popüler resim, video, kelime ya da cümleler şeklinde yayılan ve geniş kitlelerce manası bilinen olgulara verilen isimdir. Kısaca esprili görsel.

Onlarla konuşmak oldukça korkutucuydu. Bir keresinde Malachi sarhoşken onu almaya gitmiştim, garajlarında *heavy* metal müzik çalıyordu. Saçları diken diken olmuştu ve yüzlerinin her yerinde *piercing* vardı.

Amigo üniformamla garaj yolunda durduğumda, bana sanki uyum sağlayamayan benmişim gibi bakmışlardı. Bu, hepimizin okulda olduğu ve onların dışlandığı zamanlardan çok daha farklıydı.

Malachi zaman zaman oldukça vahşi olabiliyordu. O gece benimle flört etmeye çalışan arkadaşlarından birini yumruklamıştı ve şimdi hepsi benden bir hastalıkmişim gibi uzak duruyordu. Benim için sinirlenip insanları dövmesinden hoşlanmam garip miydi? Adam hariç. Çünkü o yanlış bir şey yapmamıştı ve randevularımızda çok tatlıydı. Gergin ama tatlıydı. Malachi'nin ona neden saldırdığını hâlâ bilmiyordum.

Her iki çadırı da kurduktan, aralarında küçük bir ateş yaktıktan ve tuvalet yerlerimizi ayarladıktan sonra alevlerin etrafında ısınmaya koyulduk. Yıldızlar parlarken karanlık üzerimize çökmüştü. Odunların çatırtısı sessizliği dolduruyordu. Annem, uyku tulumunu omuzlarına sarmış bir şekilde, ateşin üzerinde şekerleme kızartmaya çalışan beni ve Malachi'yi izleyip gülümseyordu.

Kalçasını benimkine bastırıyordu ve bunun fazlasıyla farkındaydım. Acaba annemizle babamız da görüyor muydu? Görüyorlarsa da bir şey söylemiyorlardı. Malachi en büyük lokumu seçip, benim için çubuğun ucuna koyarken kendi aralarında sohbet ediyorlardı.

Babam, "Kim yürüyüşe çıkmak ister?" diye sordu ve annemin eli havaya kalktı. "Hadi, gel. Sanırım uçurumun yakınındaki yıldızları daha iyi görebiliriz. Geliyor musunuz çocuklar?"

On sekiz ve on dokuz yaşındaydık ve o hâlâ bize *çocuk* diyordu. İkimiz de başımızı salladık.

Onlar gözden kaybolur kaybolmaz, Malachi sigarasını çıkartıp bir tane yaktı. Duman başımızın üzerinde bir bulut oluştururken dirseklerini ayırık dizlerine dayıyordu. Dudaklarının arasındaki sigaraya baktığımı görünce, *“Sana izin yok, o yüzden sorma,”* diye işaret etti.

“İstemiyorum. Sigara içmek senin için kötü,” dedim, sanki son iki yıldır sigara içmiyormuş gibi. “Ölmek için para ödemek gibi bir şey.”

İçine uzun bir nefes çekti.

Sessizlik... Daha sonra sanki içinde bir şey değişmiş gibi yarım içilmiş sigarasını bir kenara attı ve ayağa kalktı. Gözlerim onu takip etti. Elim tutup, beni ayağa kaldırmadan ve paylaştığımız çadıra doğru çekmeden önce bana düşünmem ya da hareket etmem için bir saniye bile vermedi.

Neredeyse ayağım takılıyordu ama onun beni tutuşu, ayaklarımın üzerinde durmamı sağlamıştı.

Çadırın fermuarını açarken hâlâ elimi tutuyordu, önce benim girmem için kumaşı açık tuttu.

Ailemizin geri gelip, gelmediğini görmek için etrafa bakarak, “Neler oluyor?” diye sordum.

“İçeri gir,” diye işaret etti. *“Yoksa seni içeri sürüklerim.”*

Öfkelendim. Kollarımı kavuşturup tehdidine karşı kaşlarımı kaldırdım.

“Hayır, yapmayacaksın.”

Kazağımın önünden kaptığı gibi tehdidini yerine getirdi ve beni içeri fırlatıp uyku tulumunun üzerine bıraktı.

“Tanrım, Malachi! Bu kadar kaba olmana gerek var mı?” diye bağırdım.

“Evet,” diye işaret etti. *“Hiç dinlemiyorsun, inatçı göt.”*

“Burada ne işimiz var? Hâlâ akşamdan kalma mı hissediyorsun? Uyumaya mı ihtiyacın var?”

Belki de sarılmak istiyordur? Uyumak için hep sarılmak ister-

di. Daha önce hiç kimseden erkek kardeşinin bu kadar muhtaç olduğunu ve sürekli kız kardeşinin yanında uyumak zorunda kaldığını duyduğumu sanmıyordum ama sonra elimi sikinin üzerine koyduğunda dinamiğimiz büyük ölçüde değişti, kıcımlı dayadığım sikini, elimi etkileyici uzunluğunun üzerinde tutmasının zorlayıcılığından *zevk* aldığımı hatırladım.

Aman Tanrım! Bunun olduğunu unutup duruyordum. Yanaklarım ısınıp karıncalandı.

Fener yanıyordu, bu yüzden önümde dizlerinin üzerine çöküp, ***“Seni görebilir miyim?”*** diye işaret etti.

“Beni göremiyor musun?”

Başını sallayıp, kazağımın yakasını çekiştirerek yaklaştı. ***“Bu olmadan.”*** Sonra elini kalçama attı, ardından kumaşı okşadı. ***“Ve bunlar.”***

Gözlerim büyüdü.

Yakınlığından dolayı nefesinin yüzüme çarptığını hissederek, “Neden?” diye sordum.

“Seni görmek istiyorum,” diye işaret etti. ***“Dokunmaya-
cağıma söz veriyorum.”***

“Eminim ki çıplak bir sürü kız görmüşsündür,” diye homurdandım. Neden kıskanç bir ucube gibi konuşmam gerekiyordu ki? “Beni görmene gerek yok.”

Ama başım sallayınca duraksadım.

“Hayır.”

“Görmedin mi?”

Tekrar, ***“Hayır,”*** diye işaret etti. ***“Ayrıca, görmek istediğim
senin vücudun. Neden bana göstermiyorsun?”***

Uyku tulumunun fermuarıyla oynadım.

“Ya ailemiz bizi yakalarsa? Bunun yanlış olduğunu biliyorsun.”

“Gelmeyecekler. Geldiklerini duyacağız.”

“Ama... Ben... Gerçekten mi?” Bana boş boş baktı. “Ben senin kız kardeşinim, yani teoride.”

“Ve bu da bahanen. Elbiselerini çıkar, Olivia.”

Dudağımı çiğnedim.

“Yapacağım ama bir şartla.” Bana dikkatle baktı, ne diyeceğimi bekliyordu. “Bunu bir oyun haline getirelim.” Gülümseyip başımı eğdim. Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi çarparken dirseklerimin üzerine yaslandım. “Sana sorular soracağım, dürüstçe cevaplarsan kıyafetlerimden birini çıkaracağım. Cevap vermezsen ya da yalan söylediğini anlarsam o zaman sen bir şey çıkaracaksın.”

“Peki, bana bir şey sor.”

Dizlerimi kucaklayarak doğruldum.

“Dün gece uyuşturucu mu kullandın?”

Sessizce iç geçirdi. ***“Evet. Bazı arkadaşlarım deniyordu, ben de denedim.”*** Kazağımın kolunu çekti. ***“Önce bunu çıkar.”***

Ayakkabılarımdan birini tekmeleyerek, “Sanırım ilk önce hangi kıyafetimi çıkaracağıma ben karar vereceğim, teşekkür ederim,” diye cevap verdim. “Uyuşturucu kullanma. Senin için kötü, sigara içmekten çok daha kötü.”

Sessizce güldü.

Keşke sesini duyabilseydim. Derin ve zengin olacağından emindim. Gülümsemesine bakarak bunu duymanın kalbimi eriteceğini ya da elimi kalçalarımın arasına sokmak için beni ormana göndereceğini biliyordum.

“Nasıl konuşulduğunu hatırlıyor musun?” diye sordum. “Kelimeleri nasıl telaffuz edeceğini falan biliyor musun?”

“Birazcık. Uzun zamandır yüksek sesle konuşmadım.”

Başka bir ayakkabıyı tekmelediğimde gözlerini devirdi.

“Sesin kalın mı?”

Başını bir o yana bir bu yana eğdi. ***Ben de öyle düşünmüştüm.***

Kazağımı çıkarıp dar gömleğimi ortaya çıkardığımda göz-bebekleri büyüdü. Beni daha önce sadece gömlekle görmemiş

gibi bakıyordu. Bazen gecelikle uyuyordum. O zaman neden şu anda beni yemek istiyormuş gibi bakıyordu?

“Sesini duyabilir miyim?” Şansımı deneyerek, “Sadece adı mı söyle,” diye ekledim. “Ya da gül.”

“*Hayır.*” Kıpırdamadan durduğumda eğilip omzuyla beni dürttü. “*Bir şey çıkarman lazım.*”

“*Hayır, dedin. O yüzden sen bir şeyler çıkar.*”

“*Soruna dürüstçe cevap verdim.*”

Bir kahkaha atıp başımı salladım. Bir çorabı çekip çıkardığımda gözlerini bana dikti. Çorabı fırlatıp ona doğru attım.

“Beni bir kardeş olarak görüyor musun? Çünkü birçok arkadaşımın erkek kardeşi var ve onlar... Bizim birlikte olduğumuzdan farklılar. Onları yatakta kucaklaşırken ya da bu oyunu oynarken hayal edemiyorum mesela. Yani evet, ben senin için gerçek bir kız kardeş miyim?”

Yanağının içini ısırarak yerinde kaldı ve montunu çıkarıp kazağımın üstüne bıraktı. Onun siyahına karşı benim bebek pembesi montumun kontrastı bizim bir sembolümüz gibiydi. Masum amigo kız ve kıyafetleri her zaman siyah saçlarına uyan, uzun boylu, gizemli sigara tiryakisi, toplum içindeyken herkesin uzak durduğu ya da baktığı kişi...

Ebeveynlerimiz yanımızdayken birbirinin tam zıttı olan kardeşler gibi görünüyorduk ama yalnız olduğumuzda -sadece ben ve Malachi- birlikte tuhaf görünüyorduk.

Ona kuşkuyla baktım.

“Soruma cevap vermeyecek misin?”

“*Hayır.*” Yüzüklerini parmaklarının etrafında döndürdü. Ardından, “*Soruların sıkıcı,*” diye işaret etti.

Soruma cevap vermeyi reddettiği için içim yansa da gözlerimi devirdim. Ya bunun uygunsuz olduğunu düşünüyordu ya da onun da benim gibi bir sırrı vardı.

“Hiç *piercing*’in var mı?”

Aptalca bir soruydu. Yüzünün temiz olduğunu, kulaklarında hiç *piercing* olmadığını görüyordum ve meme ucu *piercing*'i olduğunu da sanmıyordum.

“Evet.”

Kaşlarımı çattım, gözlerim onu tarıyordu.

“Ne? Nerede?”

Ensesine uzanıp gömleğini çıkardı, ardından saçlarını karıştırdı. Gömleği yüzüme fırlatırken düzeltmeye çalışmamıştı bile. Sandalağacı kolonyasının güçlü kokusu burun deliklerimi doldurduğunda, beni çılgına çevirdiğini belli etmemeye çalıştım.

Elimde olmadan bakışlarımın göğsüne düşmesine izin verdim. Oturuş şeklinden dolayı gözüken gergin karın kasları, dövmeleleri...

“Neden bakıyorsun?”

“Bakmıyorum.”

“Yalancı.”

“Annemle babam içeri girip bizi görürlerse çok tuhaf olacak.”
Omuz silkti.

“Bana başka bir şey sor.”

Yakalanma ihtimalimizi göz ardı etmesi biraz can sıkıcıydı. O, sonuçları umursamıyor olabilirdi ama benim bir vicdanım vardı ve onların ne düşündüğünü önemsiyordum. Özellikle de annem, talibim olarak Adam ve Parker arasında bir seçim yapmamı isterken. İkisi de *hayır*, diyordu ama bir seçim yapmalıydım.

“Neden beni görmek istiyorsun?”

“Sana daha önce de söyledim. Vücuduna bakmak istiyorum.”

Yüzüm, kesinlikle görebileceği bir pembelikle ısındı.

“Neden? Beni mayoyla görmüştün ve bir keresinde beni duşta basmıştın.”

Çıglık atmıştım ama o hiç etkilenmiş gibi görünmemişti. Havlularımdan birini kapmış ve lavaboya yaslanıp işimi bitirmemi beklemişti. Kendi banyosu vardı ama yeni uyanmıştık, ikimiz de birbirimize bağlı vücutlarımızdan dolayı ter içinde kalmıştık ve o kendi odasına gitmeye zahmet edememişti.

“Her şeyi görmek istiyorum.”

Bu dört kelime vücudumu aşırı hızda harekete geçirdiğinde beynim kısa devre yaptı. Kan kulaklarıma hücum etti. Tereddütle gömleğimi çıkarıp montunun yanına bıraktım. Göğüslerimi en azından biraz daha iyi gösteren dantelli kırmızı sutyeni değil de spor sutyeni giydiğim için kendimden nefret ediyordum.

Kafasını salladı.

“Bir tane daba. İki cevap verdim.”

Yapılacak en mantıklı şey pantolonumu çıkarıp iç çamaşırlarımla oturmak olurdu ama spor sutyenimi başımın üzerine çekip, göğsüme doğru tutarken tehlikeli bir yola girmişim gibi hissettim.

“Ver onu bana,” diye işaret etti. Beni gizleyen kumaşı almaya çalıştı ama kumaşı daha sıkı tuttum.

Meme uçlarım sertleştiğinde, bunun dağlardaki soğuk havadan mı yoksa onun önünde soyunduğum için aşırı derecede tahrik olduğumdan mı kaynaklandığından emin değildim. Eğer sutyenimi ona verirsem meme uçlarımın sertliğini ve göğsümden yukarı doğru süzülen kızarıklığı görecekti. Her ne kadar bakmasını *istesem* de tüm bu oyunu yanlış anlıyor olabilirdim.

Azgın olduğumu düşünüp garipseyebilirdi. Evet, beni görmek istiyordu ama belki de sadece kadın anatomisini merak ediyordu. Ya da belki benimle kafa bulmaya çalışıyordu.

ASPD’lilerin, insanların kafalarıyla oyun oynamayı sevdiklerini okumuştum. Malachi’nin bana yaptığı şey bu muydu?

“Gülmeyeceğine söz verir misin?”

“Neden güleyim ki?”

“Onlar... Küçük.”

“Göster bana,” diye sertçe işaret etti. ***“Ya da ben gösteririm.”***

Sanırım bu hoşuma giderdi.

“Mağara adamı olmayı bırak.”

Spor sutyenim kucağıma düştüğünde, bakışlarımı kaçırıp çadırın tepesinden sarkan fenere odaklandım. Yüzüm büyük ihtimalle çilek ya da domates gibi kırmızının en koyu tonuna bürünmüştü.

Tam önümde duruyordu. Meme uçlarım sertleşmişti. Titremeye başladım ama soğuğu suçlayabileceğimi sanmıyordum. Bacaklarımın arası sızlıyordu. Gözlerimi tekrar onunkilere çevirdiğimde aşağıya baktım ve pantolonunun üzerinden sertliğinin daha da büyüdüğünü gördüm.

“Bana başka bir şey sor,” diye işaret ederken elleri neredeyse benimki kadar titriyordu.

Kendimi örtmek, dizlerimle kendimi kapatmak istiyordum -gergin olduğumda çok yaptığım bir şeydi- ama tırnaklarımı avuçlarıma geçirip düşünmemeye çalıştım. Zihnim hiç çalışmıyordu, özellikle de çıplak göğsünün fener ışığı altında yükselip, alçalmasını izlerken hiç işime yaramıyordu.

“Bana bir şey sor,” diye işaret etti tekrardan.

Ona kolay bir şey sorarsam neredeyse çıplak olacaktım, bu yüzden cevap vermeyeceğini ve başka bir giysisini -belki de eşofmanını- çıkarması gerekeceğini bilerek derinlere indim.

“Benzin istasyonunda Adam’a neden saldırdın?” diye sorarken, sesim bana ihanet edip çatallaştı. ***“Sadece konuşuyorduk ve sen içeri dalıp aniden çıldırdın.”***

“Benim olanı almaya çalışıyordun.”

“Ben senin değilim,” diye cevap verdim ama yüzüne gölge düştüğünde anında pişman oldum. İşleri daha da kötüleştir-

mek. onu daha da kızdırmak için, “Ben senin kız kardeşinim, hepsi bu,” diye ekledim. “Biz Vize çocuklarıyız.”

“Hayır. Çocukken de benimdin, şimdi de benimsin. Her zaman benim olacaksın.”

Ona tekrar, “Beni bir kardeş olarak görüyor musun?” diye sordum.

“Kendi kurallarını çiğneme. Ben zaten bu soruya cevap verdim.”

Kalbim göğsümde tekledi. “Tamam,” diye fısıldadım.

Burun delikleri genişlerken bakışları pantolonuma kaydı. Çenesini sıkıp, bana baktığında derin bir nefes alarak parmaklarımı bel kemerime geçirdim ve birkaç gün önce annemle ağdaya gittiğim için içimden kendime teşekkür ettim.

İçimde sadece soluk pembe tangam vardı, askıları çıplak tenimde zar zor görünüyordu. Kalçalarımı birbirine bastırdım. Çadırdaki sıcaklık arttığında, bu oyunu ve ilişkimizi mahvedip kendimi ona atmama saniyeler kalmıştı.

Sinirlerime hâkim olamayıp, yutkunarak, “Bence soru sormaya başlamalısın,” dedim. “Çıplak olmaktan bir cevap uzaktayım ve bu hiç adil değil.”

Omzunu silkti.

“Kendine dokunmanı istesem dokunur muydun?”

Gözlerimi kırptıştırarak kalçalarımı birbirine daha çok bastırdım. Sorusuna tamamen hazırlıksız yakalanmıştım. Eğer doğru cevap vermezsem tangamı çıkarmam gerekecekti ve eğer hiç cevap vermezsem yine de çıplak kalacaktım.

Onun tenini daha fazla görmemin tek yolu dürüst olmamdı.

“Seni daha önce de izledim,” diye sert parmaklarıyla işaret etti. ***“Perdelerin açıkken parmaklarınla kendini çok iyi beceriyordun.”***

“Beni pencereyden mi izledin?”

"Odamda kameralar da var."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Odamda kameralar mı var?"

"Evet. Konuyu değiştirmeyi bırak. Soruma cevap vermedin. Şu anda kendine dokunmanı istesem dokunur muydun?"

"Önce o kameraları kaldıracaksın!"

Başını salladığında, omzuna vurdum.

"Cevap ver."

"Sanırım benden istediğin her şeyi yapardım," diye cevap verdim ve aptalca görünmemeyi umarak yanağımın içini çiğnedim. "Sır olarak kalması şartıyla."

Aman Tanrım! Bu yanlış mıydı? *Tanrım...* Hiçbir şey söylemedi, bana bakarken gözünü bile kırpmadı.

Sessizliği endişemi arttırdı. Yanlış bir şey mi söylemiştim? Onu bir kardeşten daha fazlası olarak isteyip istemediğimi mi kontrol ediyordu? Ya beni *test* ediyorsa? Ya annem haklıysa ve o bir psikopatsa? Ya benimle akıl oyunları oynamaya çalışıyorsa?

Ama bu psikopat az önce odamda kameralar olduğunu ve kendimi tatmin ederken beni izlediğini söyledi. Peki, tüm bunlar neden bu kadar kafa karıştırıcıydı?

Kıyafetlerime uzandığımda elimi itti. Ardından dizlerinin üzerine çöküp eşofmanının önünü, büyüyen şişkinliğin üzerinden çekti. Arkasına yaslanıp, dövmeli bacaklarından tekmeleyerek çıkardı.

Kardeşimin sikine en sevdiğim yemekmiş gibi bakmalı mıydım? *Muhtemelen bakmamalıyım.*

Dudaklarımı yalayıp sikiğin boğazımdan aşağı kaydığını hayal ettim. *Her itişinde beni öğürtüyor, çığlıklarımı susturuyor, yüzüme tokat atıp, her santimini almam için bana hırlarken nefesimi kesiyordu.*

Beni almasını istiyorum. Almasını, almasını...

"Giyinelim mi?"

“Henüz değil,” diye işaret etti. Bu da cevapladığım başka bir soruydu. Ortoparmaklarını kalçamdaki kayışın altına soktuğunda irkildim. İç çamaşırımı vücudumdan sıyırırken amımda bir sıcaklık oluştu.

Nefesim kesildi.

“Malachi!”

Odasında çılgılık attığımda yaptığı gibi ağzımı kapadı ama bu sefer vücudunu bana bastırmadı, beni sırtüstü yatırıp bacaklarımı ayırdı.

Bacaklarımın arasında diz çökerken, ***“Kıpırdama,”*** diye işaret etti. Sırılsıklam olup titreşen amıma gözlerini dikti. Bacaklarımı kapamaya çalıştım ama onları açıp bana baktı.

Vücudum bir cehenneme dönüşmesine rağmen yumuşak bir sesle, “Bana dokunmayacağını söylemiştin,” dedim.

Beni sikecek miydi?

Onun tarafından sikilmek üzere miydim?

O kadar açıkta, muhtaç ve sevgi doluydum ki Malachi dizimin kenarına yumuşak bir öpücük kondururken sarhoş görünüyordu ve bu irkilmeme neden oldu.

“Tadına bakabilir miyim?”

Ağzım açık kaldığında, kanım damarlarımda patladı. “Bana dokunmayacağını söylemiştin,” diye tekrarlardım. Bakışlarının yoğunluğundan dolayı ayak parmaklarım hafifçe kıvrıldı. Dizimin yanından öptüğü yer, içimden kıvılcımların saçılmasına neden oldu.

“O zaman kendine dokun.”

Ona baktım. Ağzım açılıp kapandıktan sonra, “Gerçekten mi?” diye sordum.

“Evet.”

“Benimle uğraşmaya çalışmıyorsun, değil mi?” diye sordum. “Eğer şu anda benimle taşak geçiyorsan Malachi, sana vururum.”

Sırıttı.

“Sana dokunmama izin vermiyorsan bunu kendin yapmalısın.”

“Ya hayır, dersem?” Parmaklarını iç baldırlarıma geçirdiğinde, utanmazca bir inilti çıkardım. “Tamam, tamam, tamam. Ama bana dokunmayacağına söz vermelisin.” Serçeparmağını kaldırdığında, kendi parmağını onun etrafında kıvrırırken sıırıttım. “Kimseye söyleme. Kardeşler böyle şeyler yapmaz. Başımız büyük belaya girer.”

“Yapmayacağım. Bu bizim sırrımız, küçük kardeşim.”

Burun kıvrıp ellerini bacaklarımdan çektim.

“Lütfen bana şu anda *küçük kız kardeşim*, deme.”

Sırıttı, gamzesi belli olmuştu.

“Ama sen benim kız kardeşimsin. Benim önümde kendine dokunacak olan pis, küçük kız kardeşim. Boşaldığında nasıl ses çıkardığını ağabeyine göster.”

Çadırdaki tüm oksijen kaybolduğunda, nefesim göğsümde donup kaldı. İç duvarlarım sıkıştığında, sadece onun bu sözlerinden bile sırılsıklam olmuşum.

Elimi aşağı kaydırıp bacaklarımı biraz daha ayırdım. Malachi'nin gözleri elimi takip ediyordu. Parmak uçlarımdan dudaklarımı özenle ayırışını, ortaparmağımı ıslaklığıma daldırıp, klitorisimde daire çizerken sırtımın eğilmesini... Yeni boyanmış kırmızı akrilik tırnaklarım hassasiyetimi arttırdığında dudağımı ısırdım..

Kendime binlerce kez dokunmuşum ama onun beni izlemesi bu anı daha da yoğunlaştırıyordu. İçimde bir sık hissetmek için hiç bu kadar istekli olmamıştım.

Daha hızlı hareket ettim, omurgamın altındaki kıvrılma hissi her omurun etrafında kıvrılıyordu. Kendimi dokunuşumla kaybederken gözlerim kapandı. Başka biri olduğunu hayal ediyordum.

Beni izlememesi gereken biri.

Bunu yaptığım için utanması gereken biri. Gözkapaklarım hafifçe aralandığında Malachi eğilmişti ve ben kendimi tatmin ederken beni izliyordu.

“Sana dokunabilir miyim?”

“Hayır,” diyerek nefes nefese kaldım. “Lütfen yapma.”

“Neden?”

Onu görmezlikten gelerek iki parmağımı içime soktum. Diğer elimi klitorisimi daire içine almak için bıraktım ve onun önünde kendimi parmakladım.

Gözkapaklarım tekrar açıldığında, bakışlarının hâlâ amıma ve kendimi tatmin etme şeklime kilitlenmiş olduğunu gördüm ve nefesim kesildi. Daha fazlasını ararken kalçalarımı yukarı doğru yükselttim ve elini *boxer*’ının içinde, sikinin üzerinde görünce neredeyse adını inlemek istedim ama kendimi yarı yolda durdurdum. Boğuk bir çığlığa benzeyen bir ses çıkardım.

İç duvarlarım parmaklarımı tekrar kavradığında, hızla nefes aldım. Tenimde hafif bir ter tabakası oluşmuştu.

Ona beni sikmesini söylersen bunu yapar mıydı?

Bunu istiyor muydum?

Bana zarar verir miydi?

Eğer ona beni kovalamasını, yere sermesini ve benim isteğim dışında ne isterse almasını istediğimi söyleseydim bunu yapar mıydı?

Bu noktada damarlarımda delilik dolaşıyordu çünkü beni sikmesini hatta canımı acıtacak kadar sert sikmesini istiyordum.

Sadece bu düşünce bile beni orgazma sürükledi, inlerken dişlerimi altdudağıma geçirdim. Parmaklarımın her yeri sırlıklam olurken sırtım uyku tulumundan yükseldi. Onun bakışları altında zonkluyor ve sarsılıyordum.

Malachi’nin etrafındaki yıldızları görüyordum. Dudaklarını ayırınıp, kendini avuçlarken güçlü bir şekilde nefes alıyordu.

Parmaklarım içimdeyken, “Hâlâ beni tatmak istiyor musun?” diye sorduğumda nefes nefese kalmıştım.

Başını salladığında parlayan parmaklarımı dudaklarına götürüp, üzerinde gezdirirken gözbebekleri büyüdü. Bileğimi yakalayıp parmaklarımı ağzına aldı. Parmaklarım dilinin sıcaklığında kayıyordu. Boğumlarına kadar alıyor, sertçe emiyor ve hafifçe ısırırken titriyordum. Eğer sesini kullansaydı şu anda gözleri kapalı bir halde diğer eli kendini kavrarken mırıldandığını duyacağımı biliyordum.

Parmaklarım ağzından düştüğünde bana doğru hamle yaptı. Dudaklarımı dudaklarıyla yakalamadan önce vücudu benimkinin üzerine yükseldi, ağzını avcumla kapadım. “Hayır,” dedim nefes nefese. “Bunu kabul etmedim!”

Kaşları birbirine değecek kadar çatılmıştı. Sikinın sertliği kalçamı dürttüğünde bileğimi tutup elimi ağzından çekti. Yüzümü yakalayıp beni tekrar öpmeye çalıştı ama dudakları dudaklarımın üzerinde gezinirken başımı yana çevirdim.

“Hayır, Malachi.”

Evet, Malachi.

Devam et, Malachi.

Al, Malachi.

Neden böyleydin?

Ayağa kalktığı anda, sinirli ve hâlâ kaya gibi sertti. Tam işaret etmeye başladığında, oturup ondan uzaklaştım. Feneri kapatıp, “Hadi, uyuyalım,” dedim. Böylece karanlıkla kaldık. “Belli ki doğru düzgün düşünemiyoruz.”

Ama fener tekrar yandı ve Malachi boğazımı tutup, beni dizlerimin üzerine çekince, donup kaldım. Gözlerimin arkasında basınç varolduğunda, ciğerlerim hava almak için mücadele ediyordu. Beni serbest bıraktı ama olduğum yerde kaldım. Orgazmdan, korkudan ve onun beni *almasına* duyduğum ihtiyaçtan titriyordum.

"Beni böyle susturma," diye öfkeyle işaret etti. "Beni asla susturma, Olivia."

Kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı.

"Ben... Ben yapmadım."

Feneri işaret etti.

"Beni göremeksen seninle konuşamam."

Yüz ifadem yumuşadı. "Ah," dedim boğazımı ovuşturarak. "Özür dilerim. Bunu yaptığımı fark etmemiştim. Sadece... Öpüşemeyiz çünkü kardeşler böyle yapmaz. Az önce olanlardan bağımsız olarak. Lütfen bunu daha fazla garip bir hale getirme."

Beni saçlarımdan tutup, kendine doğru çekerken, göğüslerimi çıplak göğsüne bastırırken kıpırdamıyordum.

"Eskiden beni hep öperdin."

"Çocukken öpüşmelerimiz masumdu. Sen... Biz... Hayır, Malachi."

"Hayır mı? Sen sadece..."

Durdu, ellerini bırakırken kafası karışmıştı. Başka ne söyleyeceğini bilmiyordu.

"Annem *evlenmem* için erkeklerle çıkmamı istiyor, Malachi. Seni öperken yakalanma riskini göze alamam."

"Kimseyle evlenmiyorsun."

Onu gerçekten ama gerçekten öpmek istesem de bu çok büyük bir hata olurdu. Dudaklarım dudaklarıma değen yumuşak elektriklenmeyle çatırdamıştı. Yüzümü ve boğazımı tutuş şeklinden tüm vücudumdan elektrik akıyordu. Onu durdurmazsam çok ama *çok* büyük bir hata yapmış olacaktık.

"Yapamayız," diye fısıldadım. "Sen Malachi Vize'sin, ben de Olivia Vize. Biz kız ve erkek kardeşiz."

"Şunu söylemeyi kes. Kan bağımız yok. Sen benim gerçek kız kardeşim değilsin. O zaman sorun ne?"

Nedense bu sözler canımı yakmıştı. Uyku tulumunu çıplaklığımın etrafına çekerken gözlerim yanıyordu.

“Bu bir hataydı.”

“Şimdiden uyudular mı?” Annemin sesinin yaklaştığını duyduğumda, aceleyle kıyafetlerimi alıp üzerime geçirdim. Malachi bana baktı. Ayak sesleri yaklaşıırken kendi kıyafetlerini giyme zahmetine girmedi bile.

Panik içinde uyku tulumunun içine dalıp, bayılmış gibi yaparken kalbim çok hızlı atıyordu.

“Uyuyor musunuz?”

Fermuarı açmayı denerken kardeşime baktım. Açılmasını engellemek için küçük bir asma kilit koyduğunu fark etmemiştim. Malachi’nin gözleri üzerimdeydi. Fener ışığı en düşük ayardayken ve yakışıklı yüzünün yarısında parlarken bile kızgın olduğunu anlayabiliyordum. Elleri yumruk olmuştu. Yanakları kıpkırmızıydı ve bacaklarının arasındaki sert uzunluk hâlâ dimdikti.

Beni öpmeye çalıştı, ben de reddettim.

Şimdiden bütün gece için pişmanlık duyuyordum zaten.

Ayak sesleri uzaklaştı.

“Uyuyor olmalılar. Ne zamandan beri geç saatlere kadar ayakta kalıyoruz? Biralari kap hadi!”

Babam derin derin kıkırdadı. Öpüştüklerini duyunca yüzümü buruşturdum.

Çadırlarının fermuar sesinden sonra tekrar sessizlik çöktü.

Malachi’ye baktım. Ellerini kaldırıp indirdi. Sonra da başını sallayarak benden uzaklaştı.

Olivia

Malachi haftalarca benimle konuşmadı.

Bana kızdığında, yanımda kendini susturarak beni cezalandırıyordu.

Kahvaltı, öğle yemeği ya da akşam yemeği yediğimizde bana bakmıyor, aile günlerinde ya da gecelerinde dışarı çıktığımızda ya iptal ediyor ya da yüzünü telefonundan ayırmıyordu.

Balkon kapısı her gece kilitliydi ve benim odama hiç gizlice girmiyordu. Ne yapacağımı bilemiyordum. Parker'ı davet ettim, en azından onu boğmak için odama gizlice gireceğini düşünmüştüm ama Parker'ın yanında garip bir şekilde oturmuştu. Ukala serseri, aile işi hakkında konuşurken ve hâlâ onunla Adam arasında seçim yapmam gerektiğini bildiği için pratikte kendini bana satarken onun arkadaşlığından zevk alıyormuş gibi davranıyordum.

Malachi gelmemiştir. Aksine daha çok ortalıkta yoktu. Abbi geçen hafta sonu bir partiye çağırmıştı ama Malachi'nin sarhoş olup bana ihtiyaç duyacağı, yatakta onu kucağıma almamı iste-

yeceği ya da uyuyormuş gibi yapmamı izleyeceği umuduyla evde kaldım ama dışarı çıkmadığım halde gelmedi.

Zihnim bana oyun oynamayı seviyordu. Sesler bana çadırdaki olanlardan pişmanlık duyduğunu, kız kardeşini öpmeye çalışmadan önce onu mastürbasyon yaparken izlediği için iğrendiğini söylüyordu.

Ama o gece, en kötü kâbusum gerçekleşti.

Malachi bir randevuydaydı.

Ezelden beri kimseye ilgi duymayan, hiç kız ya da erkek arkadaşı olmayan ve tüm zamanını odasında ya da motosikletinin üzerinde sigara içerek ya da arkadaşlarıyla partilerde uyuşturucu alarak geçiren kardeşim, şu anda bir kızla dışarıdaydı.

Sahiplenici bir insan olduğumu söyleyemem ama onun bir başkasına sarılması beni huzursuz ediyordu. Başka birinin parmaklarıyla kendini becermesini izlediğini hayal etmeye çalışıyordum ve midem bu düşünceyi geri tepiyordu.

Ne hakkında konuşacaklardı ki? İşaret dili biliyor muydu? Sohbet edebilecekler miydi? Okuldayken insanların arkasından konuştuğu gibi mi yoksa iyi mi davranacaktı ona?

Belki de fazla konuşma olmazdı.

Başımı yastığıma gömüp kardeşimin bir başkasını öptüğü, ona dokunduğu ya da onunla yattığı düşüncesinden kurtulmaya çalışıyordum.

Bu şeyleri yapabileceği bir yaşta olduğunu biliyordum. Yani artık lisede değildi. Ben mezun olmak üzereydim ve bizim yaşımızdaki insanlar bir şeyler yapardı. Teknik olarak bir şeyler yapmıştık. Ailelerimizin bizi evden kovacağı şeyler. Kendi kendime homurdanıyor ve telefonumu elime alıp arkadaşlarımdan gelen mesajları kontrol ediyordum. Herkes ya ders çalışıyordu ya da erkek arkadaşlarıyla birlikteydi.

Oysa ben burada, saat dokuzda yatağımdaydım ve Malachi için endişeleniyordum. Mesajlarını açtım. Çadırdaki geceden

beri gönderdiğim her mesajı görmezlikten gelmişti. Uyku tulumunda yanımda yatarken bile *özür dilerim* mesajı atmıştım ama o beni umursamamıştı.

Ben: Randevun nasıl gidiyor?

Kendimi alnımdan tokatladım. Randevusu vardı, neden ona mesaj atıyordum ki? Annem bunu bana güvenerek söylemişti çünkü onu her zamankinden daha şık görmüş ve nereye gittiğini sormuştu.

Ona bir randevuya gideceğini söylemiş, o da bunu duyunca çok mutlu olmuştu.

Birincisi, aylardır ilk kez ona cevap vermişti.

İkincisi, oğlu ilk randevusuna çıkıyordu.

Yüzünde kocaman bir sırıtışla odama gelip bana bunu söylediğinde kendimi kötü hissettim.

Bence ona bilerek söyledi. Benimle dalga geçmek için.

Ama ikiyüzlülük yapıyordum, değil mi? Annem son altı aydır beni ya sikini yalatmak isteyen ya da sevişmek isteyen erkeklerle buluşmaya zorluyordu.

Yataktan kalkıp, oflayarak odama baktım.

Stres temizliği çoktan yapılmıştı, amigo üniformam hazırdu ve spor çantam toplanmıştı. Makyaj masam bile mükemmel bir şekilde temizlenmişti.

Banyoya girip küveti doldurdum. Ekstra köpüklü olduğundan emin oldum. Sonra kitaplığımın ateşli bir şeyler aradım ve Malachi'nin bir gece başucumda bulduğunda burun kıvrıdığı canavar romantizminde karar kıldım.

Kıyafetlerimi çıkarıp sıcaklığa gömüldüğümde, başımı banyo yastığına yaslayıp yanlışlıkla karaladığım sayfayı buldum.

Dışarı çıkmadan önce endişelenmemem gereken şeyler hakkında endişelenerek sessizce bir saat geçirdikten sonra vücuduma bir havlu sardım.

Kitabı rafa koyarken Malachi'yi açık penceremin yanında

oturmuş, kapüşonunu kaldırmış, ağzından bir sigara sarkarken bulduğumda neredeyse elimdeki kitabı düşürüyordum.

“Ne oluyor, be?” diye fısıldadım. “Beni korkuttun!”

Bacaklarını daha da ayırarak, dirseklerini kalçalarına dayayıp, nefes alırken beni izledi.

“Annem yan odada yeni kardeşimiz için hazırlık yapıyor,” diye belirttim. “Dumanın kokusunu alır.”

Malachi ayağa kalkarken beni dinlemedi bile. Bir ciğer dolusu dumanı içine çekti. Sigaranın turuncu ucu parlak bir şekilde yanarken gözleri vücudumda gezindi. Tenim ısınırken korktuğum için mi yoksa karanlık odamda duran bir gölge gibi olduğu için mi bilmiyorum ama içimi bir heyecan dalgası kapladı. Bana nasıl baktığını hatırladım. Ben...

Kesinlikle böyle hissedemem.

Hayır, hayır. Doğru değil.

Çadırdaki gece bir hataydı.

“Bu arada kameralarını buldum. Onları çöpe attım. Sapık.”

“*Hepsini değil,*” diye işaret etti.

“Ne?”

Pencereme yaslanmış, beni görmezlikten geliyordu. Dışarıya daha fazla duman üfledi. Geçirdiği gecenin ne içerdiğini düşünüyordum. Onu öptü mü? Ona dokundu mu? Hiçbir sosyal becerisi olmadığını ve benden başka biriyle nadiren iletişim kurmaya çalıştığını düşünürsek nasıl yapacağını biliyor muydu? Bana yakından dokunmadı ama dokunmak istedi ve beni öpmeye çalıştı. Belki de biliyordur, ha?

Beynimi sikeyim.

Gözlerimi kapatıp elimi alnıma bastırdım. “Kendi odana gitmen gerekiyor. Benim giyinmem gerek.” Sonra elimdeki kitabı bıraktım. “Beni haftalarca görmezlikten gelip sonra tekrar hayatıma giremezsin, Malachi. Bu adil değil.”

Malachi gitmek yerine bir ciğer dolusu daha sigara duma-

nı soludu. Bu sefer doğrudan tüm dumanı bana üfledi. Bana doğru bir adım atsa da irkilmedim ama nefesim kesik kesik çıkarken sertçe yutkundum.

“Artık senin itip çekmelerinle ilgilenmiyorum. Benimle ne zaman konuşacağına kafana göre karar veremezsin. Diğer gizli kameralarını da al, kendi odana git ve beni yalnız bırak.”

Başını çok az eğip bana doğru bir adım daha attı. Bu da geri çekilmeme neden oldu. Bir tane daha, bir tane daha... Dizlerimin arkası yatağıma çarptığında, gözlerimi onunkilerden ayırmadan şiltenin üzerine oturdum.

Bacaklarımın arasındaki sıcaklık uygunsuz hissettiriyordu. Bana bakma şeklini ya da daha da yaklaşmasını sevmemeliydim. Kolonyası burnumu dolduruyor, düşüncelerimi karmakarışık bir hale getiriyordu.

İşaret etmedi. Kapüşonunu indirip, dağınık siyah saçlarını ortaya çıkardıktan sonra motosiklet eldivenlerini de çıkarıp, ağzındaki sigarayla birlikte yere atarken de işaret edeceğinden emin değildim. Sigara içmiyordum hatta nefret ediyordum ama nedense o içtiğinde hoşuma gidiyordu.

Evden çıkarken giydiği şık kıyafetleri giymemişti.

Sigarasını makyaj masamın üzerinde söndürdükten sonra dudaklarını ıslatıp yatak odasının kapısına baktı. Havlumu vücuduma sarıp, “Kilitli,” dedim. “Kimse içeri giremez.” Göğüs uçlarım havlunun altında sertleşti. Ondan yükselen sandalağacının kokusunu alabiliyordum, sigara dumanı ve dışarıdaki havayla karışmış bir şekilde kokuyordu. Dışarısoğuk olduğu için yanakları biraz kızarmıştı. Onu ısıtmak, vücudumu ona sarmak için ani bir dürtü hissettim.

Kendime ihanet ediyordum çünkü beni hayatının dışında tuttuğu için ona kızgındım ancak hayatıma geri dönmesini istiyordum. Onu kollarımı açarak karşılayacaktım.

Kapüşonunu çıkarıp başını yastığıma doğru eğdi.

“Uzanmamı mı istiyorsun?”

Malachi botlarını çıkarırken yavaşça başını salladı. Dudağı-mı çiğneyip ona ve yastığa bakarken gözlerini benimkilerden ayırmadı.

“Havluylayım.”

“Çakarabilir misin?”

Yutkunarak başımı salladım.

Tek yaptığı omuz silkmek oldu. Sanki son zamanlarda hayatımdaki hayalet o değilmiş gibi yatağın karşı tarafına geçti. Eskiden bana sarılmak için odama gizlice girdiğinde yattığı tarafa. Bazen kâbus görüyormuş gibi davranırdım. Ya ona mesaj atıp uyuyana kadar bana sarılmasını isterdim ya da onun odasına gidip, göğsüne yaslanarak uyurdum. O da saçlarımı uyuşturucu gibi koklardı.

Beni hayatından dışlamadan önce...

O randevuya giderek bana ihanet ettiğini hissetmem yanlış mıydı? Hiçbir arkadaşımın kardeşleriyle böyle şeyler yaptığını ya da düşündüğünü sanmıyordum.

Kesinlikle onları sikmeyi hayal etmiyorlardır.

Ama nedense umurumda değildi. Kollarına uzanıp vücudunun sıcaklığını hissetmek istemenin yasak olması umurumda değildi. Zaten bana bakmıyorken onu izlemek istiyordum, pencerenin açıldığını ya da kapımın gıcırdadığını duyduğumda karnımda kelebekler uçuşuyordu.

Kardeşimi istediğim için hastalıklıydım.

Malachi yorganı kaldırdığında, havluyu etrafımda tutarak yorganın altına girdim. Çıplak bacaklarım kumaşın altında pürüzsüzdü. Kemerini çıkarıp motorcu pantolonunu indirdiğinde kalbim güm güm atıyordu. Karşımda sadece külotuyla duruyordu.

Annem yan odada, yüksek sesle müzik dinliyordu. *Until the Ribbon Breaks*'in *One Way or Another* şarkısı gereğinden fazla

yüksek sesle yankılanırken, muhtemelen bir boya fırçasını mikrofona kullanarak şarkıyı tekrarlayıp, sözlerini bağıra bağıra söylüyordu.

Bazen çok şapşal oluyordu.

Annemi seviyordum.

Gözlerimi Malachi'den ayırmadım. Onun varlığı odadaki enerjiyi bütünüyle değiştiriyordu.

Beni ne kadar kötü etkilediğini fark etmemesini umuyordum. Nabzım hızla atarken sessizce yutkunmaya çalıştığımda ağzım sulanmıştı. Sanırım bacaklarımın arasında bir su birikintisi oluşmuştu.

Kızgın olmalıydım ama şu anda biraz gafil avlanmış durumdaydım. Yarın yine kızgın olup haftalardır bana pislik gibi davrandığı için ona özür diletirecektim.

Vücudunun hareketini izlerken klitorisim sızladı. Gömleğini çıkarıp yontulmuş gövdesini ortaya çıkardığında -her gün çalıştığı karın kasları, göğsündeki ve omzundaki yeni dövmelempenceremden içeri süzülen ay ışığının altında âdeta parlıyordu.

Yorganın altına girip örtüyü üzerimize çekti. Ben de önden açılıp beni ortaya çıkarmasına rağmen havluma sıkıca tutundum. Hâlâ çıplak tenimi göremiyordu. Tüylerimi görmemesini, bir tür kurt adam olmamasını ve aşk kitaplarında olduğu gibi uyarılmamın kokusunu almamasını umuyordum.

Ses tonumda bir parça kıskançlık dahi olmamasını umarak, "Randevun nasıldı?" diye sordum. Elleriyle cevap veremedi, başımı kızgınlıkla sallayıp kendimi daha fazla şey söylemeye zorladım. "Sakın konuştuğum için seni affettiğimi düşünme. Eğer benim yatağında uyumak istiyorsan tamam ama bu konuyu yarın yeniden konuşacağız. Evet, randevun nasıldı?"

Lanet olası, bariz olanı belirterek, "*Bana kızgınsın,*" diye işaret etti.

"Hiç de değil," dedim alaycı bir şekilde. "Randevun nasıldı?"

Pozisyonu göz önüne alındığında çok dağınık bir şekilde, **“Başlar başlamaz bitti,”** diye işaret etti. **“Bana neden kızgınsın?”**

Gerçekten anlamamış mıydı?

Boynum ve yanaklarım sinirden kızarıırken, “Çünkü çadırda olanlardan sonra beni dışladın,” dedim. “Bana dokunmayacağını söyledin ama beni öpmeye çalıştın!” Ellerimi yukarı doğru kaldırıp, havlumu unutarak tısladım. “Sonra da *puf!* Gittin. Tek kelime bile etmedin. Odama gelmedin ve bu gerçekten beni çok yalnız hissettirdi.” Ona baktığımda, sessizce kıkırdadığını gördüm. “Neden bana gülüyorsun?”

“Kızdığında çok tatlı oluyorsun.”

Öfkelenip kollarımı yorganın üzerinde kavuşturdum. **“Başlar başlamaz bitti,** derken ne demek istedin?”

“Ben...” Elleri dondu, devam etmeden önce gözleri yüzümde gezindi. **“Tecrübesizim.”**

“Yalancı,” diye çıktım. “Çadırda benimleyken deneyimsiz görünmüyordun. Hatta tam olarak ne istediğini biliyor gibiydin.”

“Seninleyken evet,” diye işaret etti. **“Bunu sadece seninle yaparken rahat hissediyorum.”**

Kaşlarımı birbirine çarpacak kadar çatarken, “Ah,” dedim. “En azından onu öptün mü?” Kelimeler dilimden dökülüp zehir gibi yayıldı. İçten içe yalvarıyordum.

Hayır...

Ama onunla öpüşmüşse sinirlenmem için hiçbir neden yoktu. Yine ikiyüzlülük yapıyordum çünkü ben Parker ve Adam’la çıkmak zorunda kalmıştım.

“Hayır,” diye işaret etti. **“Ben bu konuda da tecrübeli değilim.”**

“Daha önce birini hiç öpmedin mi?” Başını salladığında, yorganı göğsüme çekerek doğruldum. “Ama sen beni öpmeye çalıştın.”

“Senin yanında rahat hissetmemin nesini anlamıyorsun? Daha önce birini öptün mü?”

Doğru cevap verip, vermemeyi zihnimde tartışırken dürüstlüğün iyi olacağına karar verdim. Başımı salladığımda, gözlerinin ardında tehlikeli bir şey parıldadı.

“Bunun senin için neden bir şok olduğunu anlamıyorum. Annemin beni aylardır randevulara gönderdiğini unuttun mu?”

Çenesi tik tak etti. İfadesi yumuşamadan önce bir saniyeliliğine kızgın görüldüğüne yemin edebilirdim.

“Bana nasıl yapıldığını gösterebilir misin?”

Ona boş boş göz kırparak baktım.

“Sana nasıl öpüşeceğini mi göstereyim?”

Başını yavaşça sallayarak çenesini göğsüne dayadı.

“Çadır meselesi hakkında ne dediğimi duymadın mı? Ben senin kardeşinim,” diye fısıldadım. Annemin yan odada şarkının sessiz bir bölümünü mırıldandığını duyabiliyordum. “Ailemizle başımız derde girebilirdi.”

“Kimsenin bilmesine gerek yok. Çadırdaki olanlar ve yatakta birlikte uyuduğumuz onca zaman hakkında sessiz kaldım.”

“Ama bu yanlış.”

“Ne olmuş yani?”

Bu düşünceye karşı her ne kadar savaşıyor olsam da bednim beklentiyle yanıyordu. Çok yakınımdaydı ve bu yakınlık ciğerlerimde bir ağırlık yaratıyordu. Bakışları ağızma indi, daha sonra yavaş yavaş gözlerime geri döndü.

“Sadece bana nasıl yapılacağını öğretirsen rahat ederim.”

“Şu an benimle taşak mı geçiyorsun?”

Sırıtarak başını salladı.

“Kimseye söylemeyeceğine söz veriyor musun?”

Serçeparmağını aramızda kaldırdığında, serçeparmağım onun-

kine dolanırken gülümsememi bastırmak için dişlerimi altdudağıma geçirdim. Tenimizin dokunuşu kolumdan göğsüme elektrik akımı iletirken, bacaklarımın arasında durup, serçeparmaklarımızı kancalı tutup öne doğru kaydı. Nefesimi sakın tutmaya çalıştım. Ardından kendimi örtmek için havlumu serbest elimle sabitlediğimden emin oldum.

Malachi hem kas hem de boy olarak benden çok daha iriydi. Bu yüzden yatakta kucaklaştığımızda her zaman bana hükmediyordu -mükemmel bir büyük kaşıktı- ama bu farklıydı. Bu onun kollarında yatıp şeytanlarımla savaşmak ya da onun dizi rasgele benimkine çarparken film izlemek ya da tatilde havuzda veya plajda suyun etrafında zıplarken beni sırtında taşıması gibi değildi.

Bu daha fazlasıydı.

Daha fazlasına ihtiyacım olduğunu hiç bilmiyordum.

O sırtüstü uzanırken, ben de tek kolumla doğrulup üzerine eğildim. Böylece bedenim yarı yarıya onun üzerinde duruyordu.

“Emin misin? Kardeş olmamız seni rahatsız etmiyor mu?”

Aptalca bir soruydu. Cevap olarak kaşlarını havaya kaldırdı.

“Şunu söylemeyi kes.”

Saçlarım yüzümün etrafına düştüğünde, bir tutamı parmağına dolayıp, biraz çekiştirerek beni kendisine yaklaştırdı. Çıplak bacaklarımı onunkilere bastırdım. Omurgamda karıncalanma hissi uyandırırken yanaklarımı ısıtıyordu.

“Annemin küçükken dudaktan öpüşmememizi söylediğini hatırlıyor musun? Kardeş olduğumuz için buna iznimiz olduğunu söylemiştin ama başımız belaya girmişti. Bu, hiç şüphesiz, başımızı daha da fazla belaya sokacak.”

Piyanonun başında otururken beni öperdi, yumuşak bir öpücüktü ve bu her zaman yaptığımız bir şeydi, özellikle de geceleri uyumadan önce. Bunun her zaman normal olduğu-

nu düşünürdüm, ta ki bir gün annemle ve babamla masa oyunu oynarken, kazandığımız için sevinç çığlıkları atarak ağzımı onunkine bastırana ve ailemiz çılgına dönene kadar.

Yine de Malachi bana herhangi bir cevap vermedi. Sadece saçlarımla oynuyor, her zaman yaptığı gibi çilek kokusunu içine çekmek için burnuna götürüyordu. Saçlarıma karşı bir hayranlığı vardı. Her zaman dokunmak, koklamak ve oynamak istiyordu.

Bu küçük etkileşimlerin yanlış olduğunu biliyordum ama bu, yaptıklarından zevk almamı engellemiyordu.

Saçlarımı biraz daha sert çekerek bedenimi onunkine yaklaştırdı, sinirlerim tepeme çıkarken ikimiz de aynı havayı soluduk. Kurumadıklarından emin olmak için dudaklarımı yaladım. Vücudum titremeye başladığında, “Malachi,” diye fısıldadım. “Emin misin?”

Elini ağzına doğru götürüp parmaklarını birbirine kenetledi. İşaret dilinde *kapa çeneni*, demekti.

Annemizin gölgesinin gizlenip, bizi izlemediğinden emin olmak için tekrar kapıma bakarken, kalçalarımı ona yaklaştıırıp yüzümü indirdim ve bunu fazla düşünmemeye çalıştım.

Malachi, saçlarımı parmağının ucunda döndürmeyi bırakıp nefesini tuttu. Zihnim aynı anda hem durmam hem de devam etmem için bana bağıırıyordu.

Biraz daha alçadığımda burunlarımız çarpıştı. Başımı hafifçe eğip ağzımı onunkine bastırdım.

Dudaklarımız birbirine değdiği anda dünya dönmeyi bıraktı. Kalbim atmaya keştiğinde bana yanlış, yanlış, yanlış olduğunu söyleyen düşünceler durma noktasına gelmişti.

Çocukken yaptığımız öpücöklere benzemiyordu. Gerçek öpücöklölerin nasıl verileceğini göstererek usulca ağzına yapıştım. O da beni taklit etti. Ben onun altdudağını öptüğöümde,

o da benim üstdudağımı nazikçe öptü. Altdudağının dolgun etini emdiğimde sakızın ve sigarasının belli belirsiz tadını almıştım. Ona bakmak için geri çekildiğimde dişlerimi dudağına sürtmüştüm. Gözbebekleri mavinin tüm izlerini silmişti.

“Devam edelim mi?”

“*Henüz durmana izin yok,*” diye işaret etti. Şehvetten ötürü baygınlaşan bakışları ağzıma kaydı. “*Devam et, küçük kardeşim.*”

Yüzlerimiz bir kez daha ayrıldığında hava almak için savaşıırken burunlarımız birbirine değdi. Parmaklarımı bileğine doladım. Yanağımın üzerine koyarak, “Elini buraya koy,” dedim. “Ellerini kalçalarım ya da saçlarıma koyabilirsin. İnsanlar dokunmayı sever, özellikle de öpüşürken.”

Elini geri çektiğinde, yanlış bir şey yaptığını düşünerek durdu ama sonra benimle iletişim kurmak için her ikisini de hareket ettirdi.

“*Sen neyi seversin?*”

Dudaklarım kıpırdandı ama ses çıkmadı. O andan beri bulutların üzerindeydim.

Aklımdan geçen ahlaksızlıktı. Hoş karşılanmayan şeylerden hoşlanıyordum. Kaçırıldığımı düşündüğüm fantezilerim vardı ve takipçim hep aynı yüze sahipti.

Ona baktım.

Ama sonra kendime gelip elini tekrar tuttum. Boynuma yerleştirirken gözleri hareketlerimi takip ediyordu. Parmaklarına baskı uygulayarak ince boğazımın etrafına kenetlenmelerini sağladım. Elinin büyüklüğü ve gözbebeklerinin genişleme şekli, çenesini sıkması ve tutuşunu daraltması, kalçalarımı birbirine bastırmama yetmişti.

“Boğulmayı severim,” diye itiraf ettim. Onun yanında ken-

dimi herkesten çok daha rahat hissediyordum. “Acıtan sert öpücükleri severim.”

Beni sırtüstü yatırıp ağzını ağzıma dayadığında çığlık attım. Boğazımı, nefes almamı engelleyecek ve gözkapaklarımın arkasında yıldızlar görmeme neden olacak kadar sert kavramıştı.

Dudaklarımı ayırıp dilini ağzıma nasıl sokacağı ya da benimkini nasıl emip, beni nasıl yiyip bitireceği konusunda derse ihtiyacı yoktu. Beni, sanki ben yedi, o sekiz yaşından beri ona aittmişim gibi öpüyordu. Ağzının içinde mırıldandım. Nane, duman ve *onun* tadını alıyordum. Dişleri dudaklarımı ısıırıyor, acıtıyor ve kavrayışı daha da sıkılaşıyordu.

Daha fazlasına ihtiyaç duyarak bacaklarımı kalçalarına dola-
dım. Havlum aramızda sinir bozucu bir bariyer oluşturunuyordu ama yine de iç uyluğuma bastıran sert uzunluğunu hissedebiliyordum.

Dudaklarımı daha fazla ısıırıyor, dilimi emiyor ve boştaki eliyle ellerimi başımın üzerinde tutarak yastığa bastırıyordu. İlkisini birden kavradığında, diğeri havamı kesip başımın dönmesine neden oldu.

Başka biriyle birlikteyken Malachi’nin bunu yaptığını kaç kez hayal ettiğim utanç vericiydi. Birini öpmek ama zihnimi onun kardeşim olduğuna inandırmak, her dokunuş, yalama, emme ve orgazmımın içimden hızla geçmesi... Hepsi onun içindi.

Ben hastaydım. Genellikle birileri bunu tedavi etmeye çalışır ya da yardım etmenin yollarını bulurdu ama istediğim tek şey Malachi’nin *boxer*’ını çıkarmasıydı, böylece onu içimde hissedebilirdim.

Bunun, onun için sadece bir alıştırma olduğunu düşünürsek bu delilikti.

Sikinin alt tarafı ağrıyan amımın üzerinde gezinir gezinmez, inleyip, ellerimi yumruk yapıp dişlerimi dudağına geçirdim. O

kadar sert ısırdım ki onu kanatmıştım. Bakır tadı ağzımı doldurmuştu.

Tekrar inlediğimde, Malachi geri çekildi. Sikini göbeğime doğru kaydırmaya devam ederken bana bakıyordu. Çenesinden ince bir kan çizgisi damladığında tıpkı bir psikopat gibi görünüyordu. Kendini bana doğru daha sert sürterken gözleri alev alevdi.

Anneme, oğlunun şu anda kızını lanet bir havlunun üzerinden kuru bir şekilde sikerek orgazma sürüklediğini söylememi engellemek için boğazımı bırakıp avcuyla ağzımı kapaması gerekmişti.

O devam ettikçe gözlerim kayıyordu. Eline doğru inleyip, kalçalarının her sallanışını karşıladım ve kafam yükseldikçe, omurgam büküldükçe, sarmal hissi içimin derinliklerini yakıtı her tarafım gerilmişti. Dişlerini boynuma geçirdiğinde neredeyse çığlık atacaktım. Acı, zevk ve sıkı kavrayışından neredeyse bayılmak üzereyken, bulanıklaşıp odağımdan çıktı.

Orgazmuma ulaşamadan bizi tekrar çevirdiğinde, havlu vücudumdan tamamen kaydı. Çıplak ve sırlıklam bir halde kucığına oturduğumda, siyah saçlarını avuçlayıp dudaklarımı tekrar dudaklarına bastırdım. Bu sırada elleri vücudumu keşfediyor, dokunuyor, kavıyor, kalçalarımı okşuyordu. Kendimi dalgınca öne doğru salladım.

Deneyimsiz olmasına rağmen sadece beni öperek, *boxer*'ının içinden sertliğini hissederek, saniyeler önce patlamaya çok yakın olmamı sağlayan sürtünmeyi arayarak beni lanet olası bir uçurumdan düşüyormuşum gibi hissettirmeyi kesinlikle iyi biliyordu.

Sesini kendine saklamayı tercih etmemiş olsaydı nefes alıp verişlerini duyabilirdim. Kalçamın her sallanışında sessiz iniltilerini, kavrayan ellerini ve kalınlaşan sikini hissediyordum.

Bana karşı çok saldırgandı. Ona yaptığım her şeye o da kar-

şılık veriyor, ağzının içine nefesimi verirken ve dalgalı saç telerini çekiştirirken beni takip ediyordu. Saçlarımı elinin içinde toplayıp beni kendisine doğru çekmek için kullandı. Parmakları enseme kaydığında, beni orada tuttu.

Durmalıydim. Ben onun kardeşiydim. Kan bağımız olsun ya da olmasın, Vize'in çocuklarıydık ve dillerimiz birbirine dolanırken, birbirimizin en sevdiği yemekmişiz gibi tadına bakıp, yerken sevişmemeliydik.

Ama kafamda çalan tüm alarm zillerine rağmen daha fazlasına ihtiyacım vardı, daha fazlasını *istiyordum*.

Ağzı, elinin yerine geçerek boğazımla birleştiğinde inledim.

“Sana bunu nasıl yapacağını gösterebilirim,” dedim. Elini tutup aramızdan çektim. Parmaklarını açıp, ikisini de klitorisime bastırıp daireler çizdirdim. Boynumu öpmeye ara verip, ağzını çiğ tenimden ayırdığında aşağı bakıp hassas noktayı ovma şeklini izlemeye başladı.

“Bunu daha önce yaptın mı?” Tekniği çok hızlı kavradığı için sormuştum ama parmaklarını izleyerek başını salladı. “Kızlar buna bayılır,” diye fısıldadım. “Onları öperken yap. Eğer doğru yaparsan bir kızın parmaklarına boşalmasını sağlayabilirsin.” Ağzımdan bir inilti döküldü. “Siktir, evet. Aynen böyle, Malachi.”

Başını salladı. Parmaklarını izlerken dudaklarını ıslattı. Malachi diğer eliyle boğazımı kavrayıp beni öne doğru çektiğinde, dili dilimin üzerinde gezinirken nefes alamıyordum. Dokunuşu nazik değildi, hafif bile değildi. Daha fazla baskı uyguluyor, daha hızlı dönüyordu. Ağzının içinde inlerken onun üzerinde titriyordum.

“Daha hızlı,” diye inledim. “Çok iyi.”

Ağzımızdan salyalar akarken, parmaklarını beni çıldırttığı yere geri koydu. Sırılsıklam olduğumda daha hızlı inlememi sağladı.

Dudaklarına karşı, “Malachi,” diye soludum. “Beni çok iyi ıslatıyorsun.”

Sırılsıklam, muhtaç ve dokunulmak için çaresiz bir halde, parmakları giriş yerimden aşağı ve yukarı doğru kayarken parmaklarına sürtündüm. Malachi sert bir şekilde nefesini dışarı verdi, sesini kullansaydı derin bir inilti olacağını tahmin edebiliyordum. Ona doğru bakarken parmaklarını içeri soktu. Siki hâlâ *boxer*’ının içinde saklıydı ama bir parmağını daha içeri sokup, sikinin başını kıcımın çatlağına doğru iterken tamamen gergin, kaya gibi sertti.

Ona dokunmak istiyordum ama nasıl dokunulacağına dair bir derse ihtiyacı yoktu. Ona başka birine neler yapabileceğimi öğretmemi istiyordu.

Çıkardığım boğuk inilti ve bir diğeri ağzımdan çıkmamak için direnirken Malachi boğazımı o kadar sert kavradı ki sesim çıkmadı. Annemin müziği en yüksek sesle çalırken kardeşimin dilini emiyordum. O ise beni parmaklarıyla sikiyor, sikini kıcıma sürtüyordu.

Geri çekildiğinde, elleri doluydu ama bana bir şey söylemek ister gibi görünüyordu. Boğazımı bıraktığında tek eliyle işaret etmekte zorlandı, bu yüzden dişlerini sıktı ve başımın arkasından tutarak ağzımı kendine doğru çekti. Avuççım başının üstündeki bölme duvarına çarparak yüzeyin sallanmasına ve resim çerçevelerimden birinin yere düşmesine neden oldu.

Nefes nefese, “Siktir,” dedim. “Devam et.”

Bir dakika sonra kapım çalındığında donup kaldım.

“Tatlım? İyi misin?”

Malachi’nin üstünden kalkmaya çalıştım ama beni saçlarımdan tutup geriye doğru itti, böylece meme uçlarımdan birini ağzına alabilmişti. Parmaklarını meme ucuma bastırıp, onları sertçe emerken kucağında kıvrıldım.

Tek yapabildiğim dudağımı ısırarak, ağlamamak için derimi yırtmaktı.

Kapıyı tekrar çaldığında bu sefer kolu da çevirdi.

Diğer meme ucuma geçip dişlerini batırdığında, kalbim göğsümde tekledi ancak acı beni daha da ıslatıyor, ağızımdaki kendi kanımın tadı beni siken parmaklarıyla karışıyordu. Siki kıcıma sürtündüğünde dağıldım.

Omurgamın dibindeki şehvet patlarken parmaklarının üzerine boşaldım. Amım parmaklarını tekrar kavrarken gözlerimin önünde siyah noktalar oluşuyordu. Orgazmımı zirveye taşıırken meme uçlarımla, ıslak ağızda sert, sıkı ve acı verici bir şekilde oynuyordu.

Malachi meme ucumu ağızdan çıkarıp beni usulca öptü. Parmaklarını bir müddet içeride bıraktığında, nabız gibi içimde atarken onları sımsıkı kavradım. Dili ağızımın içine kaydığında onu yavaşça ve şehvetle öptüm. Nefes almaya çalışmak için duraksayıp duruyordum.

Kafamı göğsüne yaslayıp arkamdaki bedenine sığındım. Nefes nefese kaldığımda aramıza biraz mesafe koydum. Sarhoş bakışları ve beni öpmekten şişmiş dudaklarıyla beni izliyordu.

“Hayır, sanırım Parker’la kaçtı. Ailesini arayıp onları görücü usulü bir evliliğe hazırladığımızı söyleyeceğim, sabahtan akşama kadar sevişmelerine değil. Ayrıca, geçen hafta sonu Adam’la birlikteydi, hatırladın mı? Ona ertesi gün hapı almak zorunda kaldım.” Sessizlik ve sonra annem, “Malachi odasında mı?” diye sordu.

Babam, “Gidip kontrol edeyim,” dediğinde gözlerim açıldı.

Ondan uzaklaşıp havlumu kaptığım gibi yataktan fırladım. “Git!” Penceremi işaret ettim. “Babam odana gelmeden acele et.”

Malachi yataktan kalkıp, bana doğru yürürken parmaklarını ağızına götürdüğünde içimdeki her şey yeniden ateş almıştı.

“Ertesi gün hapına neden ihtiyaç duyduñ?” diye işaret etti. Sessiz kaldığımda, sırtım duvara arpına kadar beni itti.
“Cevap ver bana!”

Kendime sarılıp, göğüslerimi kapatırken vücudum sarsılıyordu. Haftalardır benimle konuşmuyordu. Peki, Adam’la yatmam için ailemin beni ayarladığını ne zaman söyleyecektim ona? Ya da bunu kabul etmekten başka seçeneğim olmadığını?

Reddetmedim, yapabileceğimi sanmıyordum. Bunu yapmak bile istemedi. Benden o şekilde hoşlanmıyordu ama rol yapacağımızı söylediğimizde hizmetçisi kulak misafiri oldu ve bizi ispiyonladı, bu yüzden bir izleyiciye sahip olmak zorunda kaldık.

O benim ilkim değildi.

Parker’dı.

Babamın iş ortağının baş belası oğlu, birlikte odaya gitmemizi söylediklerinde hiç itiraz etmedi. Aslında önce para istedi ve annem de *annem* olduğu için bekâretimi alması için ona para verdi.

Malachi’nin bu konuda hiçbir fikri yoktu. Tek bildiği ailelerimiz tarafından kurulan bir evliliğin içine itileceğimdi.

Ailemi seviyordum ama onlardan nefret de ediyordum.

Geri çekilip, gömleğini yerden alarak üzerine geçirdikten sonra tekrar, **“Şimdi oraya gidip neden bir B planına ihtiyaç duyduğunu sorayım mı?”** diye işaret etti.

Derin bir nefes aldım.

“Sadakatimi kanıtlamak için onunla yatmamı istediler.”

“Ne?”

Parker’a da aynısını yaptıklarından bahsedersem dışarı çıkıp kendini kaybedebilirdi. “Bana öyle bakma. Konu benim zengin bir pislikle evlenmeme gelince nasıl olduklarını biliyorsun. Onlara *hayır*, demeyecektim, Malachi,” diye tısladım. “Benim öyle bir lüksüm yok.”

Çenesi deriyi kesecek kadar keskin bir şekilde gerildi. Dudağının kenarı ısırıldığı için şişmişti. Onun da benimkini ısırmasından dolayı kendi dudağımdaki şişliği hissedebiliyordum. İki dakika öncesine geri dönmek istiyordum çünkü şimdi kızgındı. Gözleri kapıya kayıyor, parmak eklemleri çatırdıyordu.

"Adam, senin ilk sevgilin miydi? Boğulmaktan boşlandığını fark etmeni sağlayan kişi?"

Ağzım açık kaldı. "Hayır," diye cevap verdim.

"Hangi kısmına bayır, Olivia?"

Malachi beni öldürmek istiyormuş gibi görünüyordu.

"Onu ya da bir başkasını bir daha becerirsen onları öldürürüm."

"Onlardan biriyle evlenmem gerekiyor," diye itiraz ettim.

Aramızdaki mesafeyi kapadığında, ilk kez bana vurmasını bekleyerek irkilmiştim ama o sadece saç tellerini kulaklarımın arkasına sıkıştırmış ve kıyafetlerinin geri kalanını alıp, pencereden kaybolmadan önce dudaklarıma sert bir öpücük kondurmuştu.

Nefes almak için bir saniye durdum. Sinir uçlarım hâlâ yarken, motosiklet eldivenlerini yatağımın altına tekmeleyip, havluyu etrafımda tutarken zar zor düz yürüyebildim.

Kapının kilidini açarak, kafamı dışarı çıkarıp kimsenin ailesini aramamasını sağlamak için kendimi göstermeye çalıştım. Gözlerimi ovuşturarak, "Ne oldu?" diye sordum.

Annem bana dönüp elini göğsüne bastırmış bir halde yüzündeki boyayla bana baktı.

"Bir sorun olduğunu sandım. Bir patlama sesi duydum."

Gözlerimi biraz daha ovuşturdum.

"Daha yeni uyandım."

Gülümsediğinde ona yalan söylediğim için -iki dakika önce oğlunun parmaklarına boşaldığım için- kendimi kötü hissettim.

"Yatağına dön, tatlım. Sabah antrenman yapmadan önce sana kahvaltı hazırlayacağım."

Başımı salladım.

"İyi geceler, anne."

"İyi geceler."

Olivia

Kahvaltı sakın geçmişti. Babam bizimle çalışma haftası hakkında konuşmaya çalışmış ve Malachi'ye hukuk bürosunu devralabilmek için işlerini yoluna koyması gerektiğini söylemişti. Kardeşim onu görmezlikten gelip, yemek yerken beni izlemişti.

Parker ve Adam iki kez gündeme gelmişti çünkü henüz seçim yapmamıştım. Her ikisin adı geçtiğinde, Malachi ellerini yumruk yapmış ve mısır gevreğine ters ters bakmıştı.

Parmaklarını hâlâ içimde hissedebiliyordum. Ellerine, damarlarına, kollarını yukarı doğru uzatıp, boynunu eğerken kaslarına bakmaya devam ediyordum.

Annem yine benimkinin yanındaki odada çalışmaya başlamıştı. Babam ofisine giderek beni ve Malachi'yi kahvaltı masasında yalnız bırakmıştı.

Boğazımı temizlemeden önce kaşığıyla kâsesine vurarak sessizliği bozdu.

“Söyleyeceğim şeye kızma.”

Kardeşim başını kaldırıp bana bakmış ve elindeki kaşığı kâ-

sesine bırakıp, kollarını önünde kavuştururken kaşlarını hafifçe çatmıştı.

“Bu gece Parker’ın evinde kalacağım.”

“**Neden?**”

“Annem ayarlamış.” Öfkeyle elimi yüzüme sürdüm. “Bana mısır gevreğine sıçmışım gibi bakman için bir neden yok. Dün gece sana sadece randevularına gittiğinde ne yapacağını bilmeni ve bunu yaparken kendini rahat hissetmeni öğretiyordum. Dersler burada bitiyor çünkü sen doğuştan yeteneklisin.”

“**Ben bitti dediğimde biter,**” diye işaret etti.

Gözlerimi devirdim.

“İnanılmazsın.”

“**Odama gel.**”

“Hayır,” diye alay ettim. “Bunu neden yapayım ki?”

“**Çünkü bana göstermeni istiyorum.**” Durdu ve sırtıttı. “**Seninki gibi dudakların sikimin etrafında olmasının nasıl bir şey olduğunu bana öğretmeni istiyorum.**”

“Tanrım, Mal- Malachi.”

Kekelemiştim, mısır gevreğim neredeyse boğazımda kalacaktı.

Annem, “Bu sefer ne yaptı?” diye sorduğunda omurgam dikleşti. “Yine kardeşinin canını mı sıkıyorsun? Dün gece kaza yaptığın ve kimseye söylemediğin motosikleti tamir etmen gerekmiyor muydu?”

Gözlerim ona kaydı ama o annemi görmezlikten gelmişti. Sandalyesini geriye atıp, ayağa kalkarken, “**Söylediklerimde ciddi dim,**” diye işaret etti ve kâseyi lavaboya fırlatıp uzaklaştı.

Malikânede çalışanlarımız vardı ama çok meşgullerdi. Temizlikçi -ona hizmetçi demeyi reddediyorum- lavaboda bir şeyler bırakmamızdan nefret ediyordu.

Annem ellerini kalçalarına götürüp, “Bu da neydi şimdi?” diye sordu.

Omuz silkip ağzuma bir kaşık mısır gevreği attım.

“Oda hazır mı?”

Dekor ve mobilyaların nasıl düzenlenmesini istediğiyle ilgili birkaç fikrini söyleyip telefonundaki resimleri göstermeye başlamıştı.

Vazgeçip resim yapmaya geri döndüğünde, kendi telefonumu kontrol ettim.

Malachi: *Bekliyorum.*

Ben: *Isır beni.*

Malachi: *Çoktan yaptım bile. Hadi yoksa aşağı inip seni buraya sürüklerim.*

Telefonuma baktım, onun bir sıcak bir soğuk tavrından bıkmıştım. Haftalardır beni görmezlikten geliyordu. O da aynı muameleyi görebilsin diye, Abbi’yi aradım ve alışveriş merkezine gelmesini istedim. Sonra da odama koşup giyindim ve garaja gittim ama arabama binemedim, Malachi saç örgümü tutup beni arabaya çarptı.

Beni öpmeden önce düşünecek bir saniyem bile yoktu. Romantizm ve sevimlilik yoktu. Sadece saçlarımı neredeyse köklerinden çekerken aklıktan ölmek üzere olan bir adam gibi beni harap ediyordu. Dilini dudaklarımın arasından geçirip benimkine değdiriyor, dizlerimin arkasından tutup beni kollarının arasına alıyor ve tekrar arabama çarpıyordu.

Göbeğime sürtündüğünde sert parmakları kıcımlı değiyordu.

Saçlarımı tekrar çekiştirirken, “Malachi,” diyerek nefes aldım. “Kameralar.”

Eğer babam güvenlik sistemine baksaydı çocuklarının öpüş-tüğünü ve aklıktan ölmek üzere olan hayvanlar gibi birbirlerini yediğini görürdü.

Dudaklarımdan ayrılıp, saçlarımı yana doğru çekerek başımı eğdi. Kulağımın altındaki nabzımı öyle sert emdi ki iz kalacağını biliyordum.

Bacaklarımı kaldırıp, onu tekmeleyerek göğsünü ittim. Onunla uzun bir süre mücadele ettikten sonra ağzını boynumdan aşağı indirdi ve meme ucumu ağzına almak için tişörtümü aşağı çekti.

Gözlerim kayarken onunla savaşmayı bıraktım ve kollarında rahatlarak kalçalarımı onun sikine karşı sallamak için hareket ettim. Amım tekrar dokunması için sızlıyordu. Onu ittiğimde durmaması hoşuma gitti. Sadece tenimi daha sert emdi ve beni daha acı verici bir şekilde kavradı. Bu beni... *Heyecanlandırdı.*

Hasta, hasta, hasta.

Telefonum çaldığında nefesi kesilmiş bir şekilde geri çekildi.

Kendini bastırıldığını hissederek, “Öpüşme konusunda daha fazla derse ihtiyacın yok,” dedim nefes nefese. “Ya da bir meme ucunun nasıl emileceğine dair. İndir beni.”

İstemeye istemeye indirdiğinde, kendimi dengelerken elimin tersiyle ağzımı sildim.

“Bana daha fazlasını öğret.”

Gözlerimi devirip arabamın kapısını açtım.

“Tamam ama bana karşı sik kafalı olmayı bırak.”

Parker’ın beni almasına iki saat kala, altıma sutyen giymeme gerek olmayan küçük bir elbise giydim ve pencereden gizlice çıktım. Yağmur yağıyordu, bu yüzden balkonun çıkıntısı kaygandı.

Düşüp, ölmeden balkona ulaştım. Onu elinde sigarasıyla balkona yaslanmış bir halde beni izlerken buldum. Tırmanmaya çalışıp, ayağım kayınca sırtıttı ve tutmam için elini uzattı. Bacağımı attım ve beni yakalayıp kalçalarımın taş balkona sabitledi.

Etrafa baktığımda her yer karanlıktı.

“Fazla vaktim yok,” dedim. “Sana ne öğretmemi istiyorsun?”

Omuz silkti. “*Sen ne istersen.*” Dumanı başımın üzerine üfleyip sigarasının kalanını balkondan aşağı savurdu.

Güldüm. “Eğer nelerden hoşlandığımı öğrenmek istiyorsan yatak odasında olmaktan hoşlanıyorum. Beni mezarlıkta mı kovalamak istiyorsun? Ormanda? Sikerken korkutmaktan mı?”

Gözbebekleri büyüdü.

“*Eğer istediğin buysa...*”

Parmaklarımı şortunun bel kemerine sokarak, “Ama herkes bundan hoşlanmaz,” dedim. “Bazı insanlar serenat yapılmasından, sevgiyle ve anlam dolu sözlerle tatmin edilmekten hoşlanır.” Şortunun içine, *boxer*’ının altına uzanıp parmaklarımı sikinin etrafına doladığımda çenesi gerildi. “Bazı insanlar işleri yavaştan almayı sever, Malachi çünkü bu güven oluşturur.” Onu okşadığımda, avcumun içinde büyüdü. “Sana yavaş yavaş öğretmemi ister misin?”

Başını sallayıp, göğsü kabarırken elimi itti.

“Sana dizlerimin üzerinde nasıl görüldüğümü göstermemi ister misin?”

Başını tekrar salladığında mırıldanıp, bileğimi bükerek şişmiş başına dokundum. Oradaki kesici darbeyi hissedince duraksadım. Aslında birden fazla şey hissetmiştim.

Parmak ucumu sikinin alt tarafındaki metal parmaklıkların üzerinde gezdirerek, “Acıdı mı?” diye sordum. Ucuna doğru giden bir merdiven gibiydi.

“*Hayır,*” diye işaret etti. “*Dizler. Şimdi.*” Kahkaha attım.

“Yap hadi.”

Dişlerini gıcırdattı. Parmaklarımı tekrar sikinin başında gezdirirken gözleri yüzümdeydi. Boğazımı yakalayıp kısa bir öpücük için ağzını ağzıma yapıştırdı. Ardından beni dizlerimin üzerine itti. Balkon ıslaktı. Yağmur şakır şakır yağarken saçlarımı ve elbisemi ıslatıyordu ama umurumda değildi.

Kıçımı ayak bileklerimin üzerine yerleştirip, ona bakarken bu güç amımın ihtiyaçla zonklamasına neden oldu. Sırılsıklam olan saçlarından damlalar yüzüme damlıyor, parmaklarını saçlarımın arasında gezdiriyor ve bir eliyle çenemi tutup, diğer eliyle sikini çıkarırken saçlarımın her yöne savrulmasını sağlıyordu.

“Seni tatmak istiyorum,” dedim. Ses tonum nefes nefese ve fazlasıyla erotik çıkmıştı. “Parker’ın evine gidip onu öptüğümde, dilimden senin tadına bakmasını istiyorum.”

Onu kızdırmak aptalcaydı ama gözlerini ele geçiren karanlığı, saçlarımı tutup ağzımı açmamı sağlayan sertliği görmeyi seviyordum. Dilimi dışarı çıkarıp sikinin ucunu yaladım ve önümde sarsılmasını sağladım.

Dudaklarımı başının etrafına saracak kadar dizlerimin üzerinde doğrulup onu tattığımda, metalin altdudağıma sürtündüğünü hissettim. Başını hafifçe emerken parmakları saçlarımı çekti ve derin bir inilti çıkardım.

Ağzımdan geri çıkarıp ellerimi kalçalarında gezdirdim.

“İyi hissettiriyor mu?”

Bir eliyle, “*Evet,*” diye işaret ederken zorlanmıştı.

“Çok büyüksün. Hepsini ağzıma alabileceğimi sanmıyorum.”

Dilimi kökünden ucuna doğru gezdirdim. *Piercing*’inin çıkıntılarını hissediyordum ve beni sikerse nasıl hissettireceğini de merak ediyordum.

Saçımı bıraktı.

“*Onu sana uyduracağım. Acıtsa bile.*”

Saçımdan tutup, sikini ağzıma sokmadan ve neredeyse beni devirmeden önce aldığım tek uyarı buydu. Boğazımın arkasındaki keskinlik neredeyse boğulmama, öğürmeme neden oldu ama boğazımı gevşetip deli gibi kendini ağzıma itmeye başladığında resmen onu yutuyordum.

Canım yanıyordu ama sert davrandıkça içimde büyük bir sıcaklık oluşmaya başladı. Nefesimi kesiyor, saçlarımı tuttuğu için kafa derim yanıyor, gözlerim sulanıyordu.

Ağzımı sikerken, başını geriye atıp, daha da kalınlaşırken neredeyse boğazımı parçalıyordu. Boğazımdan aşağı itiyor, menisi daha da sızarken nabız gibi atıyordu.

Tırnaklarımı kalçalarının arkasına geçirip nefes almak için alana ihtiyacım olsa da onu kendime çektim. Duyulmayacak şekilde pantolonunu indirdi ve başını eğip beni izlemeye başladı. Bir elini saçımdan çekip burnumu sıktı.

Gözlerim açılırken ciğerlerim sıkışmaya başladığında klitorisim zonkladı. Nefes alamıyordum. Ağzımı sikmesine izin vermekten başka bir şey yapamıyordum.

Babam, “Malachi!” diye bağırdığında, ben öğürürken, sikini boğazımın derinliklerinde tutarak hareketsiz kaldı. Balkona doğru eğildi ama onu göremedim. “Her kimse onu lanet olası yatak odana götür! Aman Tanrım!”

Malachi bana baktı. Sırıtarak, biraz geri çekilip nefes almamı sağladı ve daha sonra tekrar sikini ağzıma itti. *Biricik kızının, oğlunun sikini bir sürtük gibi yaladığını bilse ne düşünürdü, merak ediyorum.*

Bir itiş daha. Gözleri başının arkasına yuvarlanırken siki şişmişti. Babam hâlâ avluda bize doğru bağıırıyordu ama durana kadar devam ediyor, siki ağzımda seğirirken ılık sıvı boğazımın arkasına çarpıyordu.

Tamamen çekildiğinde, çenemi yakalayarak ağzımı açık tuttu. Dilim dışarıdayken, ağzımda biriken menisine bakıp, köşeden sızan bir kısmını başparmağıyla yakalayıp dudaklarımdan sildi.

İki parmağını ağzıma soktu. Boğazımın arkasına doğru zorlayarak, her damlasını öğürerek yutmamı sağladığında gözlerim daha da açıldı.

Öne doğru düşüp, yağmurda nefes nefese kaldığımda ondan uzaklaşarak ciğerlerimi havayla doldurdum. Kafamı kaldırdığımda sikini gördüm.

"Git, müstakbel kocanı öp, küçük kardeşim. Bunu yaparken seni, onun kanıyla nasıl sikeceğimi düşünsen iyi edersin."

Parker yanımda oturuyordu. Arkadaşları da etrafımızdaki kanepelerde gülüp içiyordu. Onların bodrum katlarından birindeydik ve bir randevu olması, güzel bir geceyi kaçırmasına neden olduğum için burada olmam konusunda beni suçluluk duygusuna sürüklemişti.

Eve gitmeyi denemiştim ama onunla gitmemde ısrar etmiş, beni bir parti için sikerse babasının ona kızacağından bahsetmişti.

Şimdiye kadar sadece dört cümle kurmuştu, arkadaşlarının hepsi aptaldı.

Kolu arkamdaydı. Parmakları omzumu sıyırdı. Niyetinin farkındaydım. O bir *playboy*'du. Etrafta yatıp kalkan ve bunun için övgü alan bir adam olarak biliniyordu. Dağınık sarı saçları gözlerinin üzerine düşüyordu, bu yüzden görmek için sürekli eliyle uzaklaştırması gerekiyordu ve tıpkı sirke gibi kokuyordu. Antrenmandan sonra duş aldığını bile sanmıyordum.

Bu ukala tavrıyla, en azından yatakta iyi olacağını düşünürdünüz ama ben ölümüne sıkılmıştım. Tüm zaman boyunca tavana bakarken uyumamaya çalışmıştım.

Annemin beni sikmesi için para verdiği adam buydu. Babamın iş ortağının aptal oğlu. Gelecekteki potansiyel kocam.

lyk.

Onunla ilgilenmiyordum. Zehirli bir kurbağayı öpmeyi tercih ederdim ya da belki Malachi'nin örümceği Spikey'yi. *Hayır.*

Dürüst olmak gerekirse beni bu düzene zorladıkları için ai-

leme bağırmak istemiştim. Benden beş yaş büyük olmasının yanı sıra, içimdeyken bile bana *çocuk*, demeye devam etmişti. Beni iki kez öpmüştü ve kendimi bir abajurla öpüşüyormuş gibi hissetmiştim.

Kıvılcım falan yoktu. Ama sonra ona tekrar baktığımda, Malachi'yi öpüyordum. Parker'ın sesi kulağımda yankılandı. "Odalardan birine gitmek ister misin?" diye sordu.

Hayır, demem gerektiğini biliyordum ama aileme işbirliği yapmadığımı söyleyebilirdi, bu yüzden hevessiz bir şekilde başımı salladım.

Arkadaşlarından biri ayağa kalkıp, "Parks!" diye bağırdı. "Sence senin kız bana da sakso çeker mi?"

Güldü.

"Muhtemelen. O yeterince kolay bir tip."

Yüzüm düştüğünde ondan uzaklaştım.

"Ne diyorsun, be?"

Surat asıyormuş gibi yapıp çenemi ısırıldı.

"Masum numarası yapma. Eminim sana istediğimi söylesem her birimizi emersin."

Alay edip, kollarımı kavuştururken kemiklerim korkudan titriyor olsa da kendime güveniyormuş gibi davranmaya çalıştım. "Hiç sanmıyorum." Sonra dönüp bodrum kapısına yöneldim. "Ben eve gidiyorum."

Saçıma yapışan bir el beni durdurdu.

"Seninle daha üç saatim var, o yüzden sana söyleneni yap."

Parker beni döndürüp, elinin tersiyle yüzüme bir tokat atarak yanağımda yakıcı bir sızı oluşturdu. Saçlarım yüzüme düştüğünde ona baktım.

O...

Bana vurdu.

Endişemi bastırıp ona bir şey fırlatmaya cesaret edemedim. Aptal değildim. O çok daha uzun boyluydu. Bana bakıp gül-

meye başladılar. Hepsi uyuşturulmuş, sarhoş, sanki sikkmek için para ödedikleri bir fahişeymişim gibi beni izliyordu.

Parker kulağıma doğru, "Annenin, bekâretini bana beş bin dolara sattığını tüm dünyanın bilmesini istemiyorsan o küçük, güzel dudaklarını açıp dilini çıkarmanı öneririm," diye fısıldadı. "Ben bize içki getirirken o güzel kıcını kanepeye koy."

Gözlerim doldu. Parker'la arkadaşları içki almaya gittiğinde, ben de kanepeye geri dönüp telefonumu çıkardım ve Malachi'nin iletişim bilgilerini açıp ona konumumu gönderdim.

Sonuçları siktir et.

Konumu attığımda, Parker tekrar yanıma oturmadan önce başka bir şey gönderecek hatta burada bir sürü arkadaşı olduğuna dair bir uyarı bile verecek zamanım yoktu.

"O saçma ruh halinden çıktın mı?"

Birayı aldım ama içmedim.

"Az önce beni tüm arkadaşlarına sundun."

"Evet, yaptım. Bu bir sorun mu?" Dişlerimi sıkıp önüme baktım. Omzumdaki saçları geriye atarken irkildim. "Sana bir soru sordum, Olive."

"Benim adım, Olivia."

"Adının ne olduğu gerçekten önemli değil, değil mi?"

Saati izlerken göğsüm daraldı. Malachi, Parker'la çıktığımı biliyordu. Ben çıkmadan önce menisinin ağzımı ve boğazımı kapladığından emin olmuş ve bunu kanıtlamak için beni her zamankinden daha sert öpmüştü. Parker'm evine gittiğimde ağzını zorla ağzıma dayadı. Tek olumlu yanı dilimde onun tadının da olmasıydı.

Pislik.

Bodrum kapısının dışında bir gürültü duyulduğunda, Parker görmek için doğruldu ancak biri kapıyı kırarak içeri girdi. Kapıyı menteşelerinden sökmüştü. Beş maskeli adam ellerinde sopalarla içeri girerken herkes ayağa fırladı.

Ortadaki, yüzü kar maskesiyle kapalı olan kişi gümüş sopayı parmaklarının arasında çevirirken gülümsedim. Malachi'nin gözleri beni buldu. Başını kırık kapıya doğru eğerek bana sessizce dışarı çıkmamı işaret etti.

Hiç düşünmeden koştum ve Parker bana uzandığında elinden kurtuldum.

Bakışları Parker'a sabitlenmiş olan Malachi'nin yanında durdum. "Teşekkür ederim," dedim. "Beni arkadaşlarına sunmaya çalıştı."

Malachi sopayı kaldırıp, ona doğru savururken Parker ellerini havaya kaldırdı.

"Hey, adamım. O lanet olası bir yalancı! O-"

Sopa yüzünün yan tarafına çarpıp onu yana savurduğunda sustu.

Parker'ı saçından tutup, sert bir yumruk atarak, burnunu kırdığını gördüğümde oradan koşarak çıktım.

"Olivia? Malachi?" Ön kapı açıldığında annemin panik içindeki sesi kulaklarıma ulaştı. Kardeşim beni içeri sokarken nazik, kanlı ellerini omuzlarıma koydu. "Jamieson! Jamieson! Malachi kanlar içinde!"

Ağır ayak sesleri duyuldu. Daha sonra babamın, "Ne oldu, lan?" diyen sesi geldi.

"Bir dahaki sefere beni biriyle eşleştirdiğinde, onun bir pislik olmadığından emin ol," diye ona çıkıştım. "Parker ve arkadaşları bana saldıracaklardı. Eğer kabul etmezsem bekâretimi alması için ona para verdiğini herkese anlatacağını söyledi."

Annem elini göğsüne bastırdı.

"Seni incitti mi?"

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken çenem titredi. Başımı salladım. "Malachi'ye yerimi bildirdim ve onlar bir şey yapamadan bana ulaştı. O ve on arkadaşı..." derken durdum,

midem bulanmıştı. “Beni bir daha asla onun gibi biriyle birlikte olmaya zorlama.”

Babam, “*On tane mi?*” diye bağırdı. “On bok parçası.”

Malachi’nin yanan, öfkeli bakışları anneme yöneldi. Sanki söylediklerimi yeni anlamış gibiydi.

“*Kız kardeşimi sikmesi için birine para mı verdin?*”

Onunla iletişim kurduğunu anlaması bir saniyesini aldı. “Böyle konuşma,” diye azarladı. “Bunu sana yardım etmek için yaptım, Olivia. Sana saldırmasını asla istemedim.”

Babam onun yanına yaklaşıp ters ters baktı.

“Bir dakika. Doğru mu duydum? Parker Melrose’a, kızımın yatması için para mı verdin?”

“Anlaşmaya *hayır*, dedi! Ona *evet*, dedirtmek zorundaydım! Kız bakireydi ve masum birini istemiyordu!”

Babamın çenesi kasıldığında, burun delikleri tıpkı kardeşimin sinirlendiğinde yaptığı gibi genişledi.

“Bu konuyu seninle sonra konuşacağım.” Bana sıcak bir gülümsemeyle baktı. “Bunu düzeltereğim, meleğim. Kimse çocuğumu incitmeye çalışmayacak ve bu yanına kâr kalmayacak.” Omzunun üzerinden, “Malachi, beyzbol sopanı al ve benimle garajda buluş,” diye bağırarak uzaklaştı.

“Ah, onları çoktan hakladı.”

Babam duraksayıp arkasını döndü.

“Ne?”

“Hepsini halletti.”

Malach, “*Anladım, baba,*” diye işaret etti ve gözlerim hayretle açıldı. Onunla hiç konuşmuyordu. *Asla*. Ona baba demeyi boş ver, babam ona sarılmak ya da dokunmak istediğinde izin bile vermiyordu.

“Güzel, evlat. Eğer polisler gelirse onlarla ben ilgilenirim.” Merdivenleri işaret etti. “Git, duş al. Her tarafın kan içinde, annenin halılarını kirletiyorsun.”

Kısa bir süre sonra ben de duşa girip suyun vücudumdan aşağı akmasına izin verdim. Küçük hoparlörümünden *Digital Daggers*'ın *In Flames* şarkısını dinliyordum.

Malachi lavabomun karşısında oturmuş, sessizce beni izliyordu. Parmak eklemleri yarılmıştı ve kanıyordu. Ellerini yumruk yapıp, başını sallarken yüzünü ovuşturdu.

Sopasıyla Parker'ın bacaklarını kırmıştı. Sapanın sapını diğerlerinden birinin boğazına sokarak, çenesini yerinden çıkarıp kan kusmasına neden olmuştu.

Gerisini arkadaşları halletmişti.

Hiçbirinin beni bir daha rahatsız edeceğini sanmıyordum.

Parker'ın yakın zamanda elini uzatmayacağı kesindi. Babam, annem ağlayıp özür dileyene kadar gizli para makbuzu yüzünden annemle ilgilenmişti.

Parker'ın ailesiyle anlaşma bitmişti.

Muhtemelen Adam'la evlenmeye zorlanacaktım.

Aptal.

En azından Adam'ın bana asla zarar vermeyeceğini biliyordum. O çok narin ve yumuşaktı. Onunla yatmak zorunda kaldığımda bile çok kötü titriyor ve sertleşemediği için defalarca özür diliyordu.

Evlenmek istemiyordum.

Duşun kapısını kaydırarak açtı ve içeri girdi. Saçlarını suyun altında ıslatırken gözlerim onu takip etti. Siyah saçlarından akan kanı görünce nefesim kesildi.

“Benim değil,” diye işaret etti. “Kimin kanı olduğundan emin değilim. Orası kan gölüne dönmüştü.”

“Biliyorsun...” Duştan sıırılsıklam olmuş şortuna bakarken, boğazımı temizleyerek konuşmaya devam ettim. “Genelde insanlar çıplak duş alır.”

Gözlerini kırıştıtırıp saçındaki ve ensesindeki kanı ovmaya devam ederken bana baktı.

“Saçına tam olarak nasıl bu kadar çok başkasının kanı bu-
laştı?”

“İşler karıştı,” diye işaret etti. **“İyi misin?”**

Omuz silktim.

“Olur böyle şeyler. Oraya gitmemem gerektiğini bilmeliy-
dim.”

Başını eğip kaşlarını çattı.

**“Bunların hiçbirinin senin hatan olmadığını biliyorsun,
değil mi?”**

“Oraya giderek kendimi bu duruma soktum. Eğer yerimi
sana bildirmemiş olsaydım...”

Sessizce iç geçirdi.

**“Sürekli kendini suçluyorsun. Artık başka biriyle çıkma-
yacaksın. Diğer adama siktirip gitmesini söyle.”**

“Korkarım bu senin kararın değil, *kardeşim*.”

İnleyip gözlerini kapadı. **“Bana şu anda öyle deme,”** diye
işaret etti.

“Neden?” diye sordum. Gözlerini hâlâ kapalı tutuyordu.

**“Çünkü sana bir şeyler yapmak istiyorum ve senin bana
böyle seslenmen, ağzını daha da kirletmemi istememi sağlı-
yor.”**

Ağzım kapanırken nefesim ciğerlerime sıkıştı. Ona *karde-
şim*, dememden tahrik mi oluyordu? Bu yanlış mıydı? Kulağa
yanlış geliyordu.

Ama umurumda olduğunu sanmıyordum.

“Artık derse ihtiyacın var mı? Doğuştan yetenekli görünü-
yorsun.”

Cevap vermeyip, göğsüne sabun sürerken, kaşlarını çatarak
bana baktı ve dudaklarım yaladı.

“Ya da...” Durup, elimi göğsünde gezdirerek onunkinin
üzerine koydum ve çarpan kalbini hissettim. “Bana yapmanı
gerçekten istediğim bir şeyi sana öğretebilirim.”

Başını salladığında, elimi omzuna doğru kaydırıp, baskı uygularken gözlerimi ondan ayırmadım. Onu aşağı doğru ittiğimde başını eğdi. “Küçük kız kardeşin için dizlerinin üzerine çök, Malachi,” dedim.

Siki aramızda sarsılıp göbeğime çarptığında, sessizliği karşısında kaşlarımı çattım.

Tek tek dizlerinin üzerine çöktüğünde, elim hâlâ güçlü omzundaydı. On altı yaşından beri geliştirdiği kaslar gergindi. Çenesini kavrayıp, eğilerek dudaklarına bir öpücük kondurdum. “Beni tatmanı istiyorum,” dedim dudaklarına karşı. “Ağzını üzerimde istiyorum. Sana öğretmemi ister misin?”

Dudakları aralanırken başını salladı. Gözbebekleri büyümüştü. Nefes aldığını bile sanmıyordum.

Doğrudum. Kararan gözleri üzerimdeydi. Avuçları kalçalarımın yukarı kayarken göbeğime kadar geldiğinde, su bir fiskiye gibi tüm vücuduma doğru akıyordu.

Talimatlarımı beklerken gözlerindeki bilgisiz bakış beni sersemletti. Malachi Vize, masum kız kardeşi için diz çökmüştü ve ona sahipmişim gibi bakıyordu.

Ona sahiptim.

Klitorisimi ona göstermek için parmaklarımla dudakları ayırırken, “Önce dilini kullan,” dedim. “Tam burası. Yala beni.”

Yüzünü ayrılmış amıma yaklaştırırken mavi gözleri ruhumu yakıyor, sıcak nefesi bana çarpıyor ve her yerimi geriyordu. Dilini klitorisime doğru değdirdi. Avuçlarımı her iki yanımdaki duvara dayamak için am dudaklarımı serbest bıraktım.

Titreyen bacaklarımın üzerinde kendimi dik tutarak, dilini kıvrımlarıma sürtüp, hafifçe emerken aşağıya baktım. Girişten klitorise doğru yavaşça yalayarak dilinin her hareketinde beni geriyor, ucu girişime doğru kayıyordu.

Geri çekildiğinde şimdiden amımın üzerindeki ağzını özlemiştim.

“Doğru mu yapıyorum?”

“Evet,” diyerek nefes aldım. “Tanrım, evet. Çok iyi, Malachi. Bunu yapmaya devam et ve klitorisimi de em.” Elimi başının arkasına koyup onu amıma geri yönlendirdim.

Yüzünü bacaklarımın arasına gömüp, klitorisimi yalayıp emdiğinde ve dişlerinin hafif sıyrıklarıyla ilgi gösterdiğinde huzura geri döndüm. Klitorisimi ağzına alıp, dilini etrafında döndürürken parmakları kalçalarımın arkasına girdi. Büyük ihtimalle orada bir morluk bırakmıştı.

Bacaklarımı daha da açtım. Ağzım sessiz çığlıklarla aralanıyor, sırtım duvara dayanıyor, dilinin sıcaklığını amımın derinliklerine itmek için çaresizce kendimi ona sürtüyordum. Ayağa kalkıp beni sikmesi için çaresizdim.

Parmaklarımı siyah saçlarının arasından geçirip, tutuşumu yüzünü sikmek için kaldıraç olarak kullandım. Dili neredeyse içime girerken inledim ama o sadece klitorisime odaklanmaya devam etti. Daha fazlasını istiyordum.

“Dilini dışarı çıkar,” diye emrettiğimde, uzun ve kalın siyah kirpiklerinin arasından bana bakarak dilini çıkardı. Sert diline karşı hareket ettim. Dili hafifçe içime girdiğinde, Malachi ne istediğimi anlayıp dilini içime soktu. Emdi, yuttu ve iki eliyle kıcımlı kavrayıp, amımı diğer açıdan ayırırken dilini içeri ve dışarı itti.

“Beni boşaltacaksın,” diye inledim. “Devam et. Çok iyi gi diyorsun, Malachi.”

Bu beni daha fazla zorladığında, parmak uçları arka deliğimi ayırırken klitorisimi emmek ve diliyle beni sikmek arasında gidip geliyordu.

Arkama, ellerinin olduğu kıcıma uzandım. Vücudum gerilmeye başladığında nefesim kesildi. Sinir uçlarım kıvılcımlanıyor, gözlerim dönüyordu.

“Parmaklarını kullan,” diye emrettim. Parmak uçlarından birini amım yerine arka deliğime soktuğunda neredeyse çığlık atacaktım ama onu durdurmam.

Parmağı içeri girip, çıkarken yüzüne sürtündüm. Kendimi ona doğru iterken daha derine girmesini istiyordum. Yüksek sesle inlerken, ailemizin bizi duyup duymadığını umursamıyordum.

Diğer elini tutup, parmaklarımı onun iki elinin etrafına dolarken, “Çok iyi gidiyorsun, Malachi,” diye onu övdüm. “Klitorisimi emerken bunları amımın içine it. Parmaklarınla iki deliğimi de sik.”

İki parmağını içeri sokarken dişleri klitorisimi sıyrıyor, tam o sırada diğer parmağı kıcıma geri kayıyordu. Zevk içime çarparken ağzımı güçlü bir çığlıkla kapadım.

Bana yarattığı orgazm gözlerimin kaymasına neden oldu. Dizlerim yoğunluğun etkisiyle bükülürken zar zor ayakta durabiliyordum. İkimizi de duvara doğru iterek beni ayakta tutuyordu. Parmaklarıyla hâlâ iki deliğimi de sikerken klitorisimi o kadar sert emiyordu ki sanırım onu da zedeleyebilirdi.

İç duvarlarım parmaklarını her kavrayışında ağzına karşı inliyordum. Parmaklarını yavaşça serbest bırakırken sularımı yaladı. Dilini tekrar içime soktu. Beni emip, yutarken irkildiğimde gözlerini bir kez olsun benden ayırmadı.

Altdudağı giriş yerimden başlayıp, klitorisimin üzerinden geçerek göbeğimde durdu.

“İyi mi?”

Bana gülümsediğinde kızardım. Gözlerindeki ışık geri döndü ve elleri beni yukarıda tutmak için uyluklarımı nazikçe sıkıp alçaldı. Su onu ıslatırken hâlâ dizlerinin üzerindeydi. Dudakları şişmişti. Başımı sallayıp, sırtarak onu öpmek için eğildi-

ğimde, beni düşün zeminine sürükledi. Nefessiz kalana kadar öptüğünde inledim.

Tekrar dizlerimin üzerine çöküp, sikini yutarken dilimin düz kısmında *piercing*'lerini hissediyordum. Saçlarımı acı verici bir şekilde kavrayarak ağzıma girdi.

Ağzıma değil, boğazıma akıyordu. Duştan çıkmadan önce her damlasını yuttum. Havlulara sarılı bir halde lavaboya yaslanmış, öpüşüyorduk. Beni daha derin, daha aç öpmek için başımı eğerken elleri yüzümü tutuyordu. İkimiz de kuruyana kadar dudaklarımı ve dilimi ısırdı. Sonra beni yatağa taşıyıp üzerine bıraktığında kıkırdadım.

Beni öpmek için eğildiğinde, beynimin sinir bozucu kısmı onu durdurmak için elimi kaldırmamı ve parmaklarımı dudaklarına bastırmamı istediğinde karşı koymadım.

Kaşları çatıldı.

"Ne oldu?"

"Bunu yapmaya devam edersek sana âşık olmaya başlamaktan korkuyorum. Ayrıca biz... Ben ve sen... Bu imkânsız."

Yatağımın kenarına oturdu.

"Bunlar sadece senin için derslerdi."

Bir soru değil, bir ifadeydi. Aylar önce ona nasıl öpüşüleceğini göstermemi istediğinde bu doğru olabilirdi ama şimdi? Onun yüzü, elleri, vücudu zihnime sızmadan başka birini düşünemiyordum bile.

"Senin için daha fazlası mıydı?"

"Bilmiyorum," diye işaret etti. Gerçekten de şaşkın görünüyordu. ***"Nasıl hissettiğimi anlamıyorum. Bu farklı bir şey. Sanki hiç kontrolüm yokmuş gibi."***

Teşhisi aklıma geldiğinde elini tutum.

"Belki de daha fazla kafa karıştırmadan durmalıyız. Artık bir şeyler... Bir şeyler yaptığımıza göre başka biriyle rahat eder misin yoksa hâlâ ders almak istiyor musun?"

"Seninle rahat edemez miyim?"

"Ben senin kız kardeşinim."

"Vt?"

Kahkaha attım.

"Babama kalp krizi geçirtmek mi istiyorsun?"

Bana bunu kesinlikle yapmak istediğini belirten bir bakış attı. Onu yatağa çektiğimde, tekrar öpüştük. İkimiz de uykuya dalarken tamamen bitkin düşmüştük.

Duzenleme

Ny.ozlem

Olivia

Tezahürat yapmaya gitmeden önce annem, Molly adında, beş yaşında bir kız olan yeni aile üyemize mobilya almak için onunla birlikte alışverişe gitmemi istemişti. Doktorlar, küçük kızın vücudunda uyuşturucu bulduktan sonra onu annesinden almıştı. Ailesi birçok kez uyarılmıştı ama çocuklarının iyiliği için hiçbir şekilde tedavi olmamışlardı.

Babası karısına tecavüz etmekle suçlandığında, babama onun davası verilmişti. Jamieson Vize, neredeyse benimkine benzer bir hikâyesi olan kızı kurtarması gerektiğini biliyordu.

Önümüzdeki hafta aileye katılacaktı.

Malachi'nin umurunda değildi. Çocuklardan nefret ediyordu ve muhtemelen ondan uzak duracaktı. Geçtiğimiz üç ay çok eğlenceli geçmişti. Yatağa gizlice girip *derslerimize* devam etmediğimiz zamanlarda, oral becerilerimizi uygularken ya da tatmin olana kadar öpüşürken evin çeşitli yerlerinde saklanıyorduk.

Annem bana biraz özgürlük vermişti, tabii buna özgürlük

denirse. Parker artık ortalıkta olmadığına göre evlenmemi istediği kişi Adam'dı ama bu anlaşmayı yapmadan önce bir yıl beklememi söylemişti. Böylece, kaçınılmaz olarak Bayan Adan Peckham olana kadar *bekâr hayatımın* tadını çıkarabilirdim.

Büyük bir kız çocuğu olarak bunu kabul etmiştim.

Malachi bu durumdan hiç memnun değildi. Annem ne zaman yanında olsa ona ters ters bakmasından bu anlaşılıyordu Babam bile Parker'a verdiği parayı öğrendiğinden beri onunla arasına mesafe koymuştu.

Bendense özür dilemekten başka bir şey yapmamıştı. Bana kızının bekâretini asla satmayacağını ve yaptıkları yüzünden annemden boşanmayı düşündüğünü ama onu hâlâ sevdiği için boşanmayacağını söylemişti. Ayrılmalarını istemiyordum.

"Bu gece Abbi'lere gidiyorum," dedim. "On dokuzuncu yaş günü için küçük bir parti veriyor."

Gözleri yavaşça bana kaydı ve başını salladı.

"Hayır."

Burun kıvırdım. Annemin arkası dönükken, "Sakin bana ne yapacağımı söylemeye kalkma," diye işaret ettim. "Orada kalacağım ve sen beni durduramayacaksın."

"Yapacağım."

Alay edip başımı salladım.

"Siktir git."

"Onu da yapacağım."

Yanaklarımdaki kızarıklık beni ele verdiğinde, onu masanın altından tekmeledim. Mısır gevreğini yerken kahkahalar atarak öksürmesine neden olmuşum.

"Sadece dürüst oluyorum, küçük kardeşim."

Herkesin hayatımı yönetmesinden bıkmıştım. Bu yüzden ona ters ters bakıp anneme sııttım. "Beni bırakabilir misin? Daha sonra eve sarhoş bir şekilde dönmek istemiyorum," dedim.

Malachi doğruldu. İçmeye gitmemden hoşlanmıyordu. Yirmi bir yaşında olmadığımız ve sahte kimliklerimiz olmadığı için dışarı çıkmıyorduk ama ev partileri için içki bulmak çok kolaydı.

“Elbette, tatlım. On dokuzuncu yaş gününde nereye gitmek istediğine karar verdin mi? Yine kampa gidebiliriz ya da belki Florida? Bekle, Avrupa’yı ziyaret etmek istediğini söylememiş miydin?” Başımı yana eğerek, “Belki Paris,” dedim. “Abbi’den bizimle gelmesini isteyeceğim.”

Yemeğimi bitirdikten sonra benden aldığı ayakkabıları aramak için annemin gömme dolabına bakmak üzere ikinci kata çıktım. Işığı açtığımda, aynanın yansımada arkamda duran birini görünce korkuyla sıçradım.

“Kahretsin, seni aptal! Bana böyle sinsice yaklaşma!”

Malachi omzunu kapının pervazına yasladı.

“Daha fazla ders yapmalısınız. Aylardır aynı derse takılıp kaldık.”

Kalçamı kapıya dayayıp kollarımı kavuşturdum. “Çünkü ekstra pratik için bir süre daha oralde kalmak istediğini söyledin. Dürüst olmak gerekirse daha fazla derse ihtiyacın yok. Gerisini kendi başına halledebileceğinden eminim.” Gözlerini ele geçiren öfkeye karşı sııttım. “Bundan sonrası daha çok içgüdüsel bir şey. Cinsel becerilerin gayet iyi.”

Gözlerini kısarak gömme dolaba doğru bir adım attığında, sinirlerimi germişti. “İyi,” diye kaşlarını kaldırarak işaret etti. “Sadece iyi mi?”

Bir pislik gibi gülümsedim.

“Evet. Şimdi siktir git. Meşgulüm ve bana bu gece Abbi’ye gitmememi söyledikten sonra sohbet etmek isteyeceğim son kişi sensin. Bu da neyin nesi? Beni dizlerimin üstüne çöktürüp sonra da hayatımda ne yapacağımı söyleyebileceğini mi sanıyorsun?”

Malachi aramızdaki mesafeyi hızla kapatıp sırtımı duvara çarptığında duruşum bozuldu. Onu olabildiğince uzak tutmaya çalışıyordum. Annemle babam evdeydi, merdivenlerden yukarı çıkıp bizi kolayca görebilirdi. Yakalanmanın heyecanına kapılmak bizi daha önce durdurmayabilirdi ama ona kızmaya çalışıp kızgın kalmak istiyordum.

Bu onu durduruyor muydu? *Hayır.* Tabii ki durdurmuyordu. Burnunu kulağımın hemen üzerine getirip, saçlarımın kokusunu içine çekerken kolonyası dikkatimi dağıttı. Her zaman saçlarımı kokluyor, her zaman parmaklarının arasında ovuşturuyordu. Burnunun ucu kulağımın kabuğunu sıyrıp, dişlerinin arasındaki deriyi ısırırken her tarafım gerildi. Klitorisim zonklarken ruh halimin kaybolmak üzere olduğunu ve bir sonraki dersin her an başlayabileceğini biliyordum.

Hafifçe ısırıldığında, ona daha fazla erişim sağlamak için başımı yana eğip boğazımı uzattım. Böylece orayı öpebilir ve beni titretip bacaklarımın arasına sıcak zevk dalgaları yayacak şekilde emebilirdi.

Dili nabzımı yaladığında, kalçamı tutup, beni yerimde sabitlerken diğer eli amigo üniformamın altına kayd. Sırılsıklam kumaşa nazik dokunuşlar yapmaya başladı. Gözlerindeki ifadeden kullanacağı kelimeleri görebiliyordum.

“Çok ıslaksın, küçük kardeşim.”

Klitorisime baskı uygularken dudaklarım bir iniltiyle ayrıldı ama bunu yapar yapmaz, elini çekip avcunu göğsüme, göğüslerimin arasına, kalbimin üzerine koydu. Muhtemelen kalbimin kaburgalarımın neredeyse fırlayacağını hissetmişti. Kalbim onun için bir davul gibi çalıyordu. Sert gümbürtüler, nabzımla eşleşiyordu. Ağzımı yakıcı bir öpücükle yakalarken elini orada tuttu.

Bacaklarımı ayırıp, alnını benimkine bastırırken nefesim kesildi. Kalçamı tutuyorken diğer eli hâlâ çarpan kalbimin üzerindeydi. Korkarım o kalp çoktan ona ait olabilirdi.

Bunun farkına varmak beni yıkmıştı. Ona bakarken gözlerim sulanmaya başlamıştı. Kaşları çatılırken yanağımdan bir damla gözyaşı süzüldüğünde, başını sorgulayıcı bir şekilde eğip bana baktı.

“Seninle evlenemem,” diye fısıldadım. “Annem beni bir pislikle evlendirecek ve sana asla sahip olamayacağım.”

Bunu ona söylemek yanlış mıydı? Büyük olasılıkla o aynı şekilde hissetmiyordu. O bu tür duygulara sahip değildi ama bir kez bile olsa kendime karşı dürüst olmalıydım. Bu ona biriyle nasıl cinsel ilişkiye gireceğini öğretmemden daha fazlası olabilirdi ya da zaten öyleydi.

Farklı hissettiğini, kontrol edemediği bir şey olduğunu itiraf etti. Yani öğretmeni olmanın ötesinde beni önemseme ihtimali de vardı.

Aptal duygular.

Neden Adam’a karşı bir şeyler hissedemiyordum? Neden Malachi’ydi? Neden kardeşime karşıydı bu duygular?

Sessizce elini kalbimden göğsüme doğru kaydırды ve ağzını ağızıma yapıştırmadan önce parmaklarını boğazıma doladı.

Öpücüğü acımasız ve sertti. Eli eteğimin altına geri döndü, böylece parmakları külotumun ıslak noktasının üzerinde gezinmeye başlamıştı.

Babamın, “Olivia’ya gelmek isteyip istemediğini soracağım,” diyen sesini duyduğumda, Malachi kumaşı kenara kaydırıp, iki parmağını deliğime sokarak şiddetli bir şekilde nefes almama neden oldu. Ne konuştuklarını umursamayacak kadar zevkin içine çekilmiş durumdaydım. “Nerede o?”

“Sanırım ana dolapta bir çift ayakkabı alıyor.”

Tam sıcaklık artmaya başladığında babamın ağır ayak sesle-

ri kulaklarıma ulaştı. Nefes nefese kalıp, kardeşimi kendimden uzaklaştırırken, dolaptan aceleyle çıkıp külotumu giydim. Malachi hâlâ içerideyken kapıyı kapadım.

Oğlunun az önce beni duvara yapıştırdığını ve parmakları amımın içindeyken, beni öptüğünü düşününce fazla heyecanlı bir şekilde, “Hey!” dedim. Kalçalarım hâlâ titriyor, sıılsıklam, serbest bırakılma ihtiyacımla kasılıyordu. Sanırım kırmızıya bürünmüştüm.

Bu dersleri aylardır yapıyorduk ama Malachi en başından beri öpme ve parmaklarını kullanma konusunda doğuştan yetenekliydi.

Malachi Vize’in aşırı başarılı olması tipik bir durumdu, iş küçük kız kardeşiyle oynaşmaya ve onu yerken, adını inletip kendisini övdürmeye geldiğinde bile. Babam kravatını düzeltirken, “Gelecek hafta bir günlüğüne kardeşinle birlikte şirkete gelmek isteyip istemediğini soracaktım,” dedi.

Ah, şu iş.

Evet, kardeşimle gelmeyi çok isterim. Belki beni motosikletiyle bir yere götürür ve üzerindeyken yer. Ya da daha iyisi, beni domaltır. Hasta. Hasta, hasta, hasta.

Lanet olsun!

“Elbette,” diye cevap verdim. “İşim olmadığından emin olacağım.”

“Harika, meleğim. Sen her zaman iyi bir kız oldun. Annenin canı sıkılmadan ve başka bir pasta pişirmeye çalışırken evi yakmadan önce acele et.”

Annem yemek yapmayı ne kadar sevse de kendini kurtarmak için bile yemek pişiremiyordu.

Merdivenlerden koşarak indim ve giyeceğim ayakkabıları arkamda bıraktığım için kendime küfrettim. Ayağımdakilerle yetinip çantamı aldım ve tam çıkmak üzereyken Malachi salona girdi. Altdudağını yalarken gözleri üzerimdeydi.

“Tarantulanın yatağını temizledin mi?” diye sordum.

Başını salladığında ürperdim. Örümceklerden hâlâ nefret ediyordum ve ne zaman tüylü canavarla oynamaya karar verse odasından kaçıyordum.

Kim lanet bir örümcekle oynar ve bunu eğlenceli bulurdu ki? Delirmiş olmalıydı.

Kapıdan önce annem çıktı. Malachi’nin göğsü hâlâ sert bir şekilde inip kalkıyor, aç gözleri amigo üniformamı süzüyordu. Annemin peşinden dışarı çıkmadan önce bileğimi tuttu.

“Eve döndüğünde odama gel.”

Gülümsemem göz kamaştırırken lisedeki aşkım benimle flört ediyormuş gibi dudağımı ısırdım. Kimsenin görmediğinden emin olmak için etrafıma baktım, parmak uçlarımda uzanarak ona iffetli bir öpücük verdim. “Bir sonraki dersimize geçeceğiz,” diye fısıldadım. “Sikinin üzerinde zıplarken sesini duymak istiyorum.”

Burun delikleri genişlerken bir adım geriledim. Malikâne-den çıkarken sikinin çoktan sertleştiğinden emindim. Telefonumun ondan geldiğini bildiğim bir mesajla titreştiğini hissettiğimde kıkırdadım.

Malachi: *Madem bana her şeyi öğretiyorsun, adını nasıl söyleyeceğimi de öğretir misin? Telaffuzunu birkaç kez karıştırabilirim ama nasıl söyleneceğini bilmek istiyorum.*

Ondan kirli bir şey bekliyordum ama mesajı tekrar okurken kaşlarım çatıldı, kalbim göğsümde hızla çarptı. İçimdeki sıcaklık yüzümün kızarmasına ve sırtıtmama neden oldu. Bizimle yaşamaya başladığından beri tek kelime etmedi ama *adımı söylemek istiyordu*. Bu ne anlama geliyordu?

“Elbette,” diye cevap verdim ve annem SUV’unun radyosunu açıp, alışveriş merkezine doğru yola çıkarken telefonumun ekranını kapadım.

Annem, beni bir sürü mağazadan geçirip bütün çantalarını taşıttıktan sonra Abigail'in evine bırakmıştı. On üç yaşımızdan beri birlikte tezahürat yapıyorduk. Aramızdaki en komik kişi oydu. Her kötü durumda ışığı gören tek kişiydi. Ayrıca bana kıyasla oldukça kısa ve kişiliğine uygun olan mor, küt saçları vardı. Birbirimizin zıttı sayılırdık, belki de bu yüzden en iyi arkadaştık.

Sürekli saçlarının hiçbir zaman benim kahverengi buklelerim kadar uzamadığından şikâyet ederdi ama sonra iki haftada bir gidip kestirirdi. *Ne bekliyordu ki?*

Kapı kapandıktan sonra oflayıp, puflayarak ve babasına ortaparmağını göstererek ön kapıdan çıktı. "Pislik herif," diye mırıldandı. "Bu gece burada mı kalacaksın?"

Hayır, demek istememe rağmen, "Elbette," diye yanıtladım. Fikrimi değiştirmek, Malachi'nin pencereinden gizlice girmesini, yüzünü bacaklarımın arasına gömerken beni uyandırmasını ya da belki uyandırmamasını istiyordum.

O sahnenin ortasında uyanma düşüncesi kafamda mükemmel bir hayal yarattı. Malachi'ye anlatacağım bir şeydi. Belki hoşuna gider, belki gitmezdi ama bu fanteziyi benimle birlikte yaşayacak kişinin o olmasını istiyordum.

Bunun bir anlamı var mıydı bilmiyorum ama her zaman sertliği seviyordum. Abbi benim *BDSM* fahişesi olduğumu düşünüyordu ama değildim. Şalları ve kırbaçları sevmiyordum ama kovalanma fikri, aşağılanmak, isteğim dışında alınmak, vahşice sikilme düşüncesi hoşuma gidiyordu. Onlardan kaçmayı, orgazm olurken dehşete düşmeyi seviyordum. Malachi beni parmaklarıyla sikerken görüşüm bulanıklaşana kadar boğulmak istiyordum. Sikini her iki deliğime de sokup, beni kanatırken, ağlatırken ve Tanrı için çılglık attırırken onu hayal ediyordum.

Bende bir sorun mu vardı?

Belki de geldiğim aile beni kurtarmadan önce küçük yaşta

aşğılık bir hayata maruz bırakılmıştım. Ama bu böyle fanteziler kurmama neden olamazdı, değil mi?

Benzer geçmişlere sahip olduğumuz için kardeşime de aynı şeyleri hissedip hissetmediğini sormalı mıydım?

Hayır. Sanırım Malachi'ye kafamda olup bitenleri anlatsam çok utanırdı. Havasız bırakması beni daha da ıslatsa bile elini boğazıma dayaması yeterince kötü hissettirdi. Ama yine de onun amacı memnun etmekti, beni cinsel olarak alaşağı etmesi memnun etmekten çok daha fazlası olurdu.

Antrenman saati uzamıştı. Eve gidip yatağıma uzanmak, film izlemek ve abur cubur yemek istiyordum, bir sürü üniversiteli çocuğun yanında sarhoş olmak değil. Zıplayıp, havada kaldığım sayısız piramit duruşu deneyip, öne doğru fırlayarak sırtüstü dönüyordum. Anna neredeyse beni düşürüyordu, defalarca kez özür diledi ama omzunu okşadım. "Sorun değil. Sadece biraz daha odaklan," dediğimde yanakları kızardı.

Anna, Malachi'nin aylar önce çıktığı sarışındı. Şey, ben buna randevu demezdim çünkü çıldırdı ve orayı terk etti ama yine de... Randevuyu kabul etti. Bu ondan etkilendiği anlamına mı geliyordu? Onunla hâlâ konuşuyor muydu?

Anna çok güzeldi. Kıskanılacak şeyler listeme eklemek gerekirse aynı zamanda çok hoş bir insandı. Her iki dünyanın da en iyisiydi. Süper model olmak için doğmuş gibi görünen harika bir ruha sahipti.

Zayıf ve bronz tenliydi. Zekiydi. Aynı zamanda balo kraliçesiydi. Bu yüzden Malachi'nin hâlâ bir ucube olarak görüldüğü düşünüldüğünde onunla çıkmak istemesi hiç mantıklı değildi. Okuldan ayrılana kadar hiç arkadaşı olmayan tuhaf bir çocuktu. Motosikletle dolaşan ve kız kardeşinin ona nasıl öpüşüleceğini göstermesine ihtiyaç duyan bir sigara tiryakisiydi.

İşimizi bitirip duş almak ve üstümüzü değiştirmek için soyunma odasına geçmiştik. Odanın arka tarafındaki herkesten

uzak dolabıma yöneldim. Eşyalarımı alıp bankın üzerine koydum. Onlar dolabın karşısında konuşurken saçlarımı tarıyordum.

Kızlardan biri, “Bu gece Abbi’nin partisine geliyor musun?” diye sordu. “Bir sürü erkeği davet ettiğini duydum.”

“Gözüm birinin üzerinde,” diye yanıtladı bir başkası. “Sence Malachi Vize orada olacak mı?”

“Şu seksi, dilsiz adam mı? Büyük sik enerjisi yayarken herkesi öldürmek istiyor gibi görünen?”

Spor çantamı karıştırırken duraksadım, dedikodu dinler gibi kulak misafiri olmuştum. Kalp atışlarım hızlansa da onların boğuk kelimelerine odaklandım.

“Evet, o. Birkaç ay önce Anna’nın odada birlikte olduğu kişiydi. Sanırım ona kafa falan atmıştı.”

“Gerçekten mi? Seviştiklerini sanıyordum.”

Kaşlarımı çatıp tişörtümü indirdim. Sanki duymama yardımcı olacakmış gibi saçlarımı kulağımın üzerinden çektim.

“Bunu Anna mı söyledi? Belki de bunu kimseye söylemiştir. Hey, sence inliyor mudur? Yoksa sadece nefes mi alıyor? Dedikodular doğruysa ve siki delinmişse... Ona soralım mı?”

Dişlerimi sıkıp kalan eşyalarımı çantama tıktırdım, gözlerim şimdiden yanıyordu.

Ben varlığımı hissettiremeden kapı açıldı ve daha fazla kız içeri girdi.

“Ah, Anna! Dilsiz hakkında bir sorum var. Birkaç ay önce partide onu siktin mi? Eğer öyleyse inledi mi?”

“Şşşt! Olivia onun kız kardeşi,” diye tısladı Anna. “Kardeşini siktiğimi öğrenirse takımda işlerin tuhaflaşmasını istemiyorum.”

“Yani hâlâ onunla yatıyor musun? Bize detayları ver! Büyük mü? Baskın mı? Seni sikerken vücuduna koyun kanıyla şeytani bir işaret kazıdı mı?”

“Lanet olsun, Danara, sakın ol.”

“Ne olduğunu soruyorum sadece.”

Eşyalarımı çantama doldurmayı bitirip saçlarımı arkadan bağladım. Dolaplardan fırlayıp kızların -özellikle de Danara'nın- yanından geçtim. Soyunma odasından çıkarken onları görmezlikten geldim. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülmeğe başlamıştı.

İhanet acıttırdı.

Birinin adımı söylediğini duydum ama onları siktir ettim. Kardeşim hakkında tuhaf biriymiş gibi konuştukları için hepsinin canı cehennemeydi. *Bana yalan söylediği için kardeşimi de sikeyim.*

Anna'yla randevusunda çıldırdığı için odama gizlice girip ona ders vermemi istemişti ama başından beri onu sikiyordu, öyle mi? Hâlâ yapıyor muydu bunu?

Bu yüzden mi bana yaptığı her şeyde bu kadar doğaldı?

Abbi'yle birlikte araba kullanmayı reddederek, otobüs durağına doğru koşarken telefonumu çıkardım, iletişim bilgilerini görüntülemek için adını yazarken parmaklarım titriyordu. Asla onu aramazdım, konuşmadığı için aramanın bir anlamı yoktu. Muhtemelen cevap vermeyecekti. Ama tek kelime etmesine gerek yoktu, sadece dinlemesi yeterliydi.

Telefon üç kez çaldıktan sonra sessizlik oluştu, arama her zamanki gibi bağlandı. Ağlamak istemiyordum ama gözyaşlarım yanaklarımı ıslatıyordu. Ciğerlerimden küçük hıçkırıklar kaçıyor, üzgün olduğumu anlayacağı kadar beni duyabilmişti muhtemelen.

“Bu ne cüret, Malachi? Bu ne cüret? Bana yalan söyledin. Sen... Yalan söyledin. Yalan söyledin ve sana her şeyi öğretmem için beni kandırdın, seni lanet olası *ucube*. Sana yardım ettiğimi sanıyordum ve bu süreçte sana âşık oluyordum ama sen başından beri ne yapacağını çok iyi biliyordun! Ne tür bir sapık bunu yapar? Ben senin kız kardeşinim! Ben... Ben...”

Elimin tersiyle ağızımı kapadım ve otoparkta çömelip, dudaklarımı elime bastırarak, hıçkırarak ağlamaya başladım. “Umarım Anna’yı sikmek, aramızdaki boktan ilişkiyi mahvetmene değmiştir. Bir daha asla bana yaklaşamayacaksın, Malachi.” Başımı salladığımda çenem titriyordu. “Asla. Senden nefret ediyorum. Senden o kadar nefret ediyorum ki...”

Diğer uçta nefes nefese kaldığını duyabiliyordum, ardından telefonum mesaj sesiyle titredi.

Malachi: *Neredesin?*

Telefonu kapamadan önce, “Siktir git,” diyerek tükürdüm.

Olivia

“İyi olduğuna emin misin meleğim?”

İç çekerek büyük merdivenlerden yukarı çıktım. “Evet. Zor bir gündü. Sadece zor bir gün geçirmiştım. Seni endişelendirmek istememiştım.” Malachi’nin telefonunu kapatır kapatmaz onu aramıştım. Gözyaşları içindeydım, kalbim parçalanıyordu. Telefona cevap verdiğinde donup kalmıştım, ne diyeceğimi bilememiştim.

Babamın beni hayal kırıklığına uğratmasını istemiyordum. Malachi’den ne kadar nefret etsem de kız kardeşiyle ilişkisi olduğu için başının derde girmesini istemiyordum.

Burnumu çektiğimde ofladım.

“Bana yalan söylüyorsun ama eve geldiğimde konuşacağız.”

“Tamam,” diye fısıldadım. “Seni seviyorum, baba.”

“Ben de seni seviyorum, meleğim. Git, biraz dinlen. Sana ve kardeşine yemek getireceğim.”

Çenem kilitlendiğinde, yüzüme sahte bir gülümseme yerleştirdim.

“Teşekkür ederim.”

Telefonu kapadığında gözlerimi kapadım. Kapımın önünde durup alnımı tahtaya yasladım. Kalbim ağrıyordu. Böyle hissetmem normal miydi? Sanki uzun süreli bir erkek arkadaşım tarafından aldatılmış ya da biri karnıma yumruk atıp kalbimi sökmüş gibi hissediyordum.

Odama girdiğimde perdeler çekiliydi. Malachi yatağında oturuyordu. Sırtı bana dönüktü. Kapüşonunu indirmiş, çakmağını çakıyordu ve böylece karanlık odam parlıyordu.

Kapı aralığında donup kaldım, ardından kenara çekildim. “Çık dışarı,” diye homurdandım. “Sana bakmak bile istemiyorum.” Bana döndüğünde bakışlarımı kaçırdım, gözlerinin içine bakmayı reddettim. “Git, Malachi.” Bir hışımla, ağlamaktan bitap düşmüş bir halde kapıya yaslandım. “Her ne yapıyorsak bitti. Odamı terk etmeni ve bir daha asla yanıma yaklaşmamamı istiyorum.”

İşaret etti ama ona bakmadım.

Motosiklet botlarının hızla bana doğru geldiğini duydum, çenemi kavrayarak beni ona bakmaya zorladı. Gözlerimi diğer tarafa çevirdim. Yüzünü görmek ya da ne tür saçma bir bahaneyle çıkıp geldiğini öğrenmek istemiyordum. Hayatımdan ya da en azından odamdan gitmesini istiyordum.

“Lütfen gider misin?” Sesim kırılarak, kalbim gibi ikiye bölünerek konuştum. “Beni incittin, sana bakamıyorum bile.”

Yüzümü ellerinin arasına aldı, alnını alnıma bastırdı. Ağır ağır nefes aldı ama beni öpmeye çalıştığında geri çekildim. Elim düşünmeden hareket ettiğinde, yüzüne sert bir tokat attım.

“Defol, git buradan!”

Yine elleriyle iletişim kurmaya çalıştı ama onu durdurdum, söyleyeceği her şeyi susturmak için parmaklarını tuttum. Ona böyle davranmanın, tek konuşma yolunu susturmanın, en kötü, en aşağılayıcı yolu buydu ama umurumda değildi. Beni incitmişti, onun tarafından hiçbir şeyi bilmek istemiyordum.

Göğsünden itip makyaj masama doğru yürüdüm. Masadaki en büyük parfüm şişesini alıp ona doğru fırlattığımda omzuna çarptı.

“Git buradan!”

Kafasını salladı ve bana doğru gelmeye başladı. **“Açıklama-
ma izin ver,”** diye işaret etti.

“Siktir git.”

Öfkelenmiştim. Yeterince yaklaştığında yüzüne bir tokat daha attım ve yanağı kızardı. “Senden nefret ediyorum. Bunu anlıyor musun seni lanet olası ucube? Beni kandırdığın için senden nefret ediyorum. Seni düşünerek bir şeyler yapmam için beni manipüle ettin.”

Malachi tekrar işaret etmeye çalıştı ama parmaklarını kavrayıp büküm. Bu, rahatsızlıktan dişlerini gıcırdatmasına neden oldu ama beni durdurmadı. Sanki acıdan, ona vurma şeklimden, ona bağırırken kullandığım sesteki zevk alıyor gibiydi.

Kafamın içindeki o karanlık ses de bundan hoşlanıyordu. Göğsünü tekrar tekrar itmeye devam ettim, ta ki bileklerimi tutup beni duvara doğru itene kadar. Ağzını açtı, sanki bir şey söylemeye çalışıyormuş gibiydi. Dudakları şekillendi ama onlardan ses çıkmadı. Ta ki, “Ol... Ol... N-N...” diye fısıldayana kadar.

Başımı salladım. Ardından kolunun altından geçip kolunu tuttum. “Git,” dedim sertçe. “Sadece... Sadece git, Malachi. Burada çözülecek bir şey yok.”

Gözleri düzensiz bir şekilde yüzümü izlerken, **“Birbirimizin ilkeleri olacaktık,”** diye işaret etti. **“Biz...”**

Ona sırtımı dönüp, gülerken yatak odamdan çıktım. Ana koridorda hızlı adımlarla yürüyüp başımı salladım. “Ben lanet bir bakire değilim, Malachi. On altı yaşımdan beri bakire değilim!” Dönüp tekrar ona baktığımda, yenilmiş ellerini iki yanından sarkıttığını gördüm. “Görünüşe göre sen de değilsin!”

“Ben yalancı değilim,” diye işaret etti. **“İnan bana.”**

“Sana bir daha asla inanmayacağım.”

Ona arkamı döndüğümde saçlarımdan tutup, beni kendine doğru çevirerek ağzını ağızma yapıştırdı. Onu kendimden uzaklaştırmak için göğsüne vurdum ama dili dudaklarımdan arasında gezinirken, beni öpmeye çalışırken kolu sırtımın küçük kısmına dolandığında duvara yapışmıştım.

Tırnaklarım yanağından aşağı indiğinde, ağızımın içine doğru tısladı.

Ona diz çöktürmeye çalıştım ama bacağımı tutup kalçasına doğru kaldırmıştı. Ellerimin ne zaman saçlarını karıştırmaya başladığından ya da onu ne zaman öpmeye başladığından emin değildim ama bu akıl almaz şeyi ve çıkardığım uğultuyu durduramıyordum.

Malachi ağızımı yalayıp, yutarken beni sinsi büyüüne hapsediyordu. Muhtemelen bunun beni öpmesine son kez izin verişim olduğunu biliyordu. Farklı hissettim. Öptüğü tek kişi ben değildim, bana yalan söylemişti. Yalan söyledi, beni kandırdı. Ondan nefret etmeliydim.

Zevkin içime hücum ettiğini hissederek ona sürtünmemeliydim ya da dilinin benimkine kuvvetle çarpmasının tadını çıkarmamalıydim.

Dilimi ısırp emiyor, eliyle kıcımlı avuçlarken sırtımı sıkıca kavırıyordu.

Dişlerimi dudağına batırırken ağızımdan küçük hava bulutu çıktı, onu inciteceğimden emin olarak, “Senden nefret ediyorum,” diye fısıldadım ve gözlerinin içine bakmak için geri çekildim. Bir damla gözyaşının yanağımdan aşağı süzülüşünü izlerken, diliyle damlayı yakalayıp başını boğazıma dayadı. Nabzımın olduğu yeri emerken inledim.

Elim aramızda, bel kemerinin altına düştüğünde parmaklarımı sikinin etrafına sararak alt tarafındaki *piercing*’leri his-

settim. Boynumu işaretlerken onu okşuyordum. Elime doğru kendini iterken kıcımdaki tutuşu acı verici hale gelmişti.

Menisi elimin her tarafına sızdığında, göğsünü dizlerimin üzerinde oturacak kadar ittim. Aşağı inerken motorcu kıyafetlerini de kendimle birlikte aşağı çektiğimde siki serbest kaldı. Sert, uzun ve kalın, tam olarak yüzümün önündeydi.

Malachi'ye bakarak sikini kökünden kavradım. "Umarım başkalarının senin için diz çöktüğünü gördüğünde beni, masum kız kardeşini, ağzında sikinle görürsün. Umarım hayatından çıktığımda bu manzarayı özlersin çünkü gırtlığımdaki işin biter bitmez ve senin menini yutar yutmaz, her şeyini toplayıp gideceksin."

Yutkunup avcunu başımın üstündeki duvara bastırdı. "Anlıyor musun?" Tırnaklarımı sikine batırarak ürkmesini ve daha da sertleşmesini sağladım.

Başını sallayarak, iki eliyle saçlarımı tutup kendini ağzıma soktu. *Piercing*'ler dilime doğru kayarken ağzımı tıkıyor, ucundaki halka boğazımın arkasına çarpıyordu.

Alnını duvara yaslamış, nefes nefese, ter içinde, saçlarımı neredeyse dayanılmaz bir şekilde kavrarken, dilimin ucunu etrafında döndürerek menisini emdim.

Birkaç dakika gırtlığıma kadar kendini ittikten sonra nefes nefese kaldım. Ağzımda daha da büyürken dudaklarımı sikine bağlayan salya aramızda sallandı. Bana baktığında, gözlerinde öfke vardı. Yüzüme tükürdü.

"Bu da ne?"

Bildiğim son şey, Malachi'nin beni sırtüstü yatırıp üstüme uzanması, dilini ağzıma sokmaya zorlaması ve sertliğini kotuma bastırmasıydı.

Duyulmayacak şekilde inliyor, aşağı uzanıp düğmelerini aç-

yor ve sertçe kendini aşağı çekiyordu. Bacaklarımdan çekip beni altına aldığı anda, kıyafetleri tepesinde bulunduğumuz büyük merdivenden aşağı fırlatarak uçmalarına neden oldu.

Yarı çıplak bedenimin üzerine eğilerek, ***"Bana âşık olduğun söyle, küçük kardeşim,"*** diye işaret etti.

"Hayır," derken homurdandım.

Başımın yanındaki yere yumruk attığı anda kaskatı kesildim.

"Beni sevdiğini söyle. Senin için hissettiklerimin aynısını hissettiğini söyle!"

Çenemi yukarı kaldırdım.

"Seni sevmiyorum, Malachi. Senin gibi birini asla seve-
mem."

Çenesi gerildi.

"Konuşamadığım için mi? Sana her gün, her saniye ne kadar nefes kesici olduğunu söyleyemediğim için mi? Senin yanında olmadan nefes alamadığım için mi? Benim gibi biri... Ben farklıyım, senin için normal olamam. Yumruklarımı ya da sopamı kullanmadan seni savunamam ve benim her şeyim olduğunu söylerken aynı zamanda sana dokunamam. Ağzına tatlı sözler fısıldayamam ve seninle evlenemem çünkü sadece kardeşin değilim, aynı zamanda kusurluyum."

Dizlerinin üzerine çökmüş bir halde, elleriyle hızlıca işaretler yapıyordu. Gözleri kalp kırıklığı ve öfke karışımıyla kıpkırmızıydı, onu nasıl zapt edeceğimi bilemiyordum.

"İster inan ister inanma ama hayatımdaki tek insan sensin ve her zaman da öyle oldun. Sen son nefesini ya da ben son nefesimi verene kadar bu değişmeyecek. Sen. Benimsin. Benimsin. Benim malımsın, anlıyor musun?"

Bir ritim aramızda yankılandı. Sonra bir tane daha ve bir tane daha... Yumuşak bir hıçkırıkla inlerken yutkunmaya çalıştım. "Sen aşkı bile hissedemiyorsun, bu yüzden söylediğin

her şey yalan.” Her hıçkırığımda bedenim sarsılırken ellerimle yüzümü kapadım, kalbim asla sahip olamayacağım kardeşim için kırılmıştı.

Ona bakmadım, bu yüzden ne işaret ettiğini göremedim. Ona bakmam için kollarıma vurdu ama reddettim ve biraz daha ağladım.

Ta ki ağlama bir iniltiye dönüşene, Malachi ağzını amımın tümseğine dayayıp dilini girişime doğru kaydırana kadar. Geri çekildiğinde ağzını kovalarken bile ellerimi yüzümden çekmemiştim. Klitorisime tükürüp, kıvrımlarımın hassas etini emerken irkildim. Parmaklarıyla dudaklarımı ayırıyor, yüzünü bacaklarımın arasına sokarak nefesini kesiyordu.

Eğilip, haykırarak inledim. Beni diliyle sikerken sularım dilinin üzerine sızıyordu. Eli tamamen onun için açılmamı sağlayarak bacaklarımı ayırdı.

“Ah, Tanrım,” diye inledim. Orgazmım artarken titremeye başladım. “Beni boşaltacaksın, Malachi. Sik beni. Siktir, siktir, siktir,” diye inledim. Kalçalarımı yukarı kaldırmaya çalıştım ama beni yerimde tuttu. Klitorisimi dişlerinin arasına alıp tükürüyor, emiyor, iki parmağını amıma sokarken aynı anda bir parmağını kıcıma batırıyordu. Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Parmaklarını serbest bırakıp kalçalarımı kavradığında bütün uzuvlarım gerilmişti. Dili girişime giriyor, iç duvarlarımı nabız gibi atarken tüm sularımı yalıyordu.

“Meleğim?”

Babamın sesi merdivenlerin dibinden geldiğinde, Malachi kavrayışıyla kalçalarımı morartırken bir şekilde dirseklerimin üzerine tünemeyi başardım. Babam elinde atılmış kot pantolonuyla öylece dururken ter tenimi kapladı. Tüm yüzü utanç içinde bana bakıyordu.

“Baba...” diye fısıldadım. Başım dönüyordu. Omurgam karıncalanırken geriye doğru düştüm. Babamın orada olmasına

rağmen kardeşim beni yemeye devam ederken göğüslerim sızlıyordu.

Merdivenlerden yukarı koşup, küçük kızını kimin mahvettiğini görünce durdu.

“Malachi!”

Babam omzundan tutup onu benden uzaklaştırmaya çalıştı ama onun tutuşu hiç gevşemedi. Dilinin darbeleri de öyle. Babam onu üzerimden almaya çalışırken ikimiz de yerde sürüklendik.

Durmadı. Babam onu üstümden almayı tekrar denerken gözlerim kapandı. Ağzı benden ayrıldığında onun varlığını kaybettiğim için inledim. Gördüğüm bir sonraki şey, Malachi’nin üzerimden sürüklendiği idi. Babam onu yumrukluyordu.

Ayağa kalktığı anda Malachi’nin burnu kanıyordu. Babamın çenesini tutup yüzüne tükürmeden önce, *“Kızının tadı çok lezzetli,”* diye işaret etti. *“Tamamen benim olması çok kötü.”*

Babam işaret ettiği şeyi anladığında, yüzündeki tükürdüğü sildi.

“Seni iğrenç pislik!”

Yumruğunu defalarca suratına indirirken, sırtarak ona bakan Malachi’nin üzerine atladı.

Kendimi saklamak için dizlerimi büktüm. Babamın takım elbise ceketinin yakalarından tutup yüzünü yüzüne öyle sert çarpmıştı ki babam geriye düştü.

“O senin lanet olası kız kardeşin!” Babam ayağa kalkmaya çalışırken, yüzüne kan bulaştırarak bağıırıyordu. Malachi sessizce gülüp elinin tersiyle ağzını sildi. Burnundan damlayan kanı silip yüzüne tekme attı.

“Dur!” diye bağırdım. “Sakin ona bir daha vurayım deme.”

Gözlerini bana diktiğinde, olduğum yerde daha da büzüldüm.

Ellerini yumruk yaptı, sanki damarlarına sıvı öfke enjekte

edilmiş gibi çenesi titredi. Babamı saçlarından yakalayıp, diz çökerek onu geriye savurdu, daha sonra da üzerine tırmandı. Yumruk üstüne yumruk indiriyordu.

Malachi'yi onun üzerinden çekmeye çalışırken, "Dur!" diye bağırdım ama o sadece omuz silkti ve babamızı merdivenlere doğru sürükledi. Sonra onu kaldırıp her basamakta kafasını çarpmasına neden oldu.

Başım duvara çarptığında ona doğru koşmaya çalıştım ama Malachi beni saçlarımdan tutup peşinden aşağı inmeye zorladı. Kollarını tokatlıyor, tırmalıyor, beni bırakması için bağıırıyordum. Merdivenin dibine geldiğimizde babam yerde yatıyor, kafasından kan sızıyordu.

"Hayır!" Ona doğru koştuğumda, Malachi bana izin vermişti. Babamın yanaklarını ellerimin arasına aldığım da, kan yüzünü tamamen ıslatmıştı. "Baba? Baba, beni duyabiliyor musun?"

Arkamdaki varlık donup kalmama neden olduğunda, omzumun üzerinden ona baktım. Malachi'nin arkamda dizlerinin üzerine çöktüğünü, sikini dibinden, tüm *piercing*'lerinin üzerinden yukarı doğru okşadığını ve ucunu kavradığını gördüm. Altdudağı dişlerinin arasında sıkışmıştı. Gömleğimi yukarı, kıçımın üzerine iterken nefesim kesildi.

Doğrulmaya çalıştım ama ensemden tutup, beni dört ayak üzerinde tutarak başımı babamın göğsüne bastırdı. Malachi sikinin başını girişime doğru yaklaştıtırken kalbim davul gibi hızla atıyordu.

Gitmemişti.

İçimdeki kargaşaya ve babamın ölüyor olabileceği korkusuna rağmen amım onun için sızladı. Bu iğrenç, yanlış ve hastalıklı bir şeydi ama ona içimde ihtiyacım vardı.

Piercing'lerini göbeğime sürtüyor, uyarılmamı yayıyordu. Başını santim santim içeri sokarken parmakları ensemin di-

bindeki saçları kavramıştı. Nefesim kalınlığından, vücudumun onun büyüklüğünü kaldıramamasından, kabzasına kadar içime soktuğunda, çevresinin neredeyse beni yarmasından dolayı ke-sildi.

Nefesleri kesik kesikti, bahse girerim sesini kullansaydı de-rin, zevkli iniltilerini duyuyor olurdum. O kadar yoğun his-sediyordum ki nefes almakta zorlandım. Dizlerimin etrafında ılık bir sıvı toplandığında, bunun babamın kanı olduğunu bi-liyordum.

Malachi içime her girişinde vücudumu öne doğru itiyordu. Bundan zevk aldığım için kendimi çok kirli hissettim. Babamın gevşek vücudunun üstünde ağabeyimin beni sikmesinden zevk alıyordum. Kalbi atıyordu ama kan hâlâ etrafımda birikiyordu.

Malachi kıcımı tokatlayıp içime daha sert, daha hızlı girer-ken, saçlarımı yumruğuna sarıp başımı geriye çekmek için kul-landı. Beni ve babamı yerde sarsarken inledim.

Kalçalarını benimkine yapıştırıp pantolonunu indirdi, itiş-leri daha da güçlenirken kalçamı sıkıca tuttu. Sikini kaplayan metal, tatlı noktama sürtündüğünde gözlerim kaydı, inlerken sinir uçlarım âdeta cızırdıyordu.

Sikinin içimi doldurmasından hoşlandığım için utanırken, “Daha sert,” diye inledim. “Daha sert, Malachi.”

Öyle de yaptı. Kalçalarını her itişinde ciğerlerimin alev alma tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştım. Saçlarımı çekiştirirken kafa derimde oluşan acı, omurgamı öyle hoş bir şekilde büküyordu ki görüşümde yıldızların belirdiğini fark ettim.

Öne doğru eğilip, kendini sırtıma yapıştırarak beni öpebil-mek için başımı eğdi. Acımasız ve morartıcı bir şekilde öperken inlemelerimi, daha hızlı, daha derine gitmesi, beni sikinin her tarafına boşaltması için nefes nefese kalışlarımı yutarken içime giriyordu.

Hareketlerini yavaşlatıp, derinlere inerken ve metali her ye-

rimi geren o noktaya doğru sürüklerken ağızma doğru ağır ağır nefes aldı.

“Beni kardeşimin sikiyle mi boşaltacaksın?” diye fısıldadım.

Başını salladı, duyulmayacak şekilde inlerken ağzı açık kalmıştı. Saçlarımı bırakıp elini kaburgalarımın yukarı, göğüslerimin arasına kaydırdı, böylece boğazımı sıkabilirdi.

Kelimelerim havayla birlikte kesildiğinde, Malachi içime girerken gözlerindeki baskıyı hissedebiliyordum. İç duvarlarım sikini kavramıştı. Sessizce çığlık atıp, sikiinin her tarafına boşalırken kıvrılan ayak parmaklarımdan hücrelerime kadar zevkli bir sıcaklık yayıldı.

Kalınlığının etrafında tekrar tekrar kenetlendim, sırtım kamburlaştığında hareketsiz kaldı. Beni yasak menisinin her damlasıyla doldururken kendi zevkine ulaşmıştı.

Sadece bir saniye daha arkamda durduktan sonra çekilip benden uzaklaştı. Avuçlarımda üzerinde doğrulup yüzüme, ellerime ve göğsüme bulaştığını fark ettiğim kanı gördüğümde ayakta, karşımda duruyordu.

Ellerimin titremesi, kalçalarımda üzerinde otururken bacaklarımda titremesi kadar kötü değildi. Malachi'ye baktım. Sikini kaldırmış, yüzünü siliyorken, göğsü inip kalkıyordu. Babamın kanayan ve seğiren bedenine baktım. İrileşen gözlerim tekrar Malachi'ye kaydı. Babamın zayıf ama mevcut olan nabzını kontrol etmek için uzandığımda umursamıyor gibi görünüyordu.

Külotumu ve kot pantolonumu çekerken, “Baba, benimle kal,” dedim titrek bir sesle. “Seni hastaneye götüreceğim.” Malachi'nin menisi çoktan bacaklarıma doğru sızmaya başlamıştı.

Malachi'nin yanından geçip mutfağa koştum ve duvardaki acil durum düğmesine yumruğumu vurarak en yakın polis arabasına ve ambulansa sinyal gönderdim.

Beni babamın cesedine kadar takip eden Malachi'ye bak-

tım. “Sana tek bir şans vereceğim,” diye hırladım. Titriyordum, sirenler çoktan evin etrafında çalmaya başlamıştı.

“Koş, Malachi.”

PART-2 MALAGHİ

SEKİZ YIL SONRA...

10

Malachi

Benim güzel Olivia'm.

Benim güzel, akıllı ve sapkın Olivia'm. Nezaketinle, sıcak gülümsemelerinle ve yumuşak sesinle herkesi kandırabilirsin, hayatta istediklerini elde etmek için bunları kullanabilirsin ama ben seni tanıyorum. Gerçek seni tanıyorum. Sana yakın olanlara gösterdiğin bu sahte yüzü değil; duruşunu, giyim tarzını, poker masasında kendi elini sürterken, bana karşı tanıklık etmeseydin neler yaşayabileceğimizi düşünürken o narin iniltilerin serbest kalmasına izin verme şeklini biliyorum.

Ahlaksızlığının derinliklerini ve aklının nasıl çalıştığını biliyorum. Seni senden daha iyi tanıyorum, seni küçük sürtük.

Üvey kız kardeşimin dokunuşu, bunca yıl sonra bile tenimde bir dövme gibiydi. Dudaklarıma karşı adımı mırıldanışı, ölmekte olan babamızın kanla kaplı bedeninin üzerinde onu sıkıştırdığımda, amının sikimi nasıl sıkıca kavradığını...

Ben sadece zamanımı bekliyordum. Gölgelemin ardında ona bıraktığım tüm hediyeleri almasını izliyordum. Onu sinirlen-

diriyordum. Çikolatalardan, çiçeklerden ve mücevherlerden nefret ederdi, ben de onu bunlarla dolduruyordum. Gergindi ama sanırım korkmayı seviyordu. Hayır, korkunun heyecanını sevdiğini biliyordum. Günlüğünde karanlık arzuları hakkında çok detaylı bilgiler vardı; takip edilmeyi, kovalanmayı, kaçırılmayı ve zorla alınmayı ne kadar arzuladığını anlatmıştı.

Bu yüzden, her zaman sevdiği bir kardeş olarak, affedilmem için yalvarırken tüm berbat fantezilerini hayata geçirmeye niyetliydim.

Beni bekliyordu, altı ay önce hapisten çıkan kardeşini. Beni arıyordu, günde beş kez internette adımı aratıp nerede olduğumu bulmaya çalışıyordu. Arkadaşlarına, onun için gelecek olsaydım bunu çoktan yapmış olacağıma dair mesajlar atıyordu.

Telefonumda hâlâ bıraktığı sesli mesajlar vardı. Sarhoş olanlar. Üzgün olanlar. Kızgın olanlar. Hepsini dinlemiştim, bilgisayarıma kaydetmiştim. Böylece benden nefret ettiğini ama beni özlediğini, gençken her şeyin böyle gittiği için üzgün olduğunu söyleyerek ağladığını duyabiliyordum.

Özür dilerim. Üzgünüm, üzgünüm, üzgünüm.

Çok üzgünüm.

Bu lanet kelime zihnimde sürekli yankılanıyordu, bir türlü defolup gitmeyen bir lanet gibiydi.

Özür dilemek, sadece bir şeyden kurtulmaya çalışmak, yakalandığınızda beladan kaçmak için kullanılan bir kelimeydi. Özür, kullanılmasına bile gerek olmayan dört harfli bir rezaletti. Lanet olası sözlükten kaldırılmalıydı. Eylemler kelimelerden daha yüksek sesle dile gelirdi, eğer sesli mesajlarında belirttiği kadar üzgünse o zaman neden bazen mutlu görünüyordu? Neden arkadaşlarıyla partilere gidiyordu? Neden günler sonra şok edici bir şekilde ortadan kaybolan erkeklerle öpüşüyordu?

Neden dairesinin etrafında, aşk hakkında saçma şarkılar söyleyerek dans ediyordu?

Neden hayatını bensiz yaşıyordu?

Eğer o sürtük üzgünse beni neden sadece internette arıyor ve avlamıyordu? Neden beni gerçekten aramıyordu?

Beni bir kez bile ziyaret etmemiş olması çok rahatsız etmişti. Başkalarından gelen her türlü ziyareti reddetmiştim ama ondan gelip beni görmesini istemiştim. İlk iki yıl ona yazmıştım. Sabırla yazılı bir cevap, bir varlık, lanet yüzüme hiç gelmeyen bir gülümsemeyi beklemiştim.

Beni orada çürümeye bırakmıştı.

Pekâlâ, küçük kardeşim, artık beni aramana gerek yok. Buradayım ve seni kırana kadar burada kalmaya niyetliyim.

Onun beni kırdığı gibi ben de onu kıracağım. Onu dehşete düşüreceğim, dar kıçını sikerken yardım için çığlık atmasını sağlayacağım ve onu üzgün olduğunu göstermeye zorlayacağım.

Bu geçen sekiz yıl boyunca tek bir kişiyle bile iletişim kurmadım. Beş yaşımdan beri sesimi kendime sakladım, kimsenin alamayacağı bir yerde gizledim. Sesimi kullanmayı denediğim ilk seferde, onun adını telaffuz etmekte zorlandım ve Olivia bana yalancı olduğumu, benden nefret ettiğini, işimizin bittiğini haykırıp, daha adını dudaklarımdan çıkaramadan yüzüme bir tokat attı.

Doğduğumdan beri kendi arafımda sıkışıp kalmıştım. Farklı olan, kara koyun, küçük kız kardeşine yoğun bir hayranlık duyan lanet olası dilsiz ucube...Yani kim onu büyüleyici bulmazdı ki?

Arkasında durarak, -çok uzakta değil ama o dar, sikimi sertleştiren elbisenin içindeki kıçının şeftali gibi hatlarını görebileceğim kadar yakın- ellerimi ceplerime sokarken gözlerimi ondan ayıramadım.

Porselen teni güneşte parlarken, sanki yanından yüzlerce insan geçmiyormuş gibi dış dünyayı görmezlikten gelerek, yüzü telefonuna dönük yürüyordu.

Her sabah aynı rutin. Fark edilmeden arkasından onu takip ediyordum. O gülünç derecede yüksek topuklu ayakkabılarıyla sola dönüp her zamanki sabah kahvesi için küçük kafeye girecekti. Ben yolun karşısında sigara içerken o siparişini verecek, yeni bir şey var mı diye dergileri kontrol edecek, daha sonra da baristaya gülümseyecekti. Doğranmış ve küçük poşetlerde derin dondurucumda hayal ettiğim baristaya. O kişinin ölmemiş olmasının tek nedeni, kız kardeşimin gülümsemesinin ayrılır ayrılmaz düşecek olması ve sonra sola dönüp adliyeye gidecek olmasıydı. Yaşadığımız yere çok uzak değildi. Topuklarının kaldırımında çıkardığı sesleri dinlerken onunla aynı patikada olmak bana keyif veren kısa bir yürüyüştü. Kapüşonum yukarıdaydı, şapkam yüzümün büyük bir kısmını gizliyordu ve başım aşağıdaydı, onu işe götürdüğümü asla fark etmiyordu.

Kız kardeşim annemizle birlikte çalışıyordu. Bir asistandı. Ne zaman içeri girse tüm sik kafalıların peşinden koştuğu ateşli bir parça. Nişanlı olması umurlarında değildi. Bu konuda dehşete kapılsam da annemin onu biriyle evlendirmesinin bu kadar uzun sürmesine şaşırıyordum. Adam, eşcinsel çıkmıştı. Parker hâlâ doğru düzgün yürüyemiyordu ve son altı ayda karşısına çıkan diğer tüm talipler gizemli bir şekilde ortadan kaybolmuştu.

Bir şey değil, Olivia.

Onlar senin için yeterli değil. Benden başka kimse senin için yeterli değil.

Evleneceği adam ailemizle anlaşma yapmış bir işadamıydı. Olivia Vize, oğulları Xander'la evlenirse birlikte yatırım yapacak, bir imparatorluk kuracaklardı.

O herifle daha tanışmadı bile. Annem düğünden önce ona biraz zaman tanıyor gibi görünüyordu. Eğer gerçekleşirse havaya uçuracağım bir düğün olacaktı. Bu sefer babamı öldüreğimden emin olacaktım. Annemi de bağırsaklarıyla boğup Olivia'yı benimle evlenmeye zorlayacaktım. Kaltağı kafese koyup acıktığında onu sikimle besleyecektim.

O binanın içinde kaybolduğunda, her gün yaptığım gibi onun dairesine doğru yola çıktım. Aynı rutin, aynı yolculuk. Dairemde uyanacağım -tesadüfe bakın ki onun dairesinin karşısında oturuyorum- ve o yıkanırken, giyinirken, kahvaltı ederken kameralardan onu izleyeceğim, daha sonra evden çıkarken ceketimi alacağım.

Ben ve kız kardeşim birlikte çok zaman geçiriyorduk ama sadece onun bundan haberi yoktu.

En sevdiğim zaman, buzdolabındaki uyuşturucu içkiyi içtiği zamandı. Yanına gelip onunla ilgileniyordum. Bazen saçlarını yıkar ve yatağında ona sarılırdım, bazen de karanlıkta, gölge-min kâbuslarının bir parçası olduğunu düşünerek evinde tökezlemesini izlerdim.

Alkol etkisindeyken kıyafetlerini çıkarmaya başladığında her zaman ihtiyaç duyduğum lanet kontrol... Sikimi amına ya da ağzına sokmadığım için lanet olası bir madalyayı hak ediyordum.

Kapısımı aralayıp kokusunu derin derin içime çektim. Dairenin her yerine sinmiş kokusunun tadını çıkardım. Bilinçsiz haliyle uğraştığım zamanlar dışında onu koklayabildiğim tek zaman buydu.

Benim dairem de onunkiyle aynı katta ama caddenin tam karşısındaydı. Bizim büyüdüğümüz gibi bir malikânede yaşamamasına şaşırıyordum, sanki bağlı olduğu zengin puştun hayatına girmeden önce biraz normallik istiyordu. Hâlâ onunla uğraşmam gerekiyordu, sahip olduğu koruma biraz baş ağrıtıcı bir tipti.

Tüm kameraların hâlâ gizli olup olmadığını kontrol ettim. Kendime bir kahve koyup -onun yaptığı gibi- koltuğuna oturdum. Ayaklarımı uzatıp, iç geçirerek duvarını kaplayan fotoğraflara baktım.

Üniversiteden mezun olmuştu ama diplomasını kullanmı-

yordu. Bir yıl önce ölen köpeğiyle birlikte, o ve ben sekiz yıl boyunca hapisteyken sahip olduğu erkek arkadaşı -bu arada onun lanet olası işi- ve arkadaşlarıyla birkaç fotoğraf.

En sevdiğim, duvardaki en büyük fotoğraf, ikimizin fotoğrafıydı. On altı ve on yedi yaşlarındayken, kız kardeşime her baktığımda neden ereksiyon olduğuma dair bir kafa karışıklığı içindeyken yanağımı öpüyordu.

Çerçevenin üzerinde bir kolye vardı. Onun içinde de bizim daha küçük bir fotoğrafımız bulunuyordu. Daha gençtik. Ben sahilde onun sırtındaydım. Zayıf bir sik kafalıydım -dövmele- rim ve kaslarım yoktu- ve üzerimde köpekbalıklarıyla ilgili bir şeyler yazan mavi bir tişört vardı.

Annem köpekbalıklarından nefret ettiğimi biliyordu ama yine de bana almıştı.

Onu da sikeyim. Fotoğrafına bıyık çizmiştim ama Olivia henüz fark etmemişti.

Tüm ailenin canı cehenneme.

Kızı hariç.

Kızları çok seksiydi ve beynime kazınmıştı.

Benim sevgili, tatlı, masum kız kardeşim. Kelepçeli bir şekilde karşısına oturduğumda yüzündeki perişan ifade, aleyhimde ifade verirken bana bakamayışı ve nihayetinde biricik babasını öldürmeye teşebbüs suçundan beni hapse gönderişi hâlâ gözlerimin önündeydi.

Babamın beyni hasar görmüş, hafızasını ve bazı vücut parçalarını kullanamaz hale gelmişti. Böylece Vize statüsünü kaybetmeden kurtulmuştu çünkü babamız kavganın neden çıktığını hatırlamıyordu.

Yemeğimi bölmüştü. Belki şimdi yemeğimi almaması gerektiğini daha iyi anlardı, lanet olası pislik.

Ölmesi gerekirdi. Ölmesini istedim. Hâlâ da istiyordum. Olivia'nın dikkatini o kadar çok çekiyordu ki sürekli onu san-

dalhesinde gezdiriyor, yemeğini yapıyor, onu besliyordu. Malikânenen her çıkışında onun yanağını öpüyordu. Bunu biliyorum çünkü orada da kameralarım vardı. Gittiği her yerde kameralarım vardı.

Kızımın kimsenin ona zarar vermesinden endişe etmesine gerek yoktu çünkü harika, eski mahkûm, görünüşe göre psikotik erkek kardeşi özgürdü ve artık onu tehlikeden uzak tutuyordu.

Ne yazık ki onu kendimden koruyamazdım. Onun ihaneti, diğer her şey gibi omuz silkebileceğim bir şey değildi. Ben kilit altındayken, onun ilişkiler yaşayıp mutlu olması ve insanlarla yatması kabul edilemezdi ama her unsuru ezdikten sonra hepsine izin vermiştim. Ama benim affımı kazanmak kolay olmayacaktı. Sürtük, bana karşı işlediği tüm günahları affetmem için dizlerinin üzerinde yalvaracaktı.

Dizüstü bilgisayarı çaldığımda, ayaklarımı indirip küçük masasına doğru yürüdüm. Ekran aydınlandığında, bir grup sohbetinde o ve arkadaşları arasında gidip gelen mesajları izliyordum. Bu hafta sonu gitmek istedikleri bir festival olan Cadılar Bayramı'nı tartışıyorlardı. Arkadaşlarından biri olan Anna-tüm bu devasa rezalete neden olan kişi- ikizlere hamileyken partiye gitmeyeceğini söylüyor ve bir diğeri parti için çok mu yaşlı olduklarını soruyordu.

Yalan söylemeyeceğim. Anna arkadaşını ve benim hakkımdaki düşüncelerini önemsedığım için şanslıydı çünkü dışarı çıktığımda onu boğmaya niyetliydim. Hatta gecenin bir yarısı adresine gidip cesedini nereye saklayacağıma dair bir plan bile yaptım ama tabii ki gidip hamile kalması gerekiyordu, değil mi? Onu öldürseydim Olivia beni asla affetmezdi. Kız kardeşime kızgınım ama benden nefret etmesi için ona daha fazla sebep vermek istemiyordum.

Henüz adil bir oyunun içinde değildik.

Olivia ona orta parmak emojişi gönderdiğinde, *This Princess Loves Hugs** kupasında kahvemi yudumlarken kıkırdadım.

Abigail: *Yirmi altı yaşındayız, seni pislik! Sen yuva kurdun diye bizim de kurmamız gerekmiyor. Parti bozan olmayı bırak ve bir kostüm seç.*

Olivia: *Benim zaten kostümüm var. Poison Ivy** kıyafetini al-dın mı?*

Abigail: *Evet! Seninkini görmek için sabırsızlanıyorum. Ailene siktir git, demek için hâlâ gotik bir gelin olarak mı gidiyorsun?*

Olivia: **Göz kırpma emojişi* Ben çok olgunum.*

Yatak odasına bakarak doğruldum. Düzenliydi. Evin her yeri derli topluydu çünkü o küçük sürtük temizlik manyağıydı. Süpürürken müzik açmasını ve külotuyla dans etmesini izlemek hoşuma gidiyordu. Sikimle birlikte en sevdiğim eğlence-lerden biriydi.

Gardırobunu açtım ve dün orada olmayan kostümü gördüm. Siyahlar içinde bir gelin gibi giyinmiş olduğu düşünce-siyle, kafamdaki lanet görüntü karşısında sikim sertleşti. Siyah rütü ve korse, siyah ağıl tayt ve jartiyer.. Duvağın malzemesini parmağımın arasında tuttum. Evlendiğinde onu başka bir pisl-iğe kaptırma olasılığı karşısında yutkundum.

Gardırobun kapısını gereğinden fazla sert çarpıp, ellerimi sıkarak gözlerimi kapadım.

Nefes al, Malachi. Nefes al ve burayı mahvetme.

Odaklan.

Gözlerimi açtım ve silkindim.

Eğer kızım Cadılar Bayramı için dışarı çıkıyorsa görünüşe göre ben de çıkıyordum. Sikimi onun 'amcığıyla yeniden ta-nıştırmak için sabırsızlanıyordum. Babamın yüzükoyun yatan vücudunun üzerinde onunla geçirdiğim o an aklımda tekrar-

* (İng.) Bu Prenses Sarılmayı Çok Seviyor.

** (İng.) Zehirli Sarmaşık

landı ama yeterli değildi. Günlüğünde, bilinci yerinde değilken sikilmekten hoşlanacağını okuduktan sonra onu uyuşturulmuş haldeyken sikmek, sikimi götüne de sokmak istiyordum ama gözlerinin üzerimde olmasını istiyordum. Onun aklı başında olmasını, benden aldığı şeyi almamı izlemesini istiyordum.

Boğazını sikimle yeniden tanıştıtırırken ve merhamet için ağ-larken hem korku hem de zevk içinde çığlık attığını duymak istiyordum. O küçük pislik benden sekiz yılını almıştı. Bu haf-ta sonu, o sürtük bir gelin gibi giyinirken ben de ona bunu ödetecektim.

Elmalarından birini yiyip, çekirdeğini bir kenara attıktan sonra çamaşır sepetini kasten devirip klozet kapağını açık bıraktım. Ardından çikolataları masasına koydum. Evden çıkma-dan önce bir kez daha etrafıma baktım. Sonra da kaskımı takıp eldivenlerimi ellerime geçirdim ve sokağın karşısındaki moto-ruma doğru ilerledim.

En yakın kostüm dükkânı çok uzakta değildi. Heyecanlan-madan edemedim. Tahrik olurken korkmayı seviyordu. Onu kovalayıp, canını çıkarırken dehşete düşecekti.

11

Malachi

Kostüm dükkânı kötü kokuyordu.

Her yerde kafatası vardı. Hokey maskeleri, bazı boş yüzler... Örümcek efektli, siyah olanı beğenmişim ama daha fazlasına istiyordum. Jason maskesi yılların tozuyla kaplanmış gibi görünüyordu. Gözümü kısarak mağazanın köşesine baktım, orada üç sıra başka maske daha vardı.

Ağır botlarım beni oraya götürdü, üzerimdeki ılık sanki oraya musallat olan kötü bir varlıkmışım gibi titredi.

Bakışlarım siyah bir gaz maskesine takıldı. Her iki yanımda iki kapakçık vardı. Paslı görünümlü, gözleri ağla kaplıydı. Dudaklarım kıvrıldığında ona uzandım. Ellerimdeki ağırlığı, tassarımın kaba dokusunu hissettim. Onu takıyımı hayal ettim. Hayalimde, sevgilim Olivia sikimi emerken maskenin arkasında benim olduğumu bilmiyordu. Burada beni etkileyen başka bir maske yoktu, bu yüzden parasım ödedim ve daireme geri döndüm. Duş alıp yemek pişirdikten sonra masama oturdum. Ekranlar önümdeki duvarı kaplıyor, Olivia'nın gittiği her yeri gösteriyordu. Onu bulmak için her bir ekranı inceledim.

Arkadaşının mutfağında duruyor, bir kupadan çay yudumluyordu ve Anna'nın kocasının söylediği bir şeye gülüyordu. Arkadaşı hamile karnını okşarken Olivia elini karnına bastır-
dığı anda gözleri açıldı. Burada mutlu olmak için hiçbir neden görememiştim. Neden öyle gülümsüyordu ki?

Bana göre bebekler, şeytanın reenkarnasyonlarıydı. Bu yüzden baba olmak gibi bir arzum yoktu. Zaten berbat bir baba olurdum. Kendimin minyatür bir versiyonunun, dikkatimi kız kardeşimden çalmasını asla istemezdim. Ben bir pisliğim, neden kendimden bir tane daha isteyeyim ki?

Olivia'yı benimle doldurduğumda, amından damlamasına bayılırdım. Bir damlasını bile ziyan etmek istemediğimden, amının her tarafına yaymak ve tekrar içine sokmak isterdim. Ama onu asla hamile bırakmak istemedim çünkü bu tam bir felaket olurdu.

Hapis cezamın ilk yılında, Olivia'nın sessizliğinin hamile olmasından kaynaklandığını düşündüm -onu bir keresinde rüyamda hamile bırakmıştım- hatta mektuplarda ona çocuğun benden olup olmadığını sormaya başlamıştım. Kendimi, dışarıda onun tüm ilgisini benden alan bir çocuğum olduğuna inandırarak kandırdım. Beni ziyaret etmiyordu çünkü ona zincirlenmiş bir piç vardı.

Neyse ki hâlâ çocuksuzdu ve doğum kontrol hapı kullanıyordu. Yani hamilelik, bebek ya da boktan bebek bezleri yoktu. *Kahretsin, bekle. Ya müstakbel kocası onu hamile bırakmak isterse?*

Öne doğru oturup arama çubuğumu açtım. Evde güvenli bir şekilde *histerektomi** yapmanın bir yolu var mı diye baktım ama tek bir makale bile bulamadım. Oflayarak, dirseğimi masaya dayayıp

* Histerektomi, rahmin cerrahi işlemle alınmasıdır. Bu durum kadının ana üreme organı olan, bebeğin içine yerleştiği, büyüdüğü, doğum öncesi ya da doğum sonrası dönemlerde âdet görülen organın tamamen alınması, yani bir anlamda kadının üreme özelliğinin sonlanması anlamına gelir.

yumruğumu şakağıma basturdum ve adama ilaç verip onu kesmesi için bir doktor tutabilir miyim diye düşündüm.

Olivia'ya bunu yapmaktan daha iyi olurdu. Bu bir *kazan-kazan* durumuydu. Benim kızım zaten anne olmak istemiyordu. Olivia arkadaşının yanağını öpüp, mama sandalyesindeki küçük kıza el salladı ve daha sonra da arabasına gitti. İç çekerek arabasını sürmesini izledim. Başka bir ekrana geçene kadar bir süre bekledim. On dakika sonra her zamanki benzin istasyonuna girdi, benzin ve cips parasını ödedikten sonra arabasına geri döndü.

Eve geldiğinde hava kararmıştı. Pencerenin kenarında durup, apartman girişinin anahtarını bulmaya çalışmasını izlerken ışıklarım kapalıydı. Telefonunu düşürüp, ayağını sinirle yere vurduğunda sigaramdan bir nefes çekerken beni gülümsetmişti.

Yaptığı küçük şeyler içimi ısıtıyordu. Kendime onun güzel yüzlü ve amcık bir yılan olduğunu hatırlatmam gerekmişti.

Binanın içinde gözden kayboldu. Tekrar ekranları izlemek için dönmüştüm. Dairesindeki tüm kameraları yakınlaştırırken dumanı dudaklarımın arasında tuttum. Anahtarlarını kapının yanındaki masaya bıraktı ve çikolata kutusunu görünce, olduğu yerde donup kaldı.

Çantası omzundan kaydı. Yavaşça ona doğru yürüyüp kutuyu kaldırdı. Bıraktığım küçük notu okurken sııttım.

Bugün çok güzel görünüyorsun, tatlı Olivia.

Her zamanki gibi çikolataları çöpe atıp, notu ezerek bir kenara fırlattı. Kızgınlıkla çantasını tekmelerken, "Beni rahat bırak!" diye bağırdı. Sepetinin devrildiğini ve kıyafetlerinin de yerde olduğunu görünce durdu. Gözlerini devirip elmalarını geri topladı. Her zaman on tane vardı ama sırf onu daha fazla kızdırmak için her gün bir tane elma yiyordum.

Klozet kapağı da açıktı, bu yüzden onu tokatlayarak kapa-

dı ve kendi kendine, “Siktiğimin ucubesi,” diye homurdandı. Herkesin bana ettiği bu hakaret karşısında gülümsemem kayboldu.

Şarap şişesini açıp, kadehi uyuşturucu dolu sıvıyla doldurduğunda ekranlarımı kapatıp, oraya gitmeden önce sabırla kanepede sızmasını bekledim.

Eve girdiğimde hafifçe horluyordu, şarap yere dökülmüş ve halısını lekelemişti. Onu temizledim ve ağzındaki salyayı sildim.

Ona ılık bir banyo hazırlayıp biraz yağ ekledim ve köpürene kadar bekledim. Telefonunun kilidini açmak için parmak izini kullanıp, banyo yaparken dinlediği çalma listesini açtım.

Onu kaldırdığımda kollarımda gevşedi. Başı göğsüme düşüp saçları yüzüme geldiğinde bir an duraksadım. Nefes alıp, gözlerimi kapadım ve başımı omzuna gömdüm. O sıcaklığı tekrar hissediyordum, bilinci yerinde olsaydı buna izin verip vermeyeceğini merak ettim.

Hiç sanmıyorum. Beni eşek sudan gelinceye kadar dövmeye kalkmasa ve sonra da onu takip edip uyuşturduğum için polisleri aramasa şok olurdum.

Alnına bir öpücük kondurup onu banyoya götürdüm, telefonundan *Lana Del Rey* şarkısı çalarken onu yere indirdim. Elbisesinin kollarını kalçalarına kadar indirdikten sonra sutyeninin klipsini açtım, sutyenini çıkardığımda diri göğüsleri zıpladı.

Bir meme ucunu dişlerimle yakalamak için duyduğum yoğun ihtiyacı görmezlikten gelmek, şu anda çok daha zordu. İçten içe inleyip elbisesinin geri kalanını bacaklarından aşağı çektim. Alnımı memelerine bastırıp nefes aldım. Oturup, parmaklarımı külotuna sokmadan önce sakinliğimi yeniden kazanmaya çalıştım.

Kumaşı yumuşak, pürüzsüz bacaklarından aşağı kaydırarak onu ortaya çıkardım. Bunu her yaptığımda ona dokunmamak için kendimi zor tutuyordum. Dışarıdan mükemmel görünüyordu, güzel ve çarpıcı. Beni zaten olduğumdan daha fazla delirtmek için doğmuş bir sanat eseri gibiydi.

Sikim daha da kalınlaşırken dudağımı ısırduğımda kalçalarım gerildi. Soğuktan donmuş ve çıplak bir halde yerde yatıyordu. Ölüyormuşum gibi hissettim.

Eğer Malachi özgür olsaydı tüm fantezilerimi gerçekleştirecek kişinin o olmasını isterdim, diye yazmıştı günlüğüne.

Bacaklarını aralayıp, gözlerimi tekrar kapatıp üçe kadar saydım. Elimi kalçasında tuttum. Bakmadan, avcumu yukarı doğru kaydırıp kalçasının tepesine ulaştığımda titrek bir nefes aldım. Başparmağım tümseğinin üzerindeydi. Parmaklarımı tenine batırdığımda, inlemeye başladı ve gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Hâlâ uyuşturulmuş durumda ve bilinci yerinde değildi ama kalçalarını biraz yukarı doğru salladı. Başparmağım klitorisine bastırduğında yumuşak bir ses çıkardı. Başparmağımın ucunu klitorisine sürttüğümde dudaklarından kısa bir soluk çıktı. Yavaşça daireler çiziyor, kendimi yaklaştırdıkça ağzım sulanıyordu.

Bundan zevk alıyordu.

Devam etmeliydim.

Diğer elimle amını ayırdım, onu benim için iyice açtım. Yüzüm bacaklarının arasına daldığında, kokusunu içime çektim. Sikim pantolonumun sınırlarından kurtulmak için can atıyordu.

Ona amcığımın ne kadar sarhoş edici olduğunu söylemek istedim. Burnumun ucunda parlayan uyarılmasının beni hayal görmeye, aklımda çılgınca koşmaya zorladığını... Eğer sesimi kullanabilseydim ona ne kadar mükemmel olduğunu, sonsuza dek bacaklarının arasında kalmayı dilediğimi söyledim.

Konuşmayacaktım. Hücremde ses tellerimi duraksamadan, dört hece üretmesi için eğitirken bile bir cümleyi zar zor bir araya getirebiliyordum.

Dürüst olmak gerekirse acınacak haldeydim. Olivia'nın adını söylemek istemek ve bunu yapmak için mücadele etmek, yumruğumu çok fazla duvara çarpmana neden olmuştu.

Nasıl konuşulacağını biliyordum ama kendimi aptal durumuna düşürmeden konuşamıyordum. Kekeliyordum ve ses tonum karmakarışık bir hal alıyordu.

Bir ya da iki kelime yeterliydi.

Ağız dolusu ya da tekerleme gibi olmadıkları sürece.

Zamanı geldiğinde, onun hakkında gerçekten ne düşündüğümü, ona baktığımda ne *hissettiğimi* söyleyecek gücü kendimde bulacaktım.

Olivia kalçalarını kaldırdığında geri çekilirken ağzımı kovalamaya çalıştı. Kızım beni istiyordu. Uyurken sikilmek istiyordu.

Amacı uyarılmasından dolayı parlıyordu. Ortaparmağımı hafifçe içeri soktum. Daha derine sokarken sıkı duvarları parmaklarımı kavradı. Parmağımı klitorisinin etrafında döndürmeyi bırakıp ağzımla yer değiştirdim.

Klitorisini emerken ona karşı mırıldandığımda, kalçaları tekrar hafifçe hareket etti. Amını dilime ve parmağıma karşı salladı. İkinci parmağımı da ekledim, dilimi fiskeleyen parmaklarımı içinde kıvırdım.

Lezzetli, tam hatırladığım gibiydi. Onu parmaklarımla sikiyor, emiyor, ısıtıyor, sikimi hareketsiz bacağına sürtüyordum. Elim uyarılmışlığıyla ıslatırken usulca haykırdı. Küvetin kenarından akan suyu duyduğumda durdum.

İç çekerek parmaklarımı içinden çıkardım ve dizlerimin üzerine çökerek musluğu kapadım. Ardından suyun bir kısmını gidere yönlendirdim.

Öfkem sınır tanımıyordu çünkü bizi böldüğü için küveti parçalamak istiyordum.

Kemerimi çözüp, sikimi serbest bırakarak, tabanını yumruklayıp sert bir vuruş yaptım. Uyluklarındaki ıslaklığı izledim. Deliği sikimi çağırıyor, yuvama dönmem için yalvarıyordu.

Taşaklarım ağırlaştı, serbest bırakılmaya ihtiyaç duyuyorlardı. Kendimi tekrar okşadım. Sikimin başını amına hizalarken *piercing*'lerim avcuma doğru kaydı. Ona doğru kendimi iterken nefes aldım.

Sikeyim! O kadar sıkıydı ki amı beni yumruk gibi kavırıyordu.

Biraz daha derine iterek kendi kendime, *ona uyduracağım*, diye düşündüm.

Olivia'nın çenesinden aşağı salya akıyordu. Başparmağımla silip birkaç santim geri çekildim. Tekrar köküne kadar sokarken saçlarını yüzünden uzaklaştırdım.

Kaşları çatılırken alnımı alnına bastırdım. Onu sikerken derin nefesler alıyor, daha hızlı gittiğimde toplarım uyluğuna çarpıyordu.

O kadar ıslak, farkında olmasa bile o kadar benimdi ki...Ağzımı onunkine bastırdım, inlerken dilimi dudaklarının arasından geçirdim. Ona daha sert, daha hızlı, daha derin vururken bacağımla tuttum. Bu misyoner bokundan daha iyi bir açıydı, elde etmek için bacağına yukarı kaldırdım.

Ağzını emerken dilimle şarabın tadını almıştım. Onun da beni öptüğünü hissettiğimde -ya da öpmeye çalıştığında- boçaladım. Bana doğru hafifçe sallanıp, gözleri dalgalanırken ağır ağır nefes aldı.

"Malachiiii."

Duraksadım, ağzından çıkan ismim yüzünden neredeyse içine boşalacaktım.

Gözleri kapalıydı.

Yanağına hafifçe vurdum ama uyanmadı.

Bu beni rüyasında gördüğü anlamına mı geliyordu?

Geri çekildim ve ona daha sert vurarak iç duvarlarının siki-mi yumru gibi tutmasını sağladım.

Siketim! Sekiz yıldır, neredeyse dokuz yıldır seks yapmamış-tım ve her şey çok doğal geliyordu. *Piercing*'lerimle onun tatlı noktasına vurdum, ağzını emerken inlemelerini işittim. Başımı eğip sıkılaştıran meme uçlarından birini ağzıma aldım. Sırtı ta-mamen yerden kalkıp beni daha derine alıyor, daha sıcak, daha ıslak, altımda titrerken boğuk bir inilti çıkarıyordu.

Dişlerimi meme ucuna batırıp sertçe ısırırdım. Canının yan-dığından emin olduğumda nefes nefese kalmıştı, bu da sadece amının beni tekrar tekrar kavramasına neden oldu. Onu or-gazm ederken çılgıncı nefesiyle birlikte boğuldu.

Onu takip etmem uzun sürmedi. Taşaklarım vücudumun içine doğru sıkılaşıyor, bacaklarım geriliyor ve onu benimle doldururken omurgam sertleşiyordu. Sikimi sıkıan amının de-rinliklerinde hareketsiz kaldım.

Meme ucunu ağzımdan çıkarıp, tamamen bilinçsiz bir du-ruma geri dönerken göğsünden ve çenesinden dudaklarına doğru sert bir iz bıraktım.

Sikimi içinden çıkarıp kıyafetlerimin geri kalanından kur-tuldum ve onu da yanıma alarak küvete girdim. Onun sırtı önümdeyken arkama yaslandım. Gözlerim kapalı müziği dinli-yordum ve kalbim hâlâ gümbür gümbür çarpıyordu.

Bu rahatlatıcıydı. Genelde bu pozisyondayken ona dokun-ma dürtüsüyle savaşmaya çalışırdım. Ama bu çoktan halledildi-ğine göre rahatlayabilirdim.

Olivia'nın teni her zaman yumuşaktı, omuzlarında birkaç çil vardı ve onu yıkarken her birini öptüm. Saçlarını ıslatıp

ilek kokulu Őampuanına uzandım. Saçlarının parmaklarımın arasında verdiği hissi, temizlerken Őampuanın ellerimde köpürmesini seviyordum.

Süngerini kollarına ve bacaklarına sürttüm. Kalçalarının arasına bıraktım ve onu siktiğime dair kanıtları silerken inledi. Kollarımı ona dolamadan önce boynunu öpüp nabzının dudaklarımın altında attığını hissettim.

Onu kurularayıp ipek pijamalarını giydirdikten sonra yatağına yatırdım ve alnından öpüp yorganı çenesine kadar çektim. Saçlarını okşayıp parmaklarımın arasında gezdirdim. Biraz ısıladı, sıkılmadan önce havluyla ancak bu kadarını kurularayabilmiştim.

Küveti bir bezle temizleyip yere sızan menimi ve suyu sildim. Küçük paspasın, onu üzerinde sikmeden önceki yerinde olduğundan emin oldum. Ellerimi kalalarımaya götürüp başımı eğdim ve kabarık Şeye baktım. Daha mı düzdü? Yerinin değiştiğini fark edecek miydi?

Oflayarak ışığı kapadım ve mutfağa girdim. Lavabodaki bulaşıkları görünce duraksadım. Bulaşıkları sudan geçirdikten sonra bulaşık makinesini doldurup, çalıştırmadan önce gözlerim doldu. Elma yığını ve bardaklarını düzeltip, daha sonra da dudağımı çiğneyerek, uyuşturulmadan önce karıştırmış olabileceğim başka bir Şey var mı diye etrafa bakındım.

Őarabı temizledim ama halısında hâlâ küçük bir leke vardı, bu yüzden dizlerimin üzerine çöküp temiz hale gelene kadar ovaladım.

Kahve makinesindeki filtreyi, daha sonra da çöp kutusunu boşalttım ve poşeti bağlayıp, çıkarken almam için kapının yanına bıraktım.

Gerçekten, bensiz ne halde olurdu?

Odasına döndüğümde Olivia hâlâ uyuyordu. Esneyerek yatağın yanına uzandım, onu siktikten sonra ortalığı toplamaktan bitkin düşmüştüm.

Telefonunu alıp parmağıyla kilidini açtım ve fotoğraflarına göz attım. Yeni bir şey yoktu ama sonra yanlışlıkla albümlerine geri döndüm ve kilitli görünen, *M* isimli bir tane albüm buldum.

Onun parmak iziyle kilidi açtım. Benim, bizim, bizi büyüten ailenin bir sürü fotoğrafı ve videosu karşıma çıktı. Sonraki bir saatimi bunları kaydırarak geçirdim. Her zaman fotoğraf çeker ya da beni videoya kaydederdi. Tutuklanmamla ilgili gazete kupürleri, kız kardeşimin ifade verdiği manşet, Olivia'nın bana sırtını döndüğünü söylediğinde neredeyse avukatımın suratını dağıttığının fotoğrafları bile vardı.

O tanık sandalyesindeyken kendimi tutamadım. Tercümanım işaret ettiğim her şeyi tercüme etti. Kız kardeşimin ne kadar sürtük olduğunu, benim için her zaman nasıl diz çöktüğünü, annemin bekâretini sattığını, her şeyi siktiğini tüm dünyaya anlattım ama susturulduğum ve deliliği savunmayı reddetmememe rağmen deli olarak damgalandım. Duruşmanın o birkaç günü bulanık gibiydi. Olivia'ya çok kızgındım ama her şeyi açığa vurduğum için pişmanlık duyuyordum. Kimse bana inanmadı, *yine*. Deli adam ve diğer her şey gibi. Ama yaşadığımız şey gerçektir. Seviştik, belki biraz dağınık bir durumdaydık ama tüm sınırları aşmıştık ve herkese onun benim için ne anlama geldiğini anlatmaya tamamen hazırdım ama sonra polisler geldi ve her şey bitti.

Günlerce o hücrede onu beklemiştim.

Artık sorun yoktu çünkü buradaydım.

Telefonunu kapadım. Ellerimi başımın arkasına koyarak, tavana bakıp sıırıttım. Her şeye rağmen onunla tekrar seks yapabilmıştım. Bu neredeyse on yıl sürmüştü.

Yan dönerek çekmecesini açtım ve günlüğünü çıkardım. Tamamen mahremiyet ihlaliydi ama kafatasını yarmama ve büyüteçle beynini incelememe gerek kalmadan kafasının içini görmemi sağlıyordu.

Cinsel aktiviteye çok değiniyor, -ne kadar aktif olmasa da- bu da beni gülümsetiyordu. *Bu gecedan sonra resmen aktif olarak sevişiyoruz, tatlı Olivia'm. Bunu artık her gece yapacağım.* Siki-min her yerine boşaldı, adımı mırıldandı ve inledi, yani kesinlikle hoşuna gitti.

Ona daha fazlasını vermezsem nasıl bir kardeş olurdum?

Birkaç kez sokağın karşısındaki adamdan bahsetmişti. Yani benden. Beni izlediğini, kaskım olmadan neye benzediğimi merak ettiğini ve bir keresinde ben olabileceğimi düşündüğünü yazmış ama hemen geri adım atmıştı çünkü eğer ben olsaydım yapacağım son şey sokağın karşısında oturup ona yer vermek olurmuş. Eğer ben olsaydım o zaman muhtemelen çoktan ölmüş olurmuş.

Saçma. Onu öldürmek değil, ezmek istiyordum. Arada bariz bir fark vardı.

Motorcuyla konuşmak için yeterli cesareti toplamak istiyordu. Ona numarasını vermek ve bir şekilde çıkma teklif etmek istiyordu. Bu yine çok komikti, beni çok sinirlendirmişti çünkü adamın kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Motorcu doksan yaşında bir adam olabilirdi, yüzü siğillerle kaplı olabilirdi ya da daha kötüsü, motorcu o salak Parker'a benzeyebilirdi.

Son günlük yazılarında yalnız olduğundan ve annesinin kurduğu evliliğin onu korkuttuğundan bahsediyordu. Annesinin ona gönderdiği fotoğraflardan müstakbel kocasını çekici bulmuyordu ve büyük olasılıkla ağabeyinin yaptığı gibi onu aldatacağını düşünüyordu.

Birincisi, ben aldatmadım. İkincisi, bir ilişkimiz de yoktu.

Ben onun gizli küçük kaçamağıydım ve sevdiği şeyi öğretebileceği biriydim.

Gözlerim ona yazdığım bir yığın mektuba takıldı. Onları çekmecede bir lastik bandı birbirine bağlamıştı. Bazıları ciddi şekilde buruşmuştu. Sanki sinirlenip onları buruşturmuş ve sonra tekrar düzleştirmeye çalışmış gibiydi.

Günlüğünü bıraktım ve en üsttekini çıkarıp çözdüm. Bu ona gönderdiğim ilk mektuptu. Gençliğimdeki aptal halime başımı sallayarak okudum.

Seni özlüyorum. Sensiz olmanın mümkün olmadığını düşünüyordum ama şimdi aramızda kocaman bir duvar var. Beni ziyaret edecek misin? Mahkemede bağırdığım için özür dilerim. En sevmediğim, benim için çok karanlık bir dönemden bahsetmişim. Bu insanların yanında rahat değilim. Konuşmadığım için bana okuldaki çocuklar gibi tuhaf diyorlar. Lütfen beni burada bırakmayın.

Mektuplarım daha çaresiz hale geldiğinde bile cevap vermedi. Cevap yoktu. Ne bu mektuba, ne bir sonrakine ne de ondan sonraki neredeyse elli küsur mektuba...Hatta bu mektupların bazılarında ona yalvardım. Neden beni görmeye gelmediğini, yanlış bir şey yapıp yapmadığımı öğrenmek istedim. Uzun süre kafam karıştı. Son birkaç yılda ne hata yaptığımı merak ediyor, hesaplıyordum.

Hatta ona çok dağınık bir mektupla -son mektuplarımdan biriydi- ona karşı hissettiklerimi nasıl kontrol edeceğimi bilmediğimi ve onu hamile bırakmış olsaydım nasıl iyi bir baba olacağımı bilmesem de adım atacağımı, oğlumla ya da kızımın ziyarete gelirse ve onları görmeme izin verirse daha iyisini yapacağımı söyledim.

Buna da cevap vermedi.

Depresyonda bir pislik olmalıydım.

Kızıma, kız kardeşime bakmak için döndüm ve parmaklarımı saçlarında gezdirdim. Umarım yarın ağrısı olmazdı ama aynı zamanda umarım acı çekerdi.

Uyandığında kafası karışmış olacaktı, muhtemelen kötü bir rüya gördüğünü düşünecekti. Ya gölgelerin ardından ya da bilgisayar ekranlarımın arkasından onu izliyor, bir sonraki saldırı fırsatını bekliyor olacaktım.

12

Malachi

Olivia: Festival ne zaman başlıyor?

Abigail: Yedide sanırım. Hâlâ hasta mısın? Lütfen bana iptal etmeyeceğini söyle.

Olivia: Hasta değilim.

Kız kardeşimle arkadaşı arasındaki mesajları okurken sırtı-
tım. Dün uyandığında kafası bulanıktı ve etrafından emin de-
ğildi, sendeleyerek banyoya gitmişti. Küçük halıyı doğru yere
koymamış olabilirim diye nefesimi tutmuştum ama o sadece
rahatlamış ve duş almıştı.

Boş lavaboyu ve çöp tenekesini görünce şaşkınlığı devam
etti. Sonra koltuğuna oturdu ve kalçalarının iç kısmına masaj
yaptı. Avcunu alnına bastırıp dairemdeki yayınlar aracılığıyla,
uyluklarının neden ağrıdığına dair cevapları internette arama-
sını izledim. Ancak ekranı dolduran sonuçların hiçbirisi doğru
değildi.

*Ağrının ve kalçalarının biraz morarmış olmasının sebebi seni
sikmiş olmam, Olivia. Ve sen buna bayıldın. Bu son kez de olmay-*

cak, küçük kardeşim. Seni tekrar sikeceğim. Ve yine. Benim yaptığım gibi sesini kaybedene, beni hâlâ sevdiğini fark edene ve sessizce ağlayana kadar.

Gülümsemeye devam ettim. Ayrıca kafamın içinde kendi kendime konuşmaya devam ediyordum. Sanki kız kardeşim orada, zihnimin karanlığına hapsolmuş gibiydi. Bunu hayal etmek beni tatmin etti. Düşündüğüm her şeyi duyabildiğine inanıp bu kelimeleri ağızımdan çıkarabilmem bir saatimi alacak olsa bile.

Belki de biraz deliydim.

Bir mesaj geldi. Olivia işten erken çıkacağını ve festivale gitmeden önce hazırlanmak için Abigail'in evine gideceğini yazmıştı. Hiçliğin ortasında, bir çiftlikte terk edilmiş bir ahır olan bu ev, artık tüm yıl boyunca parti yeri olarak kullanılıyordu.

Olivia'yı ekranlarımda eve yürürken izlediğimde kendi kendime mırıldandım. Bu beni rahatsız etti çünkü apartman garajında mükemmel çalışan bir arabası vardı. Neden yürüyüp herkese o dar elbisenin içindeki diri göğüslerini ve şeftaliye benzeyen kıcını gösteriyordu ki? Neden biri yanından geçerken ona gülümsüyordu? Neden bana gülümsemiyordu?

Sigaralarımın bitmek üzere olduğunu fark ettiğimde giyinmeye koyuldum. Siyah kapüşonlu tişörtümü ve hırkamı giydim. Kapıdan çıkmadan kaskımı elime aldım. Merdivenlerden inerken telefonumdaki izleme yazılımını açık tutum, sinyali kaybederim diye asansöre binmedim. Çeşitli yayınlar arasında gezinip, onu bulmaya çalışarak, ön kapıya ulaştığımda kaskımı takıp dışarı çıktım.

Motosikletim hemen dışarıda park halindeydi. Japonya'dan ithal siyah bir *Kawasaki*. Çok hızlı ve bakması çok güzeldi. Olivia'dan sonra benim gurur ve neşe kaynağımdı.

Gözlerimi kaldırdığımda hayattaki asıl amacımın bana doğru yürüdüğünü görünce, donup kaldım. Saçları rüzgârda dal-

galanıyordu. Gözleri ışıltı ışıltı ve elleri meyve dolu bir sepete sarılmıştı.

Bekle. Doğruca bana doğru geliyordu.

Hay sikeyim!

Vizörüm şeffaf değildi, değil mi?

Hayır. Olmadığından emin olmuştum.

Dövmelerimi görebilir mi?

Boynumda bir tane dövme olduğunu bilmiyordu, değil mi?

Kahretsin, neden terliyordum?

Motosikletimin yanına doğru yürürken yüzünde o sevimli sırıtışı vardı. Gözleri, kapüşonunun altına gizlenmiş saçlarının altında dans ediyordu. Gökyüzünden çiseleyen yağmurdan korunmak için montunu yukarı çekmişti.

Onu bir ekrandan ya da lanet olası rüyalarımından değil de yakınımnda, bilinçli olarak görmek ciğerlerimdeki havayı söndürmüştü. İçinde hâlâ benim izi olabileceğini, süt gibi kalçalarının yumuşacık olduğunu, sikilip sikilmediğini bilmek de...Ben olduğumu biliyor muydu? O uyurken onu siktiğimi anlamış mıydı? *Siktir, bilmiyorum. Sadece...*“Hey,” dedi ve sesi ahlaksız kulaklarıma ninni gibi geldi. “Yakınlarda mı oturuyorsun? Motosikletini hep burada park halinde görüyorum.”

Ah, git buradan, Olivia. Nefes borunu ezmeden önce kaybol. Ya da daha kötüsü olur, aptal meyve sepetin sokakta yuvarlanırken seni herkesin içinde sikerim.

“Benim adım, Olivia.” Elini uzattığında, yanakları kızardı. “Buraya taşınalı bir yıldan biraz fazla oldu.”

Siktir olup gidebilir mi? Planımı mahvediyordu.

Varlığını kabul etmediğimde elini indirdi. “Ah, özür dilerim. Rahatsız etmek istememiştim. Ben sadece...” Arkasını döndü, son sözünü söylerken kaskatı kesildi. “Gidiyordum.”

Ama gitmesini istemiyordum.

Her şeyi berbat ettim, kim olduğumu anlayabilirdi.

Eğer Olivia sevgili kardeşinin sokağın karşısında yaşadığını ve sıkıcı hayatında yapacak başka hiçbir şeyi yokmuş gibi onu takip ettiğini öğrenirse o zaman ortadan kaybolabilirdi ya da daha da kötüsü, polisleri tekrar arayabilir ve beni bir sonraki lanet olası şekilde suçlayabilirdi.

Hadi, Malachi. Kendimi zorladım. *Bir şeyler söyle.*

“Kai,” dedim sessizce. Ne kadar az hece olursa konuşmak o kadar kolay olurdu.

Durup bana doğru döndü, kafası karışmıştı.

Boğazımı temizledim, kelimeleri çıkarmadan önce dudaklarım birkaç kez kıpırdadı. “Benim adım...” *Nefes al, pislik.* “Kai.”

Kocaman gülümseyip, “Merhaba, Kai,” dedi.

Benimle flört mü ediyordu? Benimle mi?

Hayır, bir yabancıyla flört ediyordu. Benimle değil.

Beni sikemezsin.

Onu boğmak istedim.

“Merhaba,” dedim. Adını söyleme zahmetine girmedim çünkü berbat edecektim. En azından sesim yaşlı bir adam gibi çıkmıyordu. Sesim oldukça derin ve insanların *boğuk* dediği bir tondaydı. Onun bundan hoşlandığını biliyordum.

Tekrar gülümseyip arkasını döndü ve apartmanın girişine doğru yürüdü. Kıçına, kalçalarının salınımına baktım ve ölmeden önce nefesimi ne kadar tutabileceğimi merak ettim.

Kemiklerim titredi. Sanırım o, binanın içinde kaybolur kaybolmaz bayılabilirdim. Ona bu kadar yakın olmak, parlak gözleri ve büyüleyici gülümsemesiyle beni berbat eksenimden çıkarmıştı. Neredeyse intikam dolu görevimi iptal etmek ve ona onu affettiğimi, artık Vize ailesinin bir parçası olarak görülmediğim için birlikte olabileceğimizi söylemek istedim. Yine de tüm belgelerimde ve banka hesaplarımda soyadını taşıyordum.

Ama kim olduğumu bilmeden benimle flört ediyordu.

Bu beni neden bu kadar sinirlendiriyordu?

Motoruma tırmanıp anahtarı çevirdim ve tüm vücudumdaki titreşimlerin tadını çıkardım. Neredeyse Olivia'nın sikimin üzerine boşalmasını hissetmek kadar akıl almazdı. Babam balkonun altından bağırırken onu balkonumda dizlerinin üzerinde görmek... Ağzını sikmek -ilk oral seksimdi- ve menimi dudaklarında görmek...Onu ilk kez ağzımla tatmak...Yatağındaki öpücük, boğazını tutup onu boğmamı istemesi...Ben onu arkadan sikerken babam altında kan kaybından öleceği için ağlaması...Ahlaksız düşünceler onu evine kadar takip etme isteğimle savaşıp nereden geldi.

Ama sonra onu tekrar gördüm. Elinde bir kâğıt parçasıyla bana doğru gelip kâğıdı bana uzattığında kaşlarımı çatıttım. Kâğıt neredeyse rüzgârda uçup gidecekti ama yakaladım.

“Biliyorum, bu biraz ileri gitmek olacak ama çok fazla insanla konuşmuyorum. Bu benim numaram ve bu gece gideceğim yer burası. Şehrin hemen dışında bir Cadılar Bayramı festivali var. Sen de gelmelisin.”

Kelimeyi neredeyse tıslayarak, “Teşekkürler,” dedim. “Ben...” Yutkundum, sinirlerime rağmen nefes alıp bunu doğru yapmaya çalıştım. “Gelirim.”

“Gerçekten mi?” Gözleri genişledi. “Harika! Seninle saat yedide ana kapının önünde buluşabilir miyim? Oraya vardığında bana mesaj atar mısın?”

Başımı salladım. Dairesine geri dönmeden önce tekrar kızardı. Kafatasını yarmak ve beyninin her maddesini ona yedirmek istiyordum çünkü bir yabancıyı dışarı davet ederek ne halt ediyordu?

Beni sinirlendirirken aynı zamanda rahatsız ediyordu. Daha önce hiç kasksız görmediği birine çıkma teklif etti. Çirkin bir orospu çocuğu, yırtıcı bir hayvan ya da bir katil olabilirdim. Bana onunla buluşmam için bedava bir davetiye verdi.

Sosyalleşme ve normal yaşama konusunda biraz kötüydüm

ama böyle festivallere gitmek için biraz yaşlı değil miydik? Burası daha çok gençlerin akın ettiği panayırli bir eğlence yeri gibiydi. Yirmi sekiz yaşındaydım -neredeyse yirmi dokuz- ve etrafta gizlice dolaşıyordum. Kız kardeşimi sikiyor ve onu karanlığa kadar kovalayıp biraz daha sikmek için bir Cadılar Bayramı partisine gitmeyi planlıyordum.

Yani gidecektim ama onun biriyle bu kadar kolay flört edebileceği fikri, numarasının yazılı olduğu kâğıdı ezmeme, gazı sonlamama ve caddede hızla ilerlememe neden oldu.

Telefonuma -kendi telefonumu kullanamadığım için gidip almak zorunda kaldığım yeni telefonuma- baktım. Bunca yıldan sonra hâlâ numaram onda vardı, o yüzden ben olduğumu bilebilirdi.

Selam, ben Kai.

Gözlerimi devirdim. O kadar isim arasından insanların takma isim olarak kullanmaya çalıştığı şeyi mi seçmiştim? Nefret ettim. Büyürken bir Vize'dim ve ben ikisinden de nefret ederdim. Benim adım Malachi, başka bir şey değildi.

İkiyle ikiyi bir araya getirip kim olduğumu anlamamasına şaşırdım.

Kiminle konuştuğunu bilmeden flört ettiği ve çıkma teklif ettiği motosikletli yabancı...Telefon çaldığında, havlumu belime dolayarak yatağında arkama yaslandım. Su damlacıkları göğsümden aşağı kayıyordu. Az önce egzersiz yapıp koşu bandında çok uzun süre koşmuştum, bu geceden önce biraz enerji atmam gerekiyordu ama hâlâ verecek daha çok şeyim varmış gibi hissediyordum.

Olivia: Merhaba! Bana ulaşacağını düşünmemiştim. Bu gece geliyor musun?

Nasıl cevap vereceğimi bilemeyecek kadar gerçeklikten uzak mıyım? Sadece *evet*, diye mi cevap vermeliydim? Hepsi bu

muydu? Sohbeti nasıl devam ettirebilirdim? Ona seksle ilgilenip ilgilenmediğini mi sormalıyım? Sadece bir arkadaş mı arıyordu? Amacı banyoda yere vurulduğu için hâlâ hassas mıydı?

Ben: Evet. Yedide, değil mi?

Basit, iyi ve hiçbir şekilde şüpheli değildi, değil mi?

Masama baktım. Gözlerim koltuğunda oturmuş, dizlerini yukarı doğru çekmiş, telefonuna bakarken tırnaklarını kemiren kadına takıldı. Bir şeyler yazıp duruyor ve ne söyleyeceğinden emin değilmiş gibi başını arkaya atıyordu.

Sırıtarak, masama oturup onun kendiyle olan garip küçük savaşını izledim. Havluya sarınmış olması ve dizleri yukarıdayken bacaklarının arasını görebiliyor olmam sertleşen sikime kesinlikle yardımcı olmuyordu.

Cevap vermeyince hâlâ şeytanlarıyla savaştığı için tekrar yazdım.

Ben: Bekâr mısın?

Sırıtırken dudağının kenarını ısırdı, boğazına ve yanaklarına doğru bir kızarıklık yayıldı.

Olivia: Erkek arkadaşım numaramı rasgele bir motorcuya verdiğimi bilse çok kızardı.

Gülümsemem azaldı, kaşlarımı havaya kaldırdım. O... Bekâr değil miydi? Ne zamandan beri?

Olivia: Şaka yapıyorum. Çok komik bir insan değilim. Ama evet, en az onlar kadar bekâрім. Peki, ya sen?

Teknik olarak, yarı bekâr. Annesinin ona bir koca ayarladığını söylemeyi ihmal etmişti. Ayrıca hayranlık duyduğu bir erkek kardeşi -bu arada o ben oluyorum- vardı. Bu konuda ukalalık yapabilirdim, telefonunda benim fotoğraflarım ve kanıt olarak fazlasıyla sesli mesajım vardı.

Benden hoşlanıyor ama motorcuyla flört mü ediyordu yani?

Ben: Ben ilişki yapmam.

Kendi sözlerime yüzümü buruşturdum. Kırbaçlar ve cinsel

acının kırmızı odası olmadan Christian Grey'in taklidi gibi konuşmuştum. Ayrıca milyarder değildim. Başımı salladım. Olivia gençken bir gece bana üç filmi de arka arkaya izletmişti ve ben bundan nefret etmiştim ama onun, birinin sikilmesini izlemesine bayılmıştım.

O zaman ne yapıyorsun?

Neredeyse her gece kız kardeşimi uyuşturuyorum, baygınken ona sarılıyorum, evini temizliyorum ve bir keresinde ona sikimi soktum. Muhtemelen bunu söylememeliydim.

Ben: Ne düşünüyorsun?

Olivia: Hayal gücüm biraz çılgındır. Düşündüklerimi söylersem muhtemelen haddimi aşmış ve seni rahatsız etmiş olurum.

Bu farklı bir yöne gidiyordu. Küçük, fahişe kız kardeşim, motorcuyla, yani kardeşiyle konuşmaya çalışıyordu.

Ben: Belki de hayal gücüm seninkinden daha çılgındır, ha?

Bakışlarım masamın üzerindeki ekrana sabitlenmişti. Göğsünün inip kalkmasını, dizlerinin açılmasını izledim. O... Tahrik mi oldu? Bu kadar kolay mıydı?

Olivia: Kanıtla.

Yine sinirlendim, sikim sertleşmiş olsa da tanımadığı biriyle seks yapmaya çalışıyordu. Küçük parmaklarıyla kendini ayırıyor ve kanepesinde klitorisini ovuşturuyordu. Havlumu bir kenara atıp sikimi yumrukladım, onun zevk almasını izledim.

Bir yabancından istediği zevki...

Sikimi bırakıp yazdım. Onun üzerinde ya da içinde olmadıkça boşalmayı reddediyordum.

Ben: Yedide görüşürüz.

Aynada kendime bakarken gaz maskesi yüzüme rahatça oturmuştu. Siyah süveterim ve siyah kapüşonlu tişörtümle -kapüşonum yukarı çekiliydi- ben olduğumu asla anlamayacaktı.

Ekranlarımdan onu izlerken elimdeki tornavidayı çevirdim. Arkadaşının evinde boy aynasının önüne oturmuş, saçlarını kıvırıyordu. Arkadaşının önünde çıplak dolaşmak normal miydi? Abigail'in üzerinde iğrenç bir şekilde sadece külot vardı. Olivia saçını bitirip, çıplak vücuduna krem sürerken onu görüş alanımdan çıkarmaya çalışıyordum.

Kremi Olivia'nın sırtına sürerken arkadaşının doğrandığını hayal ettim. O, banyoya girdiğinde kız kardeşim makyajını düzeltti. Kirpikleri çok uzundu ve gotik gelin kostümüyle uyumlu olması için siyah ruj sürdü.

Topuklu ayakkabıları çok yüksekti -yine de benim kadar uzun olmayacaktı- ve onlarla nasıl koşacaktı? Oyun daha başlamadan bitmiş olacaktı.

Çoraplar bacaklarını kalçalarına kadar örtüyor ve korse göğüslerini yukarı kaldırıyordu. Duvağın kuyruğu kışına kadar inmişti.

Aynada sanatını incelerken gülümsedim çünkü Olivia Vize buydu, sahip olmak istediğim lanet bir sanat eseri. Onun sahibiydim. Sadece o bunu henüz bilmiyordu.

Üzgün görünüyordu. Arkadaşına benim hakkımda ağlayarak geçirdiği bir saat ya da bizim videolarımızı izlemek veya internette yaptığı araştırma -bir kez daha- ona hiçbir şey vermemiş olabilirdi.

Aynada fotoğraf çekip, farklı açılardan gülümsüyormuş gibi yapıp, daha sonra telefonunu yatağın üzerine atıp ayakucuna oturdu. Arka planda bir müzik çalıyordu, başka bir Taylor Swift şarkısıydı. Arkadaşını beklerken sözlerini söylemeye başladı.

Taktığı kolyeyi gördüğümde sııttım. İçinde fotoğraflarımızın olduğu bir madalyondu. Kostümüne uyuyor, eski ve sade görünüyordu. Daha önce onu takarken izlemiştim ve içindeki fotoğraflarımıza gereğinden fazla uzun süre bakmıştı.

Birlikte ne kadar iyi olduğumuzu görüyor musun Olivia? Dünyalara sahip olabilirdik ama sen bunu mahvettin. Sana istediğin her şeyi verecektim. Şimdi geri almam gerekiyor. Neredeyse hepinize sahibim.

Aklın bende.

Vücudun bende.

Ruhun bende. Sana aşıladığım korku, bana karşı geldiğinde verdiğim acı.

Siyah bir kalbin var, küçük kardeşim ama yakında onu da sahipleneceğim.

Olivia ve arkadaşı evden çıkıp festivale gitti. Çok uzak değildi, internette festivalle ilgili yazılar okumuştum. Dans, panayır gezintileri, yiyecek ve alkol olacaktı. Ormana kadar uzanan bir mısır tarlası da vardı. O alanı tamamen kullanmak niyetindeydim.

Tornavidayı elimde birkaç kez çevirdikten sonra arka cebime soktum. Kaskımın maskeme uyup uymadığını kontrol ettim ama uymuyordu, bu yüzden onu bir kenara attım. Onun yerine gaz maskesini kullanmaya karar verdim.

Oraya vardığımda saat sekizdi. Bilerek geç kalmıştım, onu kalabalığın içinden izlerken telefonumu aramasını sağladım. Çok seksi bir şekilde -onu ekranlardan izlemekten çok daha seksiydi- dans ediyor, içki içiyor, o ve arkadaşı gülüyor, kafalarını müziğe göre sallıyorlardı. Benden bir cevap almak için telefonunu kontrol edip duruyordu ama cevap alamıyordu.

Abigail'in ağzı bir yabancıнын ağzına yapışmış durumdaydı. Olivia bir içki daha almaya gittiğinde, yolda telefonunu kontrol etti. Onun arkasında kalıyordum, insanların ona nasıl baktığını görünce ellerim iki yanımda yumruk oldu. Ne kadar seksi olduğunu herkes görüyordu.

Eğer bir silahım olsaydı şimdiye kadar en az on kişinin kafasına sıkmış olurdum.

Gaz maskesi takılıyken beni tanıyamazdı. Ne motorcu olarak ne de kardeşi olarak. Arkasından ayrılmadım. Bir içki daha alıp, parasını öderken ve yan tarafa doğru yürürken içkisini yudumlamasını izledim. Topukları betona vuruyordu. Festivalin dans edilen kısmından dikkatlice ayrılıp, fuar alanına doğru ilerlerken topuklularının sesi yumuşadı.

Kostümlerin bazıları etkileyici, bazıları ise düpedüz gülünçtü. Hapishaneye girmeden ve dünyadan kopmadan önce Cadılar Bayramı'nın ne kadar önemli olduğunu hiç anlamamıştım ama kız kardeşim bayramı her zaman sevmiştir. Korkmayı seviyordu, sanırım bu bayramın tüm teması korkutucu olmaktı.

Tamam, öyleyse korkutucu olacağım.

Köşeyi döndüğünde ona saldırmak için bir fırsat yakaladım. Arka cebimden tornavidayı çıkarıp aramızdaki mesafeyi kapadım ve başının arkasındaki saçları yakaladım. Sonra tornavidayı sırtına bastırdım ve onu ittim.

Olivia çığlık attı ama ağzını kapadığım için sesi boğuk çıktı. "Şşt," diye kulağına fısıldadım ve onu döndürüp sırtını traktör tekerleğine yasladım. Tornavidayı boğazına dayadığımda, gözbebekleri büyüdü ve nefes alışları huzursuz bir hal aldı. Gözlerindeki parıltı bana bundan zevk aldığını söylüyordu.

Başımı eğip, "Kai," dediğimde biraz rahatladı. "Bu..." Tornavidanın ucunu nabzına dayadım. "Benim yaptığım şey bu."

Sözlerimin ne kadar bozuk olduğunu fark edecek miydi? Ne kadar kötü söylediğimi?

Dudağını ısırıldı.

"Hmm. Şimdi ne olacak?"

Gaz maskesinin altından sırtıp boynunu gevşettim. Tornavidayı göğsünden aşağı sürükleyerek derisini kazıdım.

Malachi olarak sesimi hiç duymamıştı. Eldivenlerim takılıyken yüzümü, saç rengimi ya da dövmelemlerimi göremiyordu. Bu versiyonumun gerçek benliğimle tek ortak noktası boyumdu.

Bir an ona baktım. Çok güzeldi. O kadar benimdi ki... “Sana bir avans vereceğim,” dedim. Sesim kabaydı ama bir şekilde bu kelimeleri kekelemeden veya her heceyi vurgulamayı düşünmeden söylemeyi başarmıştım. Başımı mısır tarlasına doğru eğdim. “Koş, *küçük yabancı*.”

Koş. Yıllar önce bana bu kelimeyi söylediğini hatırlayıp hatırlamayacağını merak ettim. Ama bu onun için herhangi bir anıyı tetiklediyse bile belli etmedi. Geri çekilip, derin bir nefes alarak, mısır tarlasında kaybolurken pantolonum kalınlaşan si-kimle çadır kurmuştu.

Beşe, ona, on beşe, yirmiye kadar saydım ve peşinden gitmeden önce elimdeki tornavidayı çevirdim.

Siktir, koşabiliyordu.

Olivia’nın eskiden ponpon kız olduğunu ve uzun mesafe koşucularının dayanıklılığına sahip olduğunu unutmuştum.

Topuklu ayakkabıları tarlanın ortasında atılmış halde duruyordu. Festivalden uzaklaştıkça onun küçük nefes alışlarını duyabiliyordum. Ürkütücü bir müzik çalıyor, bir canavarın gıdaklayan kahkahası ve bir şeye takılıp, düşerken çıkardığı çığlığı duyuyordum.

Uzun mısır ekinlerinin arkasında durdum, elimdeki tornavidayı sıkarken nefes nefese kalmıştım. Ayağa kalkıp sağa sola döndü. Hangi yönün daha iyi olacağım merak etmişti. Ormanlık alan uzak değil. Onu oraya sürükleyebilirdim ama bu ortamı çok sevmiştim. Korkmuş görünüyordu ama aynı zamanda istekliydi, sanki onu yakalamamı istiyordu.

Yabancı.

Yüzündeki saçları savurarak döndüğünde, müzikten daha da uzağa ilerledi. Ben de dikkatli adımlar atarak, adımlarımı hızlandırana kadar daha da ileri gitmesine izin verip sııttım.

Bodaram düşen mısırların üzerine basarken, omzunun üzerinden bakıp beni fark ettiğini gördüm. Yüksek sesle çığlık atarken gözleri açıldı.

Kahretsin! Sikim sertleşti. Olivia'nın daha hızlı gidebileceğini düşünmemiştim. Bu şekilde giyinmiş olsa bile onu yakalamak için hızımı artırmam gerekti.

Elim duvağının arkasını yumruklayıp saçlarına dolandı. Onu yana fırlatıp, kırılmış ekinlerin üzerinde yuvarlanmasına neden olurken, titreyip çığlık attı. Benden uzaklaşmak için elleriyle dizleri üzerinde sürünmeye başladı.

Bileğinden tuttum. Yüzüme tekme atarak neredeyse maskemi düşürecekti. Tekrar öne doğru sürünmeye çalıştı ama ben sinirle inleyip ensesinden tutum. Arkasına geçerken yüzünü toprağa bastırdım. Arkamdan bana tokat attı ancak külotunu yırtıp, cebime koyarken ve tornavidamı geri çekerken çabaları işe yaramıyordu.

Keskin, yassı ucu uyluğunun iç kısmında gezdirip hassas derisinde ince bir yırtığa neden olacak kadar batırdığımda kaskatı kesildi. Küçük kan damlacıkları uyluğundan aşağı usulca süzüldü.

Kıpırdamıyordu ama ucu diğer kalçasına götürdüğümde nefesinin kesildiğini duyabildim.

Kıçı havadaydı, eteği bahane ederek onu sırtından yukarı ittim ve onu bana teşhir ettim. Ağzımdan bir miktar tükürüğün maskemin altından arka deliğine damlamasına izin verdiğimde irkildi.

Tornavidayı kalçasından çekip vücuduna doğru eğildiğimde titriyor, beni geri itiyordu. Ensesini bırakıp saçlarını kavradım ve başını geriye yatırdım. Tornavidanın sapını dudaklarına bastırırken, "Aç," dedim. Dudaklarını ayırıp sapı ağzına götürdü ve dudaklarını kapadı. "Em."

Sikim, kendimi ona bastırdıkça kumaşı yırtmakla tehdit

ediyordu ama onu serbest bırakmayı reddettim. Şu anda bu onunla ilgiliydi ve onu ağlatacaktım.

Onu hem zevk hem de acı içinde hıçkırıklara boğmak istiyordum. Korku ve dehşete.

Burada kimse bizi göremezdi, ekinler benden daha uzundu ve çalan müzik hafifti. Tornavidanın sapını boğazının derinliklerine batırırken burun deliklerinden nefes alışını duyabiliyordum. Güzel ağzından çekip, kendimi kalçalarımın üzerine geri kaydırırken nefes nefese kaldım.

Amcığı uyarılmışlığıyla sıırıslıklamdı, kıcı tükürüğümle bü-züşmüştü. Dudaklarımı yaladım, sapı kıcının üzerinden tekrar amına doğru sürüklerken derin nefesler alıyordum. Girişini, klitorisini kızdırıyor, inlemesini ve daha fazlası için kendini geri itmesini sağlıyordum.

“Kai,” diye inledi. “Lütfen.”

Kai. Malachi değil. Başka bir adamın adını inlemişti.

Sonra yüzünü gördüm. Herkese ne kadar vahşi olduğumu, benden nasıl kurtulmak istediğini, benden nasıl korktuğunu anlatırken bana nasıl baktığını... Öfkem arttığında, sapı onun kıcına soktum.

Çıglık atarak öne doğru hamle yaptı ama sırtına kocaman avcumu koyarak onu yerinde tuttum.

Kıcı tornavidayı kavradı, açgözlü deliği tüm sapı yutana kadar daha fazla ittim. Sonra bıraktım, orada sıkışmış metalin etrafındaki nabzının atışını izledim.

“Diz çök,” diye emrettim. Sesim biraz sert çıkmıştı.

Omzunun üzerinden bana bakarken ayağa kalktım. Gözleri kocaman açılmıştı ve tornavida kıcından dışarı sarkıyordu. Otururken yüzünü buruşturdu, yanağından bir damla yaş süzüldü. Kemerimi çözüp, saçlarından tutarak onu önüme çektim. “Diz çök.”

“Siktir git!” diye bağırdı. Dizlerinin üzerine çökerken inledi. “Çıkarabilir miyim?”

Yüzüne bir tokat atıp çenesini kavradım ve sikimi serbest bıraktım.

“Hayır.”

Daha fazla gözyaşı döktüğünde kafam zonkladı. Her iki *kafam* da. Ama en çok da dudaklarına bastırdığım kafa.

“Aç.”

Bir an duraksadım. Ya *piercing*’lerimi görür ve ben olduğumu anlarsa? Belki de göremeyeceği kadar karanlıktır, ha? Ama onları kesinlikle boğazında hissedecektir.

Şu anda ona verecek başka sikim yoktu, belki sonra.

Ağzım açtı. Ellerimi saçlarında sabitlemeden ve ağzına tamamen sokmadan önce alışması için ona bir saniye bile vermedim. Sikimin etrafında nefes almasım sağlayıp boğazına kadar soktum. Sikimin alt tarafındaki *piercing*’ler kendilerini diliyle yemiden tanıştırdı.

Kendimi derine iterken boğazının sıcaklığı, ıslaklığı, kalçalarımı ileri doğru itmek için saçlarım kavrayışım, onu boğuşum beni mahvediyordu.

Elleri kalçalarımın doğru havalandı, itmeye çalışıyordu ama bu beni durdumadı ya da geri çekilmedim. Daha sert, daha hızlı itiyordum. Onu geriye savuruyor ve tornavidanın kıcına daha derin girmesini sağlıyordum.

Kalçalarımı sallarken taşaklarım karıncalandı, çenesini tokatlarken başım derin bir hırıltıyla geriye düştü. Sikimin etrafında yutkundum. Emip yalıyordu. Bir an durup tamamını devralmasını izledim.

Gözleri benim üzerimdeydi. Rimeli yanaklarına, siyah ruju sikime bulaşmıştı. Ağlıyor ama aynı zamanda kalçalarını sallıyor, kıcının tornavidayla sikilmesinin tadını çıkarıyordu. Ta-

şaklarını gerildiğinde, kalınlığının etrafında mırıldandı. Gözlerini kapatıp onu üzerimden ittim. Sırtüstü yere düştüğünde çığlık atmasına neden olmuşum.

Üstüne çıktım, bacaklarını ayırdım ve sikimi içine soktum. Tornavidanın ucu taşaklarımdan bir santim uzaktaydı. Ağzını kapatıp, boğazını tutarken gaz maskesinin içinden beni izleyebilmesi için ona doğru eğildim. Köküne kadar soktuğumda, acı verici bir inilti çıkardım.

O kadar güzel, o kadar vahşiydi ki havasını kesen elimi tokatlıyor, tırnaklarını derime geçiriyordu. Onu öldürmeye çalışıyormuşum gibi canını acıtacak kadar sert, yıldızları görecektik kadar hızlı bir şekilde sikimi içine soktuğumda kaskatı kesildi.

“Tam bir sürtük,” diye inledim. Gözlerini devirmeden önce bana dik dik bakarken kelimeler kırık ama etkiliydi. “Al şunu. Al şunu.”

Etrafımda kenetlendiğinde onu sikmem sadece birkaç dakika sürmüştü. Her yeri kasılıyor, orgazmı ona çarptığında avcumla doğru çığlık atıyordu.

Hemen onu takip edip içini benim her damlasıyla doldurdum. Boğazını kavrayışından bilincinin gidip gelmesini izliyordum. Gözleri boğucu baskıdan genişliyor, vücudu altımda gevşemeye başlıyordu.

Bir yabancıнын onu sikmesine izin vermişti.

Bu beni neden kızdırıyordu?

Boynunu ve ağzını serbest bırakıp ellerimi başının yanındaki düşmüş mahsullere bastırdım. Sadece yarı sert olmasına rağmen sikimi içeri ve dışarı kaydırdım.

Ona çok güzel olduğunu, sikimi çok iyi aldığını, benim için yaratıldığını söylemek istiyordum ama bu kelimeleri berbat etmeden nasıl düzgün bir şekilde oluşturacağımı bilmiyordum. Bu beni sadece kendime, ona karşı öfkeliendiriyordu.

Bir şey söylemeye çalışıyor ama konuşamıyordu. Şu anda onun sesini duymak istemiyordum.

Cebimden daha önce kloroformla ıslattığım bezi çıkardım ve o benimle mücadele ederken ağzına tuttum.

Uyu, güzel kardeşim.

Sikim hâlâ içine gömülüydü. Tamamen kendinden geçene kadar sığ bir şekilde kendimi ittim.

Maskemi çıkarıp bir kenara fırlattım. Başımı sallayarak nefes aldım. Kahretsin, içerisi çok sıcaktı. Saçlarımdaki ter kaşındırmaya başlamıştı.

Gömleğimi biraz yukarı çekip aramıza bıraktım. Sikimin hâlâ santim santim girip çıkmasını izliyordum. İçinden çıkarırken ikimizin de suları amından sızıyordu. Kalçasından toplayabildiğim kadarını topladım ve iki parmağımı onun sıcaklığına batırırken gözlerim bir iniltiyle kapandı. Tohumumu onun içinde tutmak bir zorunluluktuktu, bunu sağlıklı olamayacak kadar çok kez hayal etmiştim.

Onu hamile bırakmak istemiyordum -lanet olsun- ama benimle dolu olması fikri hoşuma gidiyordu. Kalçalarından aşağı damlayacağını bilmek...Tornavidayı kışından çıkardığımda hareketsiz vücudu hiçbir şekilde kıpırdamadı. Bezle birlikte cebime geri sokup iç çektim.

Bacaklarında kan vardı. Tornavidayla onu kesmiştim ama derin yaralar değildi. Eğilip, yalayarak temizlediğim küçük kesiklerdi. Bakırımsı kanının tadı dudaklarımı yalıyor, daha fazla tatma ihtiyacı duyuyordum. Diğer kalçasını da sertçe ısırp derisini kanattım, oradaki kanın tadını da alınca gözlerim karardı.

Sanırım Cadılar Bayramı ruhunu çok ciddiye alıyordum. Onun kanını içmeye devam edersem lanet bir vampire dönüşecektim.

Amcığına bir öpücük kondurup dilimi deliğinden geçirdim ve ikimizin de tadına baktım. Sonra klitorisini biraz daha emdim ve ona iffetli bir öpücük verdim.

Onu motoruma bindirmek başıma bela olacaktı. Ayağa kalkıp etrafa baktım, yola yakın bir çit alanı gördüğümde hızlıca bir plan yaptım.

Olivia'nın vücudunu dökülen ekinlerle kapladıktan sonra maskemi alıp yarısına kadar taktım. Sonra onu mısır tarlasında bırakıp festivale geri döndüm. Motosikletime doğru yürürken tezgâhlardan birinden bir bira aldım. Sigara içerek birkaç dakika bekledikten sonra tarlanın kenarına doğru sürüp onu güvenli bir şekilde taşıyabileceğim kadar yakın bir yere park ettim.

Mısır ekinlerini bir kenara atıp baygın bedenini motoruma taşıdım. Kaskımı yanıma almadığım için kendimi yumruklamak istiyordum. Onu önümde tuttum, birkaç hafta önce satın aldığım eski bir çiftlik evine doğru sürerken elim koltuğuma sürtünen açık amına dokunmak için aşağı kaydım.

Şaşırtıcı bir şekilde düşmedi ve karanlık, dar yola ulaştığımda, burada yaşayacağımız tüm eğlenceyi düşünerek gülümsedim. Onu kimin kaçırdığını anladığında içine salacağım korkuyu...

Öngörülebilir gelecek için küçük tutsağım. Sevgili Olivia'm.
İntikamımı almadan buradan gitmiyorsun, seni hain kaltak.

13

Malachi

Biyolojik annesi ona neden böyle zor bir isim vermek zorundaydı ki?

Seçebileceği milyonlarca isim arasından neden çok heceli bir isim seçmişti? Dışarıda zorlanacak onca insanı hiç mi düşünmemişti? Konuşma terapistine ihtiyaç duyanları ya da işaret dilini kullanmakla yetinenleri?

Annesi zaten ölmemiş olsaydı ona Olivia ismini verdiği için onu öldürürdüm.

Harflere bakıp parmağımı üzerlerinde gezdirdim. “O-liv-a,” dedim başımı sallayarak. “O-lay-ve-a.”

Dişlerimi gıcırdattım. Neden düzgün söyleyemiyordum ki? Adını nasıl söyleyeceğimi biliyordum ama harfleri seslendirme-ye çalıştığımda ses tonum değişiyor ve her şeyi berbat ediyordum.

Ya kısaltırsam? Adımın Kai olduğunu sanıyordu. Bu arada gerçek adım Malachi, Kai değil ama o öyle sanıyordu. Ya ona Liv dersem?

“Liv,” dedim yüzümü buruşturarak. “Oli... Va.”

En azından daha yakındı.

Dik oturup göğsümü şişirdim ve hepsini tek bir kelime olarak söylemeye çalıştım.

“Ol-i-vara.”

Kendime olan güvenim azaldı. *Sikeyim.*

Kâğıdı buruşturup çöp kutusuna attım ve bir sigara yakıp, ciğerlerimi dumanlı zehirle doldururken telefonumun ekranından kız kardeşimi izledim. Bodrumun tavanına asılmıştı. Her iki bileğinde zincirler, boğazmda bir tasma, ayak bileklerinde bacaklarını birbirinden ayıran bir pranga vardı. Ağzına sokulmuş külotuyla küçük gotik gelin kostümünün içinde çok güzel görünüyordu.

Ben yatak odamızın hazır olduğundan emin olurken o saatlerdir orada asılı duruyordu. Hazırdı. Yatağı onunla paylaşmak için sabırsızlanıyordum.

Siyah bir kar maskesi taktım. Duvardaki küçük, çatlak aynaya bakarken sakız çiğnedim. Gözlerimi tanıyabilirdi, bu yüzden gaz maskesini kar maskesinin üstüne taktım. Eldivenlerimi giyip, bir sandviç ve bir bardak suyla bodruma indim.

Bodrumun kapısını açıp onu gördüğümde kalp atışlarım hızlandı. Her ne kadar baygın olsa da rimeli ve siyah ruju güzel yüzüne bulaşmıştı.

Tabağı yere bırakıp önünde durdum. Başımı geriye yatırıp külotunu ağzından çektim. Nefes alınca gözleri dalgalandı. Ona gülümseyip -beni göremiyordu- su bardağını dudaklarına götürdüm.

Her damlayı yuttu. Eldivenli başparmağımı dudaklarında gezdirip boğazındaki yakaya kadar indirdim. Onu sikime ya da bileğime bağlayacaktım ama ona biraz özgür irade vermek, benimle yatak odamıza gelmek *istemesini* sağlamak istiyordum. Ama henüz değil. Henüz bunu hak etmemişti.

Gözleri düzgün bir şekilde açıldığında, zincirlenmiş ve olduğu yerde sıkışmış olduğunu fark edince iç çekti. “Ne oluyor, be?” diye mırıldandı. Bacaklarına, onları açık tutan ayırıcıya baktı. “Bırak beni!”

Başımı sallayıp, sandviçi elime alarak ağzına götürdüm. “Ye,” dedim. “Bu... Güzel.”

Boğazımı temizledim, kelimelerimi biraz beceriksizce kullandığım için kendime kızdım. Ağzım kapadığında, burnunu sıktım. Sonunda hava almak için dudaklarını araladığında sandviçi içeri soktum.

Yemek yemelisin, sevgili kardeşim yoksa bu planlanandan daha erken bitecek. Benden sekiz yılını çaldığın için sana acı çektirirken sağlıklı, susuz ve iyi beslenmiş kalmalısın.

Yani bunu ona söylemek istiyordum ama nasıl söyleyeceğimi bilmiyordum.

Bunun yerine, o sandviçini çiğnerken, boştaki elimi amına götürüp parmaklarımı oradaki ıslaklıkta gezdirdim. Her zaman çok ıslaktı. Korku onu her zaman tahrik ederdi. Ve acı. Bacaklarının arasının ve arka deliğinin ağrıyor olması gerektiğini biliyordum. Muhtemelen ağzını sert siktiğim için çenesi de ağrıyordu.

Bir parmağımı içine soktuğumda sandviğin etrafında inledi.

Festivalden ayrılalı yaklaşık on saat olmuştu. Arkadaşlarına, motorcu arkadaşıyla eve gittiğini ve yakında ulaşacağımı söyleyen mesajlar göndermiştim bile. Ayrıca annemden gelen ve Xander’la ilk randevusunun detaylarını içeren bir e-posta gördüm.

Sevgili kız kardeşim yarın müstakbel kocasıyla buluşacaktı ama ne yazık ki onun yerine kardeşinin sikini yalayacaktı.

Bir parmak daha eklediğimde gerildi. “Hmm,” diye mırıldandı. Yemeğin geri kalanını ağzını tıkamak için zorla ağzına soktum. Sonra yavaşça korsesinin önünü açtum. Her klips gö-

ğüslerinin üstten fırlamasına neden oluyordu. Yeterince çözdüğümde, zincirlerin içinde kıvranıyor, kalçalarını elime doğru sallamaya çalışıyordu. Meme ucunu çimdiklediğimde sandviçin etrafında çığlık attı. Tükürüp nefes nefese, “Lütfen, lütfen,” diye inledi.

Parmaklarımı ondan çekip küçük masaya doğru yürüdüm, tabağın yanındaki bıçağı kaldırdım ve ona dönerken elimde çevirdim. Yine ağlıyordu. Amı kalçalarını ıslatıyorken maskemin altından sırtıttığımda, kan sikime hücum etti.

Arkasından yürüdüm. Beni izlemek, ne yaptığımı görmek için zincirlere karşı mücadele etti ama kapana kısılmış durumdaydı. Korsesinin geri kalanını kesip, bıçağın ucunu omurgasına bastırırken onu ciddi şekilde incitmemek için çenemi sık-tım. Ona kaldırılabileceğinden daha fazla acı çektirecektim.

Sadece eteğiyle dururken titriyordu. Zavallı kumaş parçasını ellerimle kolayca söküp bir kenara attım.

Çıplak vücudu her zaman benim cennetim olmuştu. Ait olmadığım bir yer, kirletmemem ya da kesmemem gereken bir yer ama onun etrafında dolanıp bıçağın keskin kenarını meme ucuna getirdiğimde, dikkatlice kestim. Karnından aşağı bir damla kan süzülürken her yerinin gerilmesine neden oldum. Aynı şeyi diğerine de yaptığımda hem acı hem de zevkle inledi.

Gözleri üzerime dikildi.

“Maskeni çıkar.”

Başımı salladım, içimi bir endişe şoku kapladı. Ben olduğumu öğrenirse ne yapardı? Şu anda gizli kimliğimi bozamayacak kadar çok eğleniyordum.

“Eğer beni buradan çıkarırsan sikini yalayacağım.”

Kaşlarımı çatıp etrafında yürümeyi bıraktım.

“Ne?”

Sesim daha derinden gelmişti, daha önce kendimden hiç duymadığım bir uyarı tonundaydı.

Kim olduğum hakkında hiçbir fikri yoktu. Maskemi çıkar-mam karşılığında bana sakso çekmeyi teklif etmişti. Çenesini sıkıca kavrayıp bıçağı boğazına götürdüm ve keskin kenarını nabzına bastırdım. Derin ve açık bir şekilde, kanının vücudun-dan aşağı aktığını görmek için boğazım kesip açmak istiyordum. Ama aynı zamanda onu öpmek de istiyordum, lanet olsun.

Gözleri dolarken, “Benim bir kardeşim var,” dedi. “Eğer bana zarar verirsen o seni bulur.”

“Öyle mi?” Şu anda içimden geçen heyecan beni mest et-mişti. Az önce beni kendimle tehdit etmişti, onu kurtaracağımı düşünüyordu.

Bakışlarım göğüslerinin arasında duran madalyona düştü, onu boynundan çekip çıkardığımda nefesi kesildi.

“Hayır!”

Madalyonu açıp gençliğimize baktım ve yüzüne doğru ittim.

“O mu?”

“Evet,” diye ağladı. “Lütfen onu kırma. *Lütfen.*”

“Onu seviyor musun?”

Telaffuzum iyiydi.

Altdudağı titrerken, “O benim kardeşim,” diye yanıtladı. “Tabii ki onu seviyorum.”

Güldüm. Gerçekten güldüm, daha önce hiç yapmadığım bir şekilde hemde. Kahkahalarım genellikle sessizdir, gülüm-serken vücudumu sallarım ama bu sefer yüksek sesle, başımı geriye atarak yüzümde gerçek bir sırıtışla güldüm.

Bu lanet...

Sahip olduklarımızı yok ettikten sonra beni sevdiğini nasıl söyleyebilirdi?

Maskemi kavrayıp çıkardım. Kar maskesini görünce yüzü düştü. “Bir anlaşma...” Durdum, ses tonum zaten berbattı. “Bu... Bir anlaşma.”

Tüm zincirlerin bağlı olduğu duvara doğru yürüyüp bileklerindeki ve yakasındakileri gevşeterek dizlerinin üzerine çökmesini sağladım. Bacakları hâlâ ayırıcıdan dolayı geniş bir şekilde ayrılmış durumdaydı.

Saçları, eğer eldiven giymemiş olsaydım tuttuğumda yumuşacık olurdu. Önünde dururken onu kavradım.

Bodrum aydınlık değildi, yan taraftaki boktan bir lamba hafif bir parlaklık veriyordu. Bu yüzden *piercing*’lerimi veya gözlerimi düzgün göremiyordu. Sikimi serbest bıraktım. Çenesini sıkıca kavrayıp ağzına soktum.

Bu sefer işi onun yapmasına izin verdim. Dizlerinin üzerinde ve zincirliydi. Meme uçlarındaki kan kurumuştu. Amı sırlı sıklamdı. İnce parmaklarını sikimin köküne dolayıp alabildiği kadar çok santimi ağzına alıyordu. Küçük değildim. Kesinlikle ortalama boyutta değildim, bu yüzden uzunluğumu derinlemesine boğazlayabilmesi etkileyiciydi.

Gözlerimi kapatıp onun sikimi emişinin, diğer elinin kalçamı kavrayışının, boğazının kalınlığının etrafında kasılmasının tadını çıkardım. Boğuldu ama başının arkasını tutup yaklaştığını hissedene kadar onu orada tuttum.

Henüz bitirmek istemiyordum, bu yüzden geri çekilip sikimi pantolonuma soktum. Yanağına hafif bir tokat attığımda bana baktı ve kıkırdadım.

“Delinmişsin.”

Ona baktım ama cevap verme lütfunda bulunmadım. İçten içe panikledim. Benim de normal bir *piercing*’im yoktu. Birden fazla vardı. Sikimin alt tarafında merdiven gibi beş çubuk

ve ucunda bir çember. Hapisten çıktığımda kulaklarımı biraz gerdirdim, boynumda ve ellerimde dövmeleler vardı ama on dokuz yaşından beri bu değışiklikler dışında hiçbir şeyim farklı değildi.

Ağzını sildi.

“Madalyonumu geri ver.”

Bana sekiz yılını geri ver, demek istedim ama onu görmezlikten geldim.

Titrek bacakları üzerinde durmaya çalışsa da başaramadı. Ben de zinciri tekrar yerine çekerek ona yardım ettim, böylece ayakları tamamen yerden kesildi. Dudaklarımı ıslatıp bir sigara aldım, tavandan sarkmasını izledim. Tasma onu boğuyor ama öldürmeye yetmiyordu. Sigarayı yakıp içime çektim. Dumanı amına doğru üflerken nefes nefese kalmıştı.

Kasıldığında sigaramı onun tümseğine, klitorisinin hemen üstüne getirip, yanan ucunu tenine bastırırken kendi kendime sııttım. Sadece bir saniyeliğine tutmuştum ama bu onun boğuk bir çığlık atmasına yetmişti. Dilimi parlayan yarığından yukarı sürükleyip az önce yaktığım bölgeyi emdiğimde inledi.

Tahrik oldu. *Daha çok tahrik oldu.*

Yani o da mı bu tür acılardan hoşlanıyordu?

Göğüslerine kadar teninde küçük bir yanık izi bırakıp hemen altına baş harflerimi damgaladım. Sigaram bitene kadar her bir izi öpüp yaladım. Göğüslerini avuçlayıp meme uçlarını ısırdığımda derisini parçaladım. Orgazm onu sarsarken tüm vücudu titredi. Kalçaları gergindi, orgazmım doruk noktasına çıkarmak için iki parmağımı derine sokarken amının ince havayla kenetlenmesini, vücudunun zincirlerle sarsılmasını izledim.

Hemen sonra bayıldı ama ben devam ettim. Klitorisini yala-

yıp üçüncü bir parmak ekledim. Kıçına masaj yaptıktan sonra parmaklarımı çekip, arkasına geçerek diz çöktüm. Ellerimle kıçının yanaklarını ayırdım ve büzülmüş deliğini yağlamak için amının ıslaklığını kullandım. Sanki konuşmak istiyormuş gibi bana baktı. Dilimi içine sokarak onu susturdum.

Çığlık atarak uyandığında, onu son bir orgazmdan daha kurtarıırken kendi kendime sııttım.

Bu çok eğlenceli olacak, Olivia.

Sandalyemde oturup bir süre onun uyanmasını bekledim. Üç saat olduğunda sıkıldım.

Ayağa kalkıp, başka bir zinciri alarak arkasındaki tavana astım. Bacaklarının arasından çekip, makara olarak kullanmak üzere kurduğum bir çemberden geçirdim ve iç çektim. Bir dakika onu izledikten sonra zinciri geri çekip bacaklarının arasından süzüldüm ve ayaklarını yerden kestim.

Çıkardığı çığlık beni kıkırdattı.

Klitorisi iki zincir halkası arasında sıkışmıştı. O an bir kan lekesi gördüm. Ona çok yakışıyordu, kırmızı kesinlikle onun rengiydi.

O noktayı yaladığımda irkildi.

“Seni lanet psikopat!”

İyi mücadele et, küçük kardeşim. Pes etme.

Yüzüme doğru diz çökmeye çalışıyordu ama zincirler onu durdurdu. Bacaklarının arasındaki zinciri daha yukarı çektim, ne kadar ıslak olduğunu görmüş olmama rağmen ciyakladı.

O tam bir mazoşistti ve ben bunu seviyordum. Çünkü sadist bir piç olduğumun farkındaydım.

Dilimi kaburgalarından yukarı doğru sürükleyip meme ucunda durduğumda, Olivia iniltisini bastırdı. İki meme ucu-

nu da emdiğimde, taş gibi sertleştiğini görmek beni mutlu etti. “Acıyı seviyorsun,” dedim mükemmel bir şekilde. Kendi sırtımı sıvazlamak istedim. Güzel konuşuyordum.

Zincirleri çekiştirerek, “Acıyı seviyorum, göt herif,” diye tersledi. “Kiminle uğraştığın hakkında hiçbir fikrin yok. Nerede olduğumu öğrendiğinde senin için gelecek çünkü elbette bunu öğrenecek.”

Sırtıp yanağına dokundum. Aptal kadın. Hayatımın geri kalanını birlikte geçirmek istediğim aptal, güzel, akıllı kadın.

Parmak uçlarında kalçalarını dalgınca ileri doğru hareket ettiriyor, böylece zincir amına sürtünüyordu. Sandalyeme oturup, bir sigara yakarak onu izledim. Kemerimin altından uzanıp, sikimi avuçlarken, “Devam et,” dedim. O kendini zincire sürterken ben de kendimi okşuyordum.

Kıçını da sürtüyor ve orgazm olurken gözleri dönüyordu. Çok edepsiz ve seksiydi. Hakkını vermeliydim. Ayrıca arka deliğini de sikmek istiyordum.

Ayağa kalkıp etrafından dolaştım. Kendini boşaltmaya fazla kaptırmış görünüyordu, sadece arkasına geçtiğimde kalça hareketleri durdu. Aralarındaki zinciri izleyebilmem için kık yanaklarını ayırdı.

Öne uzanıp zinciri gevşettim, parmağımı kıçının arasındaki halkalardan geçirip kık yanaklarından birinin üzerinde gezdirdim. Hâlâ amcığına dayanıyordum ama şimdi kıçına da erişebiliyordum.

Tükürdüğümde, tükürük belinden deliğine doğru ilerledi. Başımı sallayıp masaya geri döndüm. Bıçağımı alıp kolumu biraz dövmeli derimi gösterecek kadar sıyırdım. Nefes nefese kalmıştım.

Arkasında dururken kanımın sırtından aşağı süzülmesine

izin verdim. Avcumla kanı her tarafına yaydım. Kanın kıcının yarığına sızmasını izledim.

Sikim zonkladığında, onu çekip çıkardım. Kıcıyla sikimi hizalamadan önce kanlı bir yumrukla birkaç kez sikimi okşadım.

Zincirlere karşı yine mücadele ettiğinde, sikimin başını arka deliğine sokarken onun çığlıklarım, inlemelerini ya da başka bir şeyini duymuyordum. Yavaş yavaş beni kavradığında... Lanet olsun! Çok sıkıydı. Amından daha sıkı. Bunu daha önce hiç yapmamış, hiç göt sikmemiştim. Olivia'nın amına girmek gibi olacağını düşünmüştüm.

Büyük bir yanılğı içindeydim. Bu şimdiye kadar hissettiğim en iyi şeydi. Kıcının girişi dar olduğu için acıyor, içeri itmeyi başardığım her santimde etrafında sıkışıyordu. Ağlayıp bana yalvardı, ne için yalvardığını bilmiyordum. O an daha çok, deliğine sokmanın ne kadar muhteşem görüldüğüne odaklanmıştım.

Bileğimden hâlâ kan damlıyordu. Sırtını kanla kapladıktan sonra boynunu açıp boğazını sıktım. Zincirler amına sürtünürken onu siktim.

Elimde titriyor, kanım göğsünü kirletirken gözyaşları elime doğru kayıyordu. Lanet olsun, doğru düzgün göremiyordum. İnlemelerim derin, gürültülü ve boğuktu. Sanırım sonsuza kadar onun kıcında kalmam gerekecekti.

Artık resmileşti.

Ben, Malachi Vize, artık bir kıc erkeği olacağıma yemin ediyorum. Sonsuza kadar ve her zaman, ihtiyaçlarımı onun dar, arka deliğine sikimi gömerek gidereceğim.

Orgazm olduğunda bunu kıcından hissettim. Daha da sıkılaştığında, o kadar ki sikimin sıkışmasından ya da ikiye ayrılmasından korktum ama sorun değildi. Burada seve seve ölürdüm.

Bunu görüyor musun baba? Yine kız kardeşimin içine gömüldüm ve beni durdurmak için yapabileceğin hiçbir şey yok.

Kıçını benimle doldururken gözlerim başımın arkasına yuvarlandı. O hıçkırı hıçkırı ağlayıp, durmam için yalvarırken onu orada tuttum. Derin, zonklayan, vücudumdaki her bir meni dizisini titreştiren...Öne eğilip zinciri çıkardım. Sikimi de götünden çıkardıktan sonra ağladı. Yaptığım işe gülümsedim. Kan. Meni. Gözyaşı. İşim bitmek üzereydi ve işim bittiğinde Olivia sonsuza dek bana bağlı kalacağına yemin edecekti.

14

Malachi

Annem beni kızdırmaya çalışıyordu.

Önce Olivia'nın Xander'la yemek yemesini ayarladı. Şimdi de iki hafta sonrasına lanet bir düğün tarihi ayarlamak için e-posta gönderdi.

Belki de onu öldürmeliydim. Gelinin annesi trajik bir şekilde parçalanıp bir kurt sürüsüne yem olsaydı düğün yine de devam eder miydi?

Ailemi tanıyordum, muhtemelen ederdi.

Tarantulam elimin üzerinde gezinirken kokumu keşfetmesini izledim. O yeniydi. Birkaç gün önce almıştım ve sanırım tıpkı eski evcil hayvanım Spike'ye benziyordu. Tutuklandığımda annem onu yok etmişti.

Örümceğimi öldürdüler, şerefsizler.

Bunun için de hâlâ intikam almak istiyordum çünkü Olivia onları durdurmaya çalışmamıştı bile. Günlüğüne bakılırsa beni savunmak için pek bir şey yapmamış, sadece kendini savunmuştu. Dürüst olmak gerekirse o lanet günlükte okuduğum

her şey beni kızdırdı. Benden, ona ne kadar kötü davrandığımdan çokça bahsediyor ama yine de bundan hoşlanıyordu. Benim manipülatif bir pislik ve zorba olmam hoşuna gidiyordu.

O zaman neden bana karşı tanıklık ettin, tatlı Olivia?

Neden tüm o insanlara babama yaptıklarımı anlatıp, daha sonra da telefonumu ağlayıp özür dilediğin sesli mesajlarla doldurdun? Neden serbest bırakıldığımda beni aramadın?

Beni özlediğin halde neden benden nefret ediyormuş gibi davranıyorsun?

Ben ikiyüzlüydüm. Olivia'yla ilgili her türlü sıcak düşünceye içten içe zarar veriyordum ama içten içe ben de onu çok öz-lüyordum. Ondan ayrı kalmak, yüzme bilmediğin halde denize atılmak gibiydi. Boğuluyordum, Olivia'mı tekrar görene kadar boğuluyordum.

Şu anda üzerinde örümcek ağları vardı. Evcil hayvanım bodrumdan kaçmaya karar verene kadar vücudunun her yerinde gezindi ve beni o pisliği kovalamaya zorladı.

"Ol-ivi-a," diye mırıldandım kendi kendime. Daha hızlı fısıldamaya çalışıyordum ama beceremiyordum. İç çekip yeni mesaj var mı diye telefonunu kontrol ettim ama sosyal medyası bile bomboştı.

Heyecanlı hayatın nereye gitti, kardeşim?

Zincirler takırdadı, bakışlarımı kaldırdığımda onun uyan-dığını gördüm. "Ah," diye mırıldandım. "Güzel. Uyanmışsın."

Uyanıksın, demek istemiştım ama sanırım hâlâ öğreniyordum.

Örümceğim avcumun etrafında koşuştururken, ayağa kal-kıp ona doğru yürüdüm. Hâlâ bir bebektı. Gözlerini açışından anladım ki birincisi, saçlarında ve vücudunda ağlar olduğunu farkında değildi. İkincisi, sekiz bacaklı her şeyden hâlâ korku-yordu.

Zavallı küçük adam. Sadece anlaşılmak istiyor, tıpkı benim gibi. *Değil mi dostum?*

“Sakin o şeyle yanıma yaklaşayım deme!”

Gülümsedim, hâlâ kar maskemin içindeydim. Dün, gün boyunca götünü sikmiştım ve o sızarken, ben duş alıp yatağımızda uyumuştım. Onu süngerle yıkamaya çalıştığımda tahrik olmuştu ve sonunda yine götünü sikmek zorunda kaldım.

Hatta amına ilgi göstermem için bana yalvarmıştı ama onu reddettim.

Ona gülümsemekten kendimi alamadım. O çok güzeldi, çocukluğumuzdan beri öyleydi. Sanırım onunla havaalanında tanıştığımdan beri benim için ne kadar önemli olduğunu biliyordum ve işaret dilini öğrendiğinde, benim için piyanoda *Mutlu Yıllar* çaldığında, onun için de önemli olduğumu düşünmüştüm. Yıllar geçti ama ondan uzak kalmaya asla dayanamadım. Her zaman onu öpmek, onunla gülmek, yatağına uzanıp uyumasını izlemek, o lanet saçlarını uyuşturucu gibi koklamak istedim.

Ben teknik olarak onun kardeşiydim. Sanırım hâlâ öyle sayılıyordum. Her ne kadar onun için özel olmak, onunla birlikte olmak istesem de asla onun kardeşi olmak istemedim. Onun ilk öpücüğü, ilk aşkı, mezuniyet balosundaki ilk dansı olmak istedim. İstedığım zaman elini tutmak ve onu öpmek istedim. Onun için asla yeterince normal olamadım, sesi olmayan bir ucubeydim.

Ailemiz benden nefret ederdi. Ben kesinlikle evlat edinmemeleri gereken bir çocuktum. O bir melekti -her şeye rağmen benim için hâlâ öyleydi- ama ben bir hataydım.

Ailem zaten kız kardeşime olan saplantım konusunda endişeliydi. On beş yaşındayken bir masa oyunu sırasında onu öptüm ve malikânenin diğer tarafına taşındım. Bu yüzden çatının çıkıntısında yürüyerek birbirimizin odasına gizlice girmek istediğimiz her seferinde hayatlarımızı riske atmak zorunda kaldık.

On dokuz yaşındayken Olivia’ya karşı hissettiklerimin yan-

lış olduğunu biliyordum. Nasıl tedavi edeceğimi bilmediğim bir hastalık gibiydi. Olivia Vize benim kız kardeşimdi ve onu sikmek, nefes alamayana kadar öpmek, canını yakmak ve onun da bundan hoşlanması gibi fantezilerim vardı.

Ona o kadar tehlikeli bir şekilde takıntılıydım ki onu uykusunda sikmeyi planladım ama bunun yerine onu kıskandırmaya çalışmak için bir randevuya çıkmaya karar verdim.

Bu benim ilk hatamdı. Herkes benim hakkımda yalanlar uydurdu. Ben ezik ve tuhaf biriydim ama tüm kızlar sikimi yalamak istiyor ya da isimlerini inleyip inlemeyeceğimi görmek için beni sikmeye çalışıyordu. Anna'ya hiç yaklaşmadım. Onu öpmedim ve kesinlikle sikmedim. Olivia benim ilkimdi. Birlikte olduğum tek kişiydi.

Olivia'ya anlatmaya çalıştım ama işaret ederken ellerimi tutmaya devam etti ve bırakın o kelimeleri, onun adını bile söyleyemedim. Bana tokat atıp bağırdı. Daha sonra aşırı duyuşal yüklenme yaşadım ve kendimi kaybettim.

Ve sanırım kırmızıyı görüp her şeyi mahvettim.

şimdi, kız kardeşim zincirleriyle benden uzaklaşabildiği kadar uzaklaşıyordu. Avcumu göğüslerinin üzerinde sürüklerken ürpertici sürünge örümceğim elimin üstüne yerleşti. Çok titriyordu, küçük iniltileri sikimi sertleştirdi. Pantolonumun üstünden düzeltilip kemerimin içine soktuğumda aşağıya baktı.

“Bekle.” Tereddüt etti. Gözlerindeki bakış, bana bunun onun için bir korku olduğunu söyledi. İyi ki bu onunla ilgili değildi, bu benim içindi. Benden çaldığı yıllar için.

Ona bakarken her zaman yaptığım gibi başımı eğdim ve avcumu ağla kaplı göğsünün üzerinden boğazına doğru sürükledim.

Örümceğin yüzünde gezmesine izin verdiğimde her tarafı dondu.

Başımı daha da eğip, gözlerinden birinin üzerinde gezinmesini izlerken nefes aldığım bile sanmıyordum.

“Gü-z-el.”

“Lütfen çıkar şunu. Lütfen, Kai. Lütfen. Her şeyi yaparım.”

Dudağımı dişlerimin arasına alıp arkasından yürüdüm. “Sesini seviyorum.” Durdum, sözcüklerin gelmesini sağlamak için cesaretimi topladım. Bana biraz zaman kazandırmak için dişlerimi boynuna bastırdım. İnleyip zincirleri çekiştirdi. “Çığlık at,” diye bitirdim cümlemi. Köprücük kemikten ensesine doğru bir iz boyunca yalayıp boynunun diğer tarafını ısırdım.

Saçlarını diğer omzuna doğru çektim. Pantolonumu indirip sikimi girişine bastırdım. Sikimi arkadan amına sokarken, “Daha yüksek sesle çığlık at,” diye ekledim. Cığerleri tahrik edici o sesi çıkardığında, kafasını geriye attı.

Evcil hayvanım yüzünün yan tarafında gezindi. İfadesindeki korkuyu gördüm. Bu beni kıkırdattı.

Amına girip, çıkarken kulağına, “Ufacık tefecik örümcek,” diye fısıldadım. “Su borusuna tırmandı.”

Ses tonum şaşırtıcı derecede iyiydi. Belki de vücudumu onunkine bastırdığım için dikkatim dağılmıştı ya da ben itmeye devam ederken amının sikimi kavraması, hem korku hem de zevkle soluk soluğa kalması hoşuma gitmişti.

“Yağmur yağdı,” dedim yavaşça. Dudağımı ısırp, onun derinliklerine indikçe indim. “Ve örümceği yıkadı, dışarı çıkardı.”

“Aman Tanrım!” diye inledi. Zincirleri çektikçe takırdadı. O sırada küçük tüylü arkadaşım saçlarına tırmandı.

“Güneş çıktı,” diye fısıldadım. Elimini önünden aşağı indirip meme ucunu büktüm ve klitorisini çimdikledim. “Ve kurudu tüm yağmur.”

Örümceğimin boynuma tırmandığını hissettim, kızımı

daha güçlü bir şekilde sikerken oraya yerleşti. Tekerleme sözlerinin geri kalanını dişlerimi sıkarak, söylemeye zorlarken omurgamdan taşaklarıma doğru bir ürperti yayıldı. “Küçücük.. Minnacık.. Öümcek..”

Sikimin etrafında patladı. İç duvarları kalınlığını sıkıttığında, klitorisini daha sert sıkıştırdım. Kendimi daha derine itip orgazmı boyunca çığlık atmasını sağladım.

Taşaklarım her zamankinden daha fazla sıkılaştı, hâlâ onun içindeydim. Sikim her seğirdiğinde benim dizlerini titretiyordu.

Görüşüm bulanıklaştı. Nefesimi toplarken neredeyse ona doğru yığılacaktım.

Tekrar gevşediğinde iç çekip, alnımı sırtına bastırarak ondan sızan meniye yanaklarına yaydım. Ardından kalçalarına iz bırakacak kadar sert vurdum.

Saçlarımin örtmediği ensemdeki gıdıklanma, tarantulama dikkatlice uzanmama neden oldu.

Onu avcumun içinde tuttum ve başım döndüğünden destek için üstümdeki zinciri tutarken kıkırdadım.

“Yukarı tırmandım... Yine musluğa.”

Ben kız kardeşimin etrafında dönerken o, koluma tırmandı.

Saçını koklamaya gittiğimde, kaşlarımı çattım. Buraya geldiğimizde olduğu gibi çilek kokmuyordu. Yanıklara da biraz daha krem sürülse iyi olacak gibiydi. Bilekleri de zincirler yüzünden kıpkırmızı ve çiğdi.

Onu çok mu uzun süre zincirledim?

Altını ıslattığında onu temizlemekten, yemeğe ihtiyacı olduğunda onu beslemekten çok mutlu oldum ama sanırım kızımın iyi bir banyoya ihtiyacı vardı. Kurumuş kan, ağlar, meni, sigara yanıkları ve ısırik izleriyle kaplıydı.

Güzel.

Belki de yeterince *incinmiştir*.

İncindiğini biliyordum. Onunla yatmak, bu sırada bana vursa bile onu kucaklamak istiyordum.

Bileklerini çözüp onu kollarıma aldım. Onu bodrumdan dışarı taşıırken örümceğim omzuma tırmandı. Örümcek göğsüme yaslanıp, uyurken bizimle yatak odasına gelmesine izin verdim. Onu omzuma atabilmek için daha yükseğe kaldırdım. Hayvanımı yuvasına yerleştirdim.

Olivia'yı banyoya götürüp, küveti doldururken onu yere oturttum. Sırtı bana dönükken saçlarını taradım. Uykusunda inleyip kalçalarım birbirine sürttü. Elimi indirip amını avuçladım. Ağgözlü küçük yabancı anında kendini avcuma doğru itti.

“Hayır,” dedim, “Henüz değil.”

Onu küvete kaldırıp evinde onu uyuşturduğumda yaptığım gibi arkasına oturdum. Vücudundaki tüm kanı bir süngerle yıkadım, daha sonra her zamanki şampuan markasını alıp saçlarını onunla köpürttüm. Suyun altında kaymaya devam ettiğinde, bu beni çok rahatsız etti.

Onu yerinde tutarak bir elimle kıyafetlerimi hatta kar maskemi bile çıkardım. Saçlarını yıkarken onu sabit tutmak için tekrar arkasına tırmandım. Bana ne kadar mükemmel oturduğunu göstererek, memnuniyetle iç çekip göğüslerini avuçladı. Meme uçlarını çimdirerek usulca ağlamasını sağladım.

Onu kuruladım. Dişlerini fırçalayıp öptükten sonra yatağına yatırdığımda hâlâ baygındı. Üzerime yeni kıyafetler giydim. Dövmelerimi gizlemek için kapüşonlu bir tişört giymiştim. Kar maskesini tekrar takıp, o uyurken bir sigarayla şifoniyezin üzerine oturdum.

Çıplaktı. Teşhir edilmişti. Ağzımla damgalanmıştı. Baş harf-

lerim ona kazınmıştı ve bıçağımın küçük kesikleriyle mükemmel görünüyordu. *Tıpkı benim gibi görünüyor.*

Sigarayı söndürüp onun yanına yattım, kendimi yorgun hissediyor olsam da uyuyamıyordum. Benden önce uyanacak ve kaçmaya çalışacaktı.

Beni terk edemez.

Bir daha olmaz.

Kız kardeşimi kendime doğru çekip -mükemmel küçük kaşık, yapboz parçam- kollarımı ona doladım ve kulağının arkasındaki noktayı öptüm. Yumuşak, iffetli öpücükler... İç çekip, kalçalarını döndürerek kıcının sertleşen sikime sürtünmesini izledim.

Yatağında uyuduğumu sanıp kıcını sikime sürttüğü o ilk sefer aklıma geldi. O noktada sınırı zorlamaya çok yaklaşmıştım ama bakırdım ve ukala bir *otuzbirci* olsam da olmasam da Olivia beni geriyordu.

Hâlâ da öyleydi.

Olivia'yı sırtüstü yatırıp bacaklarının arasına yerleştirdim. *Boxer*'ımı kıcımdan aşağı çektim, böylece sikim serbest kaldı. Kökünden tutup bir kaç kez okşadım ve daha sonra klitorisine dokundum. Onu gerip bacaklarını benim için daha geniş açtım.

Çivili sikimi onun kaygan kıvrımlarına doğru kaydırıp açıklığından geçirdim. İçime doğru yuvarlanıp, amı başımın etrafını sararak beni ürpertti.

Bir elimle başının yanındaki yastığı yumruklayıp diğer elimle boğazını kavradım. Boynunu sıkarken ve tam da içine sert bir şekilde girerken gözleri fal taşı gibi açıldı.

İyi kız, Olivia. Seni böyle sikerken uyanık ol.

Onunla uyanırken hiç misyoner yapmadım.

Onu sikerken gözlerimin içine bakmasını istiyordum.

Genişleyen bakışları iki gözümün arasında gidip geldi. Kalçalarımı ona doğru sallarken yüzümü boynuna gömdüm, o kadar sert girdim ki yatak başlığı duvara çarptı. Onu kendime çektim. Saçlarını, tazeliğini kokladım. Sikim kalınlaştıkça karıncalandı.

“Malachi?”

15

Malachi

Duraksadım. Ciğerlerim de benimle birlikte duraksadı. Hareketsiz kaldığımda kalbim yeniden atmaya başladı. Sanki adımları söylediğini hayal etmişim. Söyledi mi? Yoksa yine kafamın içinde onun sesini mi duyuyordum? Hapisteyken onunla hep konuşturdum ama asla gerçek konuşmalar yapmazdım. Aklımı kaçıırıyordum ve bazı geceler onun yanımda yattığını düşünerek kendimi kandırıyordum.

Onun içinde nabız gibi atarken, “Malachi,” dedi tekrar. Kolumu düz bir şekilde iterek ondan kurtuldum.

Ama bacaklarını belime dolayarak beni tuzağa düşürdü. Gözlerime tekrar kararsızca bakarken dudakları aralandı. Titrek elini kaldırdı. Kar maskesini çenemden, ağzımdan, burnumdan geçirip, daha sonra tamamen çıkarırken geri çekilmedi.

Uzun, gözlerimin üzerine düşen siyah saçlarım dikkatini çekti. Elini saçlarımın arasından geçirirken, bacakları hâlâ kal-

alarıma sıkıca sarılıyken gözünün kenarından bir damla yaş süzöldü.

Bakışları parmaklarını takip ederek saçlarımdan kaşlarıma, yüzümün yanından çene çizgime indi ve kirli sakallarımın üzerinden dudaklarıma doğru ilerledi.

Büyölenmişti.

Sanki beni sekiz yıldır görmemiş gibi...

Yapmadı ama bana bağıırıp onu bırakmamı söylemesini ya da bana vurmasını, yaptıklarım için bana küfretmesini bekledim. Bunu yapmamasını bekledim.

Bir müddet yüz hatlarımı takip etti. Ona izin verdim. Hayatımın neredeyse on yılını mahvettiğı için ona bedel ödetmek yerine, bana bu kadar özgürce dokunmasına izin verdim ve bu hoşuma gitti.

Sıcacık hissettim.

Parmak uçları yumuşaktı. Kilit altındayken ona dokunmaktan o kadar mahrum kalmıştım ki avcu yanağıımı kavradığında ona doğru kendimi bastırdım.

Altdudağı titrerken, “Konuşabilirsin,” dedi. “Konuşabilirsin. Konuşabilirsin, Malachi.”

Ona baktım, dudaklarım kıpırıyor ama ses çıkmıyordu. Başımı salladım, kafasını kaldırıp beni öptüğünde her yerim dondu. Dudakları o kadar pürüzsüz ve bağıımlılık yapıcıydı ki öpücüğün içinde gevşeyip dudaklarımı ayırdım ve dilinin benimkine doğru kaymasına izin verdim. Onun tadı, onun lanet öpücöğü... Buna bu kadar ihtiyacım olduğunu bilmiyordum.

Kalçalarını yukarı doğru salladığında, yavaş bir hamleyle onun hareketlerini karşıladım. İkimiz de birbirimizin ağzının içine nefeslerimizi veriyorduk. Ben yavaşça içine girip, çıkarırken, saçlarımdan bir tutam tutup öpücöğü derinleştirmek için başımı eğdi.

Sırılsıklam olmuş, sikimi kavırıyordu ama ben daha çok beni

öpüşüne, inleyişine ve saçlarımı yumruklayışma, beni üzerinden itip, üstüme çıkarken bunu kontrol edişine odaklanmış durumdaydım.

Olivia kalçalarımın binmiş bir melek gibi görünüyordu. Dizleriyle sikimin üzerinde kalkıp sonra kendini indiriyor, böylece onu tekrar dolduruyordum. Elleri göğsümden, sikimin üzerinde zıplarken oradaki kalın kasları kazıdı. Kalçalarını tutum, amcığının içine girdim. Boğazımdan derin bir hırıltı çıkarken dişlerimi gıcırdattım.

Üstümden haykırdığında, amı beni bir yumruk gibi kavrayıp kalınlığıma çarptı. İç duvarları orgazmı boyunca beni kavrarırken tınaklarını göğsümden aşağı kazıdı. Titredi ama hâlâ sikimin üzerinde zıplıyordu, düşerken ve kıvrılırken kontrolü ele aldı.

Boğazımı kavramak için eğilip, kalçalarını üzerime daha hızlı indirirken, “İnlemenin tekrar duymak istiyorum,” dedi. Gözlerimin başımın arkasına yuvarlanmasına neden oldu. “Bırak, küçük kız kardeşin sesini duysun. Sen benim için inlerken boğazındaki titreşimleri hissetmek istiyorum, Malachi.”

Güçlü sözleri, oksijenimi kesme şekli ve sikime sert vuruşu taşaklarımı gerdi. Kısa süre önce boşalmıştım, neler oluyordu?

Bir inilti daha çıkarıp, omzunu tutarken başım dönmüştü. Menimi içine akıtırken onu sabit tutum.

Üstüme yığıldığında, onu kollarımın arasında tuttum. Kalbim deli gibi çarpıyordu. Ciğerlerime hava çekmek için nefes nefese kaldım.

Yaklaşık on dakika sonra oturdu ve bana baktı.

“Tanrım, Malachi. Ne halt ediyorsun sen?”

Bana birçok şey soracaktı.

Neden ben baygınken beni siktin?

Neden kışma tornavida soktun?

Zincirler mi? Örümcek mi? Kesikler, ısırtıklar ve yanık izleri?

Bir sürü soru vardı. Tek yapabildiğim bana adımla sesleniş-

ni, kendi isteğiyle sikimin üzerine oturuşunu ve tüm güzelliğiyle bana bakışını izlemekti.

Ama sonra gerçekliğimizi ve yıllar önce ona ne yaptığımı düşündüğünü hatırladım.

“Anna... Yalan söyledi,” diye kendimi zorladım. O kaltağı ve serbest kalır kalmaz boynunu kırmadığımı düşündüğümde öfkenin şimdiden geldiğini hissettim.

Olivia kaşlarını çatarak, “Yalan mı söyledi?” diye sordu.

Başımı salladım, parmağımı saçının bir tutamının etrafında döndürdüm. “Sen n- N- N-” Durdum, başımı sıkıntıyla salladım. Kimliğim gizliyen konuşmak çok daha kolaydı.

“Acele etme,” dedi bana gülümseyerek. Saçlarından çektiğim elimi tutup parmaklarımızı birleştirdi. “Bütün gün senin sesini dinleyebilirim. Sadece... Nefes al. Dinliyorum. Yavaş ol.”

“Sen benim ilkimdin. Söz veriyorum. Benim... İlkim ve... Tekim.”

En azından benim konuşma şeklime gülmemiştii. Sabırlıydı.

“Hepsinin yalan olduğunu hissediyordum. Hakkımızdaki iddialardan sonra arkadaşlarım bana biraz garip davrandılar ve ailemiz bana hiç yakınlaşmadığımızı inkâr ettirdiler. Babama yaptıkların için senden nefret ediyordum ama seni özliyordum. Hatta başından beri sen olduğunu hissediyordum ama beni cezalandırmanı istedim. Ben tanıklık etmeseydim hapse atılmayacaktın.” Sonra kaşlarını çatıp göğsüme bir tokat attı. “Üzerime lanet bir örümcek koydun, pislik!” Kaşlarını kaldırarak vücudunu ve yanmış baş harflerini işaret etti. “Gerçekten mi? Neden bu kadar uzun sürdü? Aylar önce serbest bırakılmıştın.”

Sırıtıp ellerimi kaldırdım.

“Kendimi göstermek için doğru zamanı bekliyordum.”

Bileklerimi tutup başını salladı.

“Hayır. Sesini kullan. Konuş benimle.”

“Ben...” Durdum, gergin bir şekilde dudaklarımı yaladım.
“Bu konuda iyi değilim.”

“Canavarın vücudumun her yerinde gezindiği sırada kulağıma bir tekerleme fısıldarken gayet iyiydin.”

“Boşaldın,” dedim omuz silkerek. “Senin... Hoşuna gitti.”

Kocaman sırtıttı.

“Sesin çok derin.”

“Evet.” Ellerimi tekrar kaldırdım. “Şunu işaretle anlatmama izin ver.”

Başını sallayıp ellerimi izledi.

“Babamı dövdüğüm için üzgün değilim. Sebepsiz yere bayatımı cehenneme çevirdi. Yine de annemi özledim ve küçük bir kız kardeşimiz olduğunu biliyorum. İyi birine benziyor ama onunla konuşmayı düşünmüyorum.”

“O iyi biri,” dedi. “Bence onu seversin. Oldukça konuşkan ve enerji dolu biri.”

“O zaman ondan nefret ederim.”

Gözlerini devirdi.

“Evime çikolata ve çiçek bırakan sen miydin?”

“Evet,” diye işaret ettim. *“Ayrıca sen banyonun zemininde baygınken seni siktim.”*

“Bunu görmemiş gibi yapacağım.”

“Günlüğüne somnofili yaşamak istediğini yazmışsın. Sikişimin üstüne boşaldın. Küçük listenden işaretle.”

Dudaklarını büzdü. “Peki, iyi. Neredeyiz?” diye sorarak konuyu değiştirdi.

“Burası bizim evimiz. Yenileyip dekore edeceğim. Gözlerden uzak bir yerde yaşamak istediğini biliyordum ve bunu gördüğümde annemin verdiği parayla burayı satın aldım. Artık burada yaşıyoruz. İkimizin de çocuk istemediğini bili-

yorum ama eğer istersen dekore edebileceğim boş odalar var. Bir köpek bile alırım eğer-

Beni durdurmak için ellerimi tuttuğunda, kaşlarımı çattım.

Yüzü korkunç derecede solgunlaşırken, “Malachi,” dedi. “Burada yaşamak istemiyorum.”

Ellerimi serbest bıraktım.

“Başka bir yerde mi yaşamak istiyorsun? Satabilirim, sorun değil. Nerede istersen birlikte olabiliriz.”

“Hayır.” Benden uzaklaştı. “Yani... Burada yaşamak istemiyorum... Seninle. Ya da seninle hiçbir yerde yaşamak istemiyorum. Festivalden bu yana olanlar, babamı neredeyse öldürdüğü gerçeğini değiştirmiyor. Bunun için seni affetmiyorum.”

Kalbim sıkıştı.

“Neden?”

Yanağından bir damla gözyaşı süzülürken, “Neden mi?” diye sordu. “Bunu bana gerçekten soruyor musun? Çünkü seni sevmiyorum. Ben... Biz... Hayır, Malachi.”

“Beni sevmiyor musun?” Kelimeleri kekeledim ama umurunda değildi. *O bir yalancı. Yalan söylüyor ve ben bunu kabul etmeyi reddediyorum.*

Yataktan kalkıp, telefonumu çıkararak komodinin yanına gittim. Bana bıraktığı sesli mesajlardan birini bulmam beş saniyeden az sürdü. O yatakta otururken ses kaydını dinlettim.

Burnunu çekti ve sonra... *“Malachi, neredesin?”* Sanki nefes nefese kalmış gibi hıçkırdı. *“Seni hiçbir yerde bulamıyorum. Annem birkaç hafta önce serbest bırakıldığını söyledi, neden benim için gelmedin?”*

Ağladığında kaşlarının düzleşmesini, kendini dinlerken omuzlarının kamburlaşmasını ve sesli mesaj çalmaya devam ederken başka tarafa bakmasını izledim.

“Seni koruyamadığım için çok ama çok üzgünüm. Benim için ne ifade ettiğini herkese anlatmalıydım ama anlatmadım. Tepki-

lerden korktum ve herkes senin savunmasız olduğunu, hasta olduğunu, bana olan takıntının bir şeye, birine sahip olmak istemenden kaynaklandığını söyledi. Ve haklı olmalarından korktum.”

Biraz daha hıçkırdı.

“Senin için gerçek olan bir şey olup olmadığını bilmek istiyorum. Herhangi bir şeyin. Eğer beni sevdiğini, senin için dünyalara bedel olduğumu söylersen ben de aynı şeyleri hissettiğimi itiraf edeceğim. Çünkü seviyorum, Malachi. Seni o kadar çok seviyorum ki canım yanıyor.”

Sesli mesajı kapadım ve vücudum öfkeyle titreyerek bir adım öne çıktım.

“Ger- Gerçekti. Hepsi gerçekti. Her şey gerçekti. Sen benim için dünyalara bedelsin. Ama bunu geri söylemeyeceksin, değil mi?”

Başını eğip salladığında, tüm dünyam yıkılmış gibi hissettim.

Olivia parmaklarımın arasından kayıp gidecekti. *Ne yapacağım ben?*

“Özür dilerim,” dedim. Telaffuzu berbat ettim ama kimin umurundaydı? “Örümcek. Bıçak. Kameralar. Hepsi... Off. Özür dilerim.” Gözlerimi kapatıp derin bir nefes aldım. “Sana ihtiyacım var, Ol-” Durdum, kalbim o kadar hızlı atıyordu ki ölecek gibi oldum.

“Sana ihtiyacım yok,” diye mırıldandı. Göğsümden bıçaklanmış gibi hissettim. “Yakında evleniyorum, Malachi. Bir anlaşma imzaladım. Vazgeçmem. Vazgeçmeyeceğim. Bu hayatta hiç şansımız yok, anlamıyor musun?” Ayağa kalkıp, yorganı vücuduna sararken, yutkunup geri çekildim. “Toplum bizi asla kabul etmez.”

Telefonu elimde tuttum. “Toplunun canı cehenneme.”

Sözlerimin şu anki kadar net olduğunu hiç sanmıyordum. “Bize karşı olan herkesin canı cehenneme.”

“Doğru düzgün sevmeyi bile bilmiyorsun. Teşhisin bunu kanıtlıyor. Benim için asla aynı şeyleri hissedemeyecek biri için neden evliliğimden vazgeçeyim ki?”

Sessiz kaldım çünkü o haklıydı.

Benim sevgi anlayışım onun için yeterli değildi. Onu seviyordum, gerçekten ama neyin normal olup neyin olmadığını nasıl bilebilirdim ki? Benim dünyam onun etrafında dönüyordu ve hep öyle olmuştu. Eğer bu onun için sevginin yeterince iyi bir versiyonu değilse ve onu mutlu edemiyorsam o zaman ne anlamı vardı ki?

Şifoniyeri karıştırıp, son birkaç aydır ona aldığım kıyafetlerle dolu olduğunu görünce başını salladı. İç çamaşırlarını giyip, yoga pantolonunu bacaklarından kaydırıp çekmecedeki başka eşyaları da aldı.

Bir gömlek giydi. Ona verdiğim izleri gizlemek için düğmelerini boynuna kadar ilikledi. Sonra saçlarını omzunun üzerinden düzeltirken yatağın kenarına oturdu ve çorabını giydi.

Duvara yaslandım, ellerim arkamdaydı. Kalmasını sağlamak için mümkün olan her şeyi düşünmeye çalışıyordum. Olivia’nın beni seçmesini istiyordum.

Lütfen beni seç.

Kimse beni seçmiyor.

Ayağa kalkıp ayakkabılarını giydi ve gözlerinin altını sildi. Başı öne eğik bir halde, “Seni gördüğümü kimseye söylemeyeceğim,” dedi. “Annem son birkaç gündür nerede olduğumu bilmek isteyecek, bu yüzden yalan söylemem ve bir hikâye uydurmam gerekecek. Eğer gitmeme izin verirsen bu olanları unutacağım. Bu konuda zorluk çıkarma, Malachi. Öyle ya da böyle gideceğim.”

Cevap vermedim. Bana doğru ilerlerken yere baktım, daha sonra onu durdurdum.

“Güle güle, Malachi. Lütfen kendine iyi bak. Lütfen.”

Bana garip bir şey olmuştu. Göğsüm ağrıyordu ve gözlerimde muazzam bir baskı vardı. Islaklardı. Sanırım hayatımda ilk kez ağlıyor olabilirdim.

Kapıyı açtığımda önüne atladım. Dizlerimin üzerine çöküp, ellerini tutarken çıkışını engelledim. “Olivia,” diye fısıldadım. “Lütfen beni bırakma. Lütfen benimle kal.”

Hüznü yüzünden okunuyordu. Sanki kalbini kıran benmişim gibi bana baktı. Ardından gözleri yanağımdan süzülen bir damla gözyaşını takip etti.

“Lütfen,” diye yalvardım. “Benim aşkımı kabul et. Seni seviyorum, Ol- Oliv- Olivia.”

Olivia beni sevdiğini ya da kalacağını söylemedi. Sadece bana sıcak bir gülümseme verdi ve yanımdan geçip, gitmeden önce elini çekti.

Hayatımdan sonsuza dek çıkıp gitmesini izlemek için arkamı dönmedim.

Düzenleme

Ny.ozlem

SAN SÖZ

Olivia

İki hafta sonra

Yansımama bakarken aynadan bana bakan kişiyi tanımadım.

Kan çanağına dönmüş gözlerimin altı çökmüştü, makyaj beni daha az zombi gibi göstermek adına hiçbir şey yapmamıştı. Hiç uyumamak ve bütün gece ağlamak, insanı böyle gösteriyordu sanırım.

Annem önüme geçti, ifadesiz yüzü taş gibiydi. Yüzümün her iki yanındaki bukleleri düzeltti. Elleri titredi, beni müstakbel kocama hazırlarken bir şeyler hissettiğinin tek işareti buydu. Ne de olsa beni evlat edindiğinden beri bugünü planlamıştı, sadece yeterince zengin birini bulması gerekiyordu. Elit bir üye.

Ne şanslıyım ama!

Beyaz elbise büyük bir askıdan sarkmıştı. İki etekli bir korse. Biri uzunluk için, diğeri de hacim için bir üst etekti. O kadar kabarık olacaktı ki kesinlikle yürümekte zorlanacaktım.

Kız kardeşimin bana giydirdiği kaşındırıcı ipek pijamada “Gelin Takımı” yazıyordu. Onları yakmak için sabırsızlandım. Malachi’nin vücudumda bıraktığı izleri kapatıcıyla gizlemeyi başardım ama onları her yerimde hissetmeye devam ettim. Ona koşmak istesem de geride bıraktıklarımı hatırlatıyordu.

Lütfen beni bırakma. Lütfen benimle kal.

Anneme dönüp sessizce, “Bunu yapmak istemiyorum,” dedim. “Beni Xander’la evlendirme.”

Bana gülümsedi ama sahteydi. Gözleri cam gibi parladı.

“Anlaşmayı çoktan imzaladık, tatlım. Xander çok zengin bir adam ve sana göz kulak olacak.”

İçimdeki burkulmaya karşı savaştım.

“Neden saçlarım sarı sanıyorsun? O kontrolcü bir pislik. Kilo vermem gerektiğini düşünüyor ve benimle konuşulmadığı sürece sessiz kalmam gerektiğini söylüyor. O, taşaklarının kesilmesi gereken cinsiyetçi bir domuz.”

Yeni boyanmış saçlarımı düzelten elleri durdu. Konuşma tarzım için beni azarlayacak gibi oldu ama, “Öyle mi dedi?” diye sordu.

“Evet,” diye yanıtladım. “Bunu kanıtlayacak mesajlar var elimde. Bana sürekli zayıflama tabletlerinin linklerini gönderiyor ve hatta göğüs implantları ve burun estetiği için para ödeyeceğini ima ediyor.”

Molly, “Ben daha büyük göğüsler isterdim şahsen,” dedi.

“Kapa çeneni, daha on dört yaşındasın.”

Annem gözlerini devirdi.

“Geri adım atmamızın imkânı yok. Üzgünüm.”

“Onlara anlaşmanın geçersiz olduğunu söyle. Onunla evlenmek istemiyorum. Kaçacağım ya da kafama bir kurşun sıkacağım. Ona cinsel yolla bulaşan bir hastalığım olduğunu ya da başka bir adamın çocuğuna hamile olduğumu söyle. Herhangi bir şey.”

“Bu çok dramatik, Olivia.”

“Tacizci bir evlilikte olmaktan iyidir. Beni ağzımı açtığım için dayak yemeye gönderiyorsun, daha sonra da ona bacaklarımı açmadığımda ayaklar altına alıyorsun.”

“Xander iyi bir çocuk,” dedi kayıtsızca.

“O bir çocuk değil, benden büyük ve pisliğin teki.”

Kız kardeşim mırıldandı. “Ben de ondan hoşlanmıyorum,” dedi kollarını kavuşturup. “Bence burayı terk edip dondurma yemeye gidelim.”

Elimi kaldırdım.

“Bunu destekliyorum.”

Annem gözlerini tekrar devirdi. “Kesin şunu, ikiniz de. Sadece bugünü atlatmamız gerekiyor.” Sonunda sesi titredi. “Özür dilerim. Gerçekten üzgünüm. Burada elim kolum bağlı.”

“Babam bir şey yapamaz mı?”

Bana sert bir bakış attı.

“Babanı bu işin dışında tut. Ciddiyim.”

Dudaklarımı büzdüm.

“Koridorda yürüdüğüm anda seninle işimiz bitecek, anne. Seninle bir daha asla konuşmayacağım.”

“Hadi ama Olivia. Yirmi altı yaşındasın ve öyle davranmalısın.”

Derin bir nefes aldım. Onun canını yakmak, onu rahatsız edecek şekilde derinden vurmak istedim. Beni bir canavara satacaktı, o yüzden en azından gününü mahvedebilirdim.

“Beni aramaya çalıştığında Malachi’yle birlikteydim.”

“Ne demek *onunla birlikteydim*?”

“Yani onunla birlikteydim.” Ergenlik çağındaki kız kardeşim beni dinlediği ve onun hapse atılmasının iç yüzünü bilmediği için en azından açık konuşmamam gerekiyordu. “Ve bir saniyesinden bile pişman değilim.”

Gözleri irileşti. “Ne?” diye kekeledi. Bir müddet söyleyecek

söz aradı. "Neredeyse babanı öldürüyordu. Sen nişanlısın. O... O senin kardeşin, Olivia!"

"Konumumuzun ve onun ne yaptığının farkındayım," diye homurdandım. "Kontrolünü kaybetti. Babama saldırdığı için onu savunmayacağım ama kan bağıımız yok, yani hiçbir yasaı çıgnemedi. Onu sevmeme engel olamazsın."

Tanrım, bunu söylemek çok iyi geldi. Göğsümden bir anda bir ağırlık kalktığında, kalbimin etrafında bir sıcaklık toplandı.

Daha kararlı bir şekilde, "Malachi'ye âşığım," dedim. Bunu daha çok kendime söylemişim. Molly elini ağzına kapatarak ciyakladı. Kalp atışlarım hızlandı. "Umarım aşağıda beni bekliyordur ve umarım bu düğünü durdurur. Umarım beni Xander'dan kurtarır çünkü sen beni korumak için hiçbir şey yapmıyorsun. Beni tüm hayatım boyunca sattın. *Bekâretimi sattın, daha ne kadar soğuk olabilirsin ki?*"

Kolyesini sıkı sıkı tuttu.

"Senin ve ailen için en iyisi olduğunu düşündüğüm şeyi yapıyordum. Seni koruyordum."

"Saçmalık. Beni koruyan tek kişi Malachi'ydi."

Kapı çaldığında üçümüz de dönüp, babamın kapıyı iterek açtığını ve tekerlekli sandalyesini içeri soktuğunu gördük. Beni görünce duraksadı, gözlerinden tam olarak anlamlandıramadığım bir şey geçti. Bu üzüntü müydü ?

"Olivia'yla konuşabilir miyim? Özel olarak?"

Annem ve Molly odadan çıkmadan önce Molly eğilip yanığımı öptü. "Üvey kardeşimize âşık olman beni tamamen iğrendirmeli ama iğrenmedim," dedi. "Sanırım senin için gelecek."

Yüzüm ısındığında ona gülümsedim.

"O kadar şanslı olacağımı sanmıyorum."

Omuz silkti.

"Göreceğiz."

Dışarı fırlayıp babamızın saçım karıştırdı ve onun elini tokatlayarak uzaklaştırdı, ikisi de gülüyordu.

Kapı kapandığında derin bir nefes aldım.

“Bunu istemiyorum.”

“Anlayabiliyorum. Yüzünün her yerinde yazıyor. Neden Xander’la evlenmek istemiyorsun?”

Omuzlarım çöktü.

“O korkunç biri, baba.”

“Gerçek neden?” diyerek karşı çıktı.

Ellerim yumruk olurken, gözümü kırpmadan, donup kaldım.

“O gerçekten korkunç biri, ben de tam anneme benimle nasıl bok gibi konuştuğunu anlatıyordum.”

“Sana zarar verdi mi?”

Başımı salladım.

“Sanırım yapacak. O... İki gün önce saçımı boyamak için evime bir ekip gönderdi, çok donuk olduğumu söyledi ve gardırobumu tamamen değiştirtti.”

Burun delikleri genişledi.

“Başka bir şey var mı?”

Altdudağım titredi. Kalbimin sahibinin ona saldıran kişi olduğunu itiraf etmek en büyük ihanet olurdu. Ama hislerim bana onun zaten bunu çoktan bildiğini söyledi.

Boğazını temizledi ve biraz öne doğru kaydı.

“Bana anlatabilirsin.”

“Onu seviyorum,” dedim. Bir damla gözyaşı yanağımdan süzülürken kelimeler boğazımda düğümlendi. “Malachi.” Yüz ifadesinin değişmemesi bana çok şey anlattı. “Sana yanlış geldiğini biliyorum, kardeşim dediğim birine âşık olmamam gerektiğini biliyorum ama elimde değil. Onu ezelden beri seviyorum. Ben... Ona âşık olmadığım bir zamanı hatırlamıyorum. İfade verdiğimde bile anında pişman oldum. O savunmasızken ona sırtımı döndüm. O zamandan beri bir kâbusun içinde yaşıyorum.”

Başını sallayarak iç geçirdi.

“O hasta, Olivia. Seni mutlu edecek kapasitede değil.”

“Ama beni mutlu ediyor.” Başımı salladım. “Neredeyse seni öldürüyordu. Ben ona olan aşkımdan hâlâ vazgeçemedim.” İçimdekileri dökerken yüzümü buruşturdum. “Ben korkunç bir kıyım.”

“Sen sadece insansın,” dedi ses tonunu yumuşatarak. “Buraya gel, meleğim.” Elim tutabilmesi için çömeldim. “Seni bundan kurtaracağım. Malachi’nin kollarına koşabilmen için değil ama bu hayattan kurtulmanı istiyorum. Annen güç ve gelenekler konusunda ısrarcı. Benim haberim olmadan anlaşmayı imzalamış.”

“Xander’la evlenmezsem ne olur?”

“Gerçekten bilmiyorum. Bunu törenden sonra anlayabiliriz. Ailesi oldukça tehlikeli. Eğer bir savaş çıkarsa senin zarar görmeni istemem.”

“Ne olursa olsun bana zarar verecek. Törenden sonra o...”

Beni balayı süitine sürükleyecek ve istemememe rağmen si-kecekti. Hayır, teşekkürler. O bana yaklaşmadan kendimi seve seve çatıdan atardım. Ölüm daha iyi bir seçenektir.

Derin bir nefes aldım, ceset torbasında olmadığım sürece bundan başka bir yol göremedim. “Gideceğim ama lütfen ondan boşanmama yardım et. Ve annemin beni kontrol ettiği gibi Molly’yi de kontrol etmesine izin vermeyeceğine söz ver.” Sesim daha da sertleşti. “Söz ver bana.”

Belli belirsiz gülümseyerek, “Söz veriyorum,” diye yanıtladı. “Seni ve kız kardeşini korumak için elimden gelen her şeyi yapacağıma söz veriyorum.”

Bir dakika ağladıktan sonra peçeteyle gözlerimin altını sildi.

“Bana kızgın mısın?” diye sordum. “Malachi hakkında hissettiklerim yüzünden mi?”

“Sana asla kızgın olamam. Kiminle birlikte olmak istediğine

karar vermen beni şaşırttı mı? Kesinlikle. Onun içindeki iyiliği gerçekten görüyorsun.” Başımı salladım. “Onu affetmeye çalışabilirim. Onu takip eden özel dedektiflerden öğrendiğim kadarıyla iki hafta önce terapiye başlamış.” Bir dakika, babam Malachi’yi takip eden özel dedektifler mi tutmuştu? O zaman onunla birlikte olduğumu zaten biliyor muydu? Belki de Malachi onları atlattı ya da her kimi tuttuysa işinde berbattı çünkü teknik olarak beni kaçırdı.

“Yani benim... Onunla olduğumu zaten biliyordun, ha?”

“Annene söylemedim ve sana zarar vermeyeceğini biliyordum. Motosikletinin üzerinde seninle konuştuktan hemen sonra PI’mı çektim.”

İçimdeki paniğe rağmen göğsüm sıkıştı.

“Terapiye başladığını mı söyledin?”

“Evet, meleşim. Artık bir dil ve konuşma terapistine de gidiyor. Eve döndüğünüz gün sordu ve ben de ertesi gün gitmesini sağladım. Bu bana daha iyi olmaya çalıştığımı gösterdi. Bunu onun için yıllardır istiyorduk. İlaç bile reçete edildi.”

“Asla ilaç kullanmak istemezdi. Kontrolün kendisinde olmasını severdi.”

“Kontrol hiçbir zaman onda olmadı,” diye yanıtladı babam. “Sadece bunu saklamakta çok iyiydi.”

Birisi kapıyı çaldığında, damadın sabırsızlıkla gelinini beklediğini haber verdi.

Ayağa kalktığımda babam bana baktı. “Telafi etmeye çalışmak istiyorum ama bu hemen olmayacak. O benim hayatımı altüst etti.” Sandalyesini işaret etti. “Onu kolay kolay affedebileceğimi sanmıyorum.”

“Eğer o deniyorsa... Sen de deneyebilir misin?” Gözlerimin altını sildim ve nefes aldım. “Benim için... Lütfen.”

Bunu sormanın bencillik olduğunu biliyordum ama başka ne yapabilirdim ki? Xander’ın dün gece kapımda dikilip gele-

cek hafta yeni iş anlaşması için Kanada'ya taşınacağımızı söylediğinde çok nazikçe ifade ettiği gibi bu hayattan sürüklenmek üzereydim. Malachi'nin yanında en azından babam varsa belki iyi olurdu. Belki etrafındaki destekle uyum sağlayabilirdi.

Babam başıyla onayladıktan sonra sakinleşmek için birkaç dakika beklememi ve törenin yapılacağı salonun girişinde buluşmamızı söyledi. Kapı bir klik sesiyle kapandığında, boş odaya göz gezdirdim.

Geleceğim beni bekliyordu. Zalim, korkunç bir kader. Neden ormandaki o çiftlik evinde onunla kalmadım? Neden onu öpmedim ve ona deli gibi âşık olduğumu itiraf etmedim?

Yüksek sesle, "Beni mi izliyorsun?" diye sordum.

Sessizlik.

Yerimde dönüp bir kamera aradım.

"Düğünü durdurmaya mı planlıyorsun?"

Lütfen. Lütfen, lütfen, lütfen, Malachi. Özür dilerim.

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzüldü. Köşede saklanan gölgeler yoktu.

"Seni seçmeliydim."

Hayatımda yaptığım tüm hatalar arasında Malachi'yi seçmemek en kötüsü oldu. Gözlerinde yaşlarla dizlerinin üzerinde bana yalvardı, tanık olacağımı hiç düşünmediğim bir şeydi bu ve ben ondan uzaklaştım. Mücadele etmedim. Aramızdaki ilişkiyi yürütmeye bile *çalışmadım*.

Malachi, tüm çılgınlığına rağmen benden daha iyisini hak ediyordu.

Annem kazandı.

Beni bugün için hazırladı ve itaatkâr bir kız çocuğu olarak onu hayal kırıklığına uğratmaktan, beni eski hayatımdan kurtardıktan sonra planlarını mahvetmekten çok korkuyordum.

Elbisemi giyip, boy aynasında kendime bakarken düşünemediğim tek şey buydu. Mutluluktan ağlıyor olmalıydım. Heyecanlı ama gergin, hayatımın geri kalanını sevdiğim adamla geçirmek için sabırsızlıkla bekliyor olmalıydım.

Ama değildim.

On dakika sonra babam tekerlekli sandalyesinden kalkıp, bastonunu tutarak, aşağıda beklerken gelinliğimin kuyruğunu büyük merdivenden aşağıya doğru sürükledim. Beni koridor-da yürütmeyi bitirene kadar baston onu ayakta tutacaktı. Beni -annemin nefret ettiğimi söylememe rağmen bana giydirdiği elbisemin içinde gördüğünde gülümsedi. Herkes beni bekliyordu. Muhtemelen adımı unutmuş olan müstakbel kocam ve her şeyden çok statüye önem veren müstakbel ailem.

Molly nedimelerimden biriydi. Malachi hapse gönderildikten kısa bir süre sonra ailemize katılmıştı. İlk başta mahkemeler onu ailemin bakımına verip vermemekte kararsız kalmıştı ama bizimle çok iyi vakit geçirdi.

Malachi'yle tanışmış olmayı dilemişti. Onun biraz deli ve şiddet yanlısı olduğunu, babasını dövdüğünü biliyordu. Ama babamın bayıldığım, kasıtlı olmadığını düşünüyordu. Ona gösterdiğim fotoğraflardan eğlenceli bir ağabey gibi görüldüğünü söyledi ve itiraf ediyorum, gerçekten de büyürken eğlenceli bir kardeşti. Her şeyi birlikte yapardık. Yapmamamız gereken şeyleri bir kenara bırakırsak o aynı zamanda benim en iyi arkadaşımdı.

Onsuz geçen sekiz yıl işkence gibiydi ama son iki hafta cehennem gibiydi.

Ondan uzaklaştığımın ertesi günü evime girdi ve tüm kameraları aldı. Annemin yüzüne aylar önce bıyık çizdiğini, onu silmem gerektiğini ve tüm şarap şişelerimin uyuşturuculu olduğunu söyleyen bir not bıraktı.

Telefonunu kapadı, bağlantısını tamamen kesti.

Her ne kadar onunla birlikte olamasam da beni izliyor olması hoşuma giderdi. Ama artık olmadığını biliyordum. O sadece... Gitti. Aramızda herhangi bir konuşma bile olmadı.

Yanlış karar verdim.

Kolumu babamın koluna geçirip yürümekten başka bir şey yapamazdım.

"Çok güzel görünüyorsun," dedi babam. "Seni bu anlaşımdan kurtaracağıma söz veriyorum. Sadece gülümse ve sakın ol."

Gülümsemeye çalıştım ama başaramadım.

Çift kapıya yaklaşırken, kafamı kaldırıp etrafa bakmadım. Diğer tarafta müzik çalıyordu. *Here Comes the Bride* başladığında derin bir nefes alarak durdum. Kapılar açıldığında herkesin sandalyelerinde oturduğunu gördüm. Onları izledim. Siyah bir saç, bir gülümseme, arsız bir sırıtma ya da bir göz kırpmaya aradım ama o burada değildi, yine de olmasını isterdim.

"Nefes al, meleğim."

Ciğerlerim pes etmeden önce koridorun yarısına kadar geldim ve tam o anda panik başladı. Aniden durdum. Babam neredeyse bastonuna takılıp, düşecekken ona baktım.

"Ben... Ben bunu yapamam."

"Olivia," diye sert bir ses duydum. Başımı kaldırdığımda Xander'ın bana ters ters baktığını gördüm. "Bana doğru yürü."

Babama döndüm.

"Lütfen, bırak gideyim."

Bakışları annemle benim aramda gidip geldi. Xander'ın aile üyeleri bana şımarık bir veletmişim gibi bakıyordu. Abigail, Molly ve Anna nedime kıyafetleriyle, Xander'ın yanında duruyor, hiçbiri şok olmuş gibi görünmüyordu. Her şeyden çok memnunnlardı.

Xander başını salladı.

“Yürümeye devam et, Olivia. Beni utandırma.”

Molly ona kaşlarını çattı.

Annem oturduğu yerden kalktı ve uzun zamandır ilk kez beni devam etmem için zorlamadı. İç çekti ve bana başını salladı.

Babam yanağımdan öperek, “Git,” dedi. “Onlarla biz ilgileniriz. Mutlu ol, meleğim.”

Elimdeki pahalı çiçekleri bırakıp elbisemin önünü tuttum ve dönüp, koşarak oradan çıktım. Topuklu ayakkabılarımı kaydığı yerde bıraktım ve ön girişten aceleyle çıkarken, duvağımı çekip çıkardım.

Dönüp etrafıma baktım ama onu göremedim.

Belimdeki bandı açıp, üstümdeki eteklikten kurtulurken, “Malachi!” diye bağırdım. Kapılara doğru koşarken onu düştüğü yerde bıraktım. Ardından kapıları dışarı ittim ve bir taksi durdurup, Cadılar Bayramı’nda beni götürdüğü yeri tarif ederken nefes nefese kaldım.

Onun evi. Bizim evimiz. Her şeyden uzaklaştığım tek yer.

Kasabanın kayboluşunu ve yerini ağaçlara bırakışını izlerken vücudum kontrolsüzce titredi. Ne kadar uzaktaydı? On dakika geçti. Yirmi. Elli. Bir saat...

Adresi biliyordum çünkü onu terk ettiğimde taksi çağırmak zorunda kalmıştım ve şoför yerimi tespit edebilmişti.

Gideceğim yere varır varmaz arabadan indim. Malachi’nin metal kapının yanında durduğunu, kapıyı açıp, bana doğru bir adım atarken yüzünde şaşkınlık ifadesinin dalgalandığını gördüğümde durdum.

Üstsüzdü. Yüzü ve göğsü egzersiz sonrası parlıyordu. Siyah saçları vahşi ve kıvrıkcıktı. Eşofmanı kalçalarına oturmuştu.

Malachi ezelden beri benim için tekti.

O benim sonsuzluğum. Cennetim ve cehennemimdi.

“Olivia?”

Çok net. Çok berrak, saf ve sevgi doluydu.

Bir çığlık atıp ona doğru koştum ve kendimi anında beni saran güçlü kollarına bıraktım. Gözleri kocaman açılmıştı, yüzümü inceledi ve sarı saçlarıma baktı.

“Ne?”

“Sen benimsin, Malachi. Sen benimsin. Ben de seninim ve seni kelimelerin anlatamayacağı kadar çok seviyorum. Lütfen beni affet. Lütfen. Seni istiyorum. Seninle olmak, seninle bir hayat kurmak ve seninle anılar biriktirmek istiyorum. Her sabah yanımda seninle uyanmak istiyorum. Beni bu ormanda kovalamanı ve bir ağaca yaslamayı istiyorum. Verebileceğin her şeyi istiyorum. Her şeyi. Her şeyini. Çünkü ben seni seçtim. Ben...”

Malachi beni öperek susturdu.

Nefesimi kesen, iddialı bir öpücüktü.

Dudaklarıma karşı sıırttı.

“Seni seviyorum, Olivia.”

Kıkırdadım ve bacaklarımı beline doladım. Yüzüm gülmekten acımişti.

“Ben de seni seviyorum. Beni evimize götürüp beni ne kadar sevdiğini gösterir misin?”

Başını sallayıp beni ayağa kaldırdı.

“O lanet elbiseyi vücudundan söküp atmak ve sonra da her yerini kanatmak istiyorum.”

İçimde kelekler uçuştığında, göğsüm beklentiyle inip kalktı. “Sana meydan okuyorum,” diye takıldım. “Beni kovalaman ve bunun için yalvartman için sana meydan okuyorum.”

Malachi inledi. Çenemi yakalayıp, beni geri itmeden önce
ağızma sert bir öpücük kondurdu. Sırıtırıp eliyle ormanı işaret
etti.

"Koş, küçük yabancı."

EPİLOG

Malachi

Ormanın içinde koştururken o lanet elbise tenine yapıştıyordu. Onu yakaladığım anda vücudundan sökülecek olan güzel elbise...Hakkım olanı almadan önce koşmasına, heyecanlanmasına, içine biraz korku ve paranoya salmasına izin verecektim.

Derin bir efes aldım, onun başka biriyle evleneceği düşüncesine duyduğum öfkeyi bastırmaya çalışırken burun deliklerim genişledi. Uzaktan izlemeye devam ederken ona seçimini düşünmesi için alan tanıdım. Düğün gecelerinde o piçi kendi kravatıyla asmayı planlamıştım. Ya da balayı sütlerinin kapısını menteşelerinden söküp Olivia'ya sahip olabileceğini düşündüğü için kafasını uçurmayı.

O benimdi. Tanıştığımız andan beri benimdi.

Ve hep benim olarak kalacaktı.

Onu güvende tutan, korktuğunda elini tutan, sikime ihtiyaç duyduğunda onu siken ben olacaktım. Onu öpecek ve ona gerçek kardeşi olmadığımı hatırlatacaktım. Sonuçta herhangi bir kan bağı olan bir kardeş değildim. Hasta olduğumu kabul

ettim çünkü sikimi ağzına alırken bana *kardeşim* demesine bayılıyordum.

Dünya siktir olup gidebilir, ailemiz de birlikte olmamızı istemeyebilirdi.

Eve geri döndüm. Sadece on dört gün içinde evi neredeyse tamamen yenilemiştim. Uyumakta zorlanıyordum. Bu yüzden dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardı, duvarlarımdan birini kaplayan monitörleri izlerken ellerimi meşgul edecek bir şeye.

Alet kutusunu açıp, tornavidayı görünce sıırıttım. Ampul sapını inceleyip, elimde bir iki kez çevirip, kutuyu çarparak kapadım.

Şöminenin üzerinde, kestğim ağaçların birinden yaptığım bir çerçevenin içinde ikimizin bir fotoğrafı duruyordu. Ben yüzünü itmeye çalışırken o bana gülümsüyordu. Kulağıma pis bir şeyler fısıldadığını hatırlıyordum, muhtemelen *derslerimizle* ilgili bir şeydi.

Dersler.

Bana eskisi gibi öğretmesi için onunla konuşmam mümkün müydü? Beni dizlerimin üzerine çöktürüp, amını nasıl yalayacağımı tekrar anlatırken masum bir kardeş gibi davranmaktan mutluluk duyacaktım.

Asla bilgisiz değildim. Deneyimsizdim, evet ama asla bilgisiz değildim. Elimde sikimle porno izlerdim, tatmin olmadığımı hissetsem de yine de izlerdim. O kendine dokunurken yatak odasında saklanır, nelerden hoşlandığını gölgelerin ardından öğrenirdim.

On dokuz yaşında bakir olmak beni hiç rahatsız etmedi. Kendini bana atan herkesle yatmaktan daha önemli bir şey vardı.

Olivia daha önemliydi. Beklemem gerektiğini biliyordum. Bir gün, otuzlu yaşlarımızda bile olsak sikimi ona gömeceğimi

ve adımı yüksek sesle ona inlettireceğimi biliyordum. Ölene kadar o ses kulaklarımda olacaktı.

Ölmekten hiç korkmadım, bu kaçınılmazdı. Ama ölmek ve Olivia'yı geride bırakma düşüncesi? Onu dünyadaki tüm zehirli şeylerle baş başa bırakmak? Bu beni korkutuyordu. Kimseye güvenemezdi, özellikle de anneme.

Ama bana güvenebilirdi.

Bana her zaman güvenebilirdi.

Arka kapıyı itip, açarak ormana baktım. On, belki de on beş dakika olmuştu. Güneş batmaya başladığı ve gece yaklaştığı için panikliyor olmalıydı. Çok yakında fazla bir şey göremeyecekti.

Bu beni neden huzursuz ediyordu?

Tornavidayı kavrayıp boynumu bir yandan diğer yana çevirdim. Hâlâ dudaklarımda öpücüğünün dokunuşunu hissediyordum.

Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Arka bahçeden yavaşça çıkarken gözlerim etrafta gezindi. Hâlâ evi tamir etmem gerekiyordu. Terapistimin odaklanmama yardımcı olacağını düşündüğü bir proje olan yarım kalmış bir motosiklet ve evi yaparken kullanmadığım malzemeler vardı.

Küçük, gıcırdayan metal kapıyı iterek açtım ve durup dinledim ama tek duyabildiğim rüzgârla birlikte hışırdayan yapraklar ve ağaçların gölgeliklerine vurmaya başlayan yağmurun çiselemesiydi.

Bir fırtına yaklaşıyordu.

“Anlat bana, Olivia,” dedim. Son iki haftadır tek yaptığım kendimle ve konuşma terapistiyle konuşmak olduğu için kelimelerim hâlâ biraz dağınıktı ama daha nerti. “O elbiseyi giydiğinde, onun elbiseyi soyacağını hayal ettin mi? Dişleriyle çıkarması için dantel bir jartiyer giydin mi?”

Kelimelerimle kendimi rahatsız ediyordum.

Sinirleniyordum ama duramıyordum da.

“Sana dokundu mu?”

Sesim alçak ve tehditkârdı. Birinin ona elini sürdüğü düşüncesiyle kalbimin göğsümden fırlayabileceğini fark ettim. Hapisteyken ona yaklaştırmaya cüret eden diğer kişilerle zaten uğraşmıştım. Neyse ki asla yakalanmayacağımdan ve hapishaneye geri gönderilmeyeceğimden artık emindim.

“Sana asla benim hissettirdiğim gibi hissettiremez.”

Hiç kimse ona benim gibi hissettiremez. Asla. Eğer yaparlarsa onları öldürürüm.

Uzaktan bir dalın kırıldığını duydum. Doğruca ona doğru koşmak yerine, onunla biraz daha alay ettim. “Benim için ağladın.” Adımlarım yavaş ve hesaplıydı. Parmaklarım tornavidanın sapına sıkıca sarılmış bir şekilde onun olduğu yere yaklaştım.

“Seni izledim,” dedim daha yüksek bir sesle. Gözlerim önümdeki karanlıktaydı. Onun büyük bir ağaç gövdesinin arkasına saklandığını biliyordum. “Orada olduğumdan haberin yoktu. Bekledim. Hep seni bekledim, Olivia.”

Yağmur şiddetlenip beni ıslatıyor, alnımdan sarkan saç tellerinden damlalar düşüyordu. “Bekleme sırası sende, küçük kardeşim. Umarım bu seni öldürür. Umarım gelinliğinin içinde titriyorsundur ve seni ne zaman gölgelerden yakalayıp bir ağaca yaslayacağımı merak ediyorsundur.”

Sikim şortuma sürtündü, içine girmek için can atıyordu.

“Önce o güzel ağzını alacağım,” dedim. “Sonra kendimi kışının derinliklerine gömeceğim.”

Bir inilti duyduğumda sıırttım.

“Benimle gerçekten kazanabilecekmişsin gibi korkarak dövüşmen hoşuma gidiyor. Beni yenme şansın hiç olmadı, Olivia.”

Daha fazla dalın kırıldığını duyduğumda hızımı arttırdım.

Kaçıyordu.

Avcumdaki tornavidayı çevirdim. Gelinliğinin beyaz ışıltısını görür görmez onu kovalamaya başladım. Dişlerimi sıkıp, dallardan kaçarken, durup bana bir tane fırlatmaya çalıştığı anda eğildim. Bir santimle ıskaladı. Çığlık atıp tekrar kaçmak için döndü.

Yüzündeki gülümsemeyi fark ettim.

Sevgili kız kardeşim neredeyse benim kadar sadistti. Avlanmayı, yakalanmayı ve sikilmeyi severdi. Bir keresinde bana bir mezarlıkta kovalanmak istediğini söylemişti ama ne yazık ki bu ormanla yetinmek zorundaydı. Hayatımızın sonuna kadar onu her gün burada kovalayacaktım.

Ormanın sonundaki uçurum görünür hale gelmişti. İleride bir nehre doğru küçük bir düşüş vardı. Atlayacak mıydı?

Dalga geçmeyi bırakıp onu düzgünce kovaladığımda, kalbim göğsümde gümbürdedi. Kısa sürede ona yetiştim, saçlarından bir tutam yakaladım ve onu ayaklarından sürükledim. Çığlık atıyor, tırnaklarını bileğimin derisine geçiriyor, topuklarını bacaklarıma vuruyordu.

Göğsünü en yakın ağaca yaslayıp, bir elimle onu orada tutarken, diğer elimle tornavidayı dişlerimin arasına alıp elbisesinin arkasını yırtacak kadar sert bir şekilde çektim.

İnleyip ellerini kendini kurtarmak için bileklerime vuruyordu. Kavgayı seviyordum.

Elbiseyi tekrar çekiştirdim, kumaş sırtının küçük kısmına kadar yarıldı. Öne uzanıp, sert, çakıllı meme ucunu sıkıştırıp büküm.

Dizleri kırıldı ama saçlarını tutuşum onu dik tuttu.

“Seni buldum,” diye fısıldadım kulağına. “Artık gitmene asla izin vermeyeceğim.” Elbisesini daha fazla yırttığımda, kumaş bacaklarından aşağı düştü. Ayaklarının dibinde biriken kumaş parçalarına baktım. “Sen benimsin.”

Kıçını bana doğru iterken, “Ve sen de benimsin,” diye nefes verdi.

Sırtıp, çenesini tutarak onu kendime çevirdim.

“Seninim. Bir daha kaçmayacağına söz veriyor musun? Seni yine kovalayacağım.”

Olivia başparmağımı ağzına alıp emdi. Dilinin üzerine parmağımı bastırduğımda boğazının kasıldığını hissedene kadar derine ittim.

“Ne kadar iyi bir kız kardeş.”

Sikim pantolonumdan çıkmak ve onun içine girmek için yalvarıyordu ama başparmağımı ağzında tuttum. Onu dizlerinin üzerine çöktürmek için tutuşumu kullanıyordum.

Başparmağımı ağzından çekip, altdudağını aşağı doğru sürükleyerek, “Sikimi çıkar,” dedim. “Bu dudakları onun etrafında istiyorum.”

Bel kemerime uzanırken bana baktı ve yüzüne yağmur damlacıkları düştü. Parmaklarını pantolonun içine sokup çektiğinde sikimi serbest bıraktı.

Parmaklarını kalınlığıma doladığında gözleri tekrar bana kaydı. Parmağındaki nişan yüzüğüne baktım.

Bileğinden yakaladım ve kaşlarımı çatarak o hurda parçasını çıkardım.

“Böyle bir yüzüğü sadece ben sana verdiğimde takacaksın, tamam mı?”

Başını salladı.

“Tamam.”

Yüzüğü avcumun içine alıp ormana doğru fırlattım. Nereye gittiği umurumda değildi. Ardından saçlarından tutup sikimi ağzına soktum. Parmaklarını tekrar etrafıma dolamadan önce yarısını ağzına aldı ve şişmiş tepemin etrafını bütünüyle yuttu.

Onu bırakıp iki elimle arkasındaki ağaca bastırdım. Başını sallayarak, sikimi emerken gözlerim kayıyordu.

"Kahretsin, ağzın çok iyi hissettiriyor, Olivia."

Övgü onu daha da hızlandırdı. Daha sert emiyor, dilini kullanarak sikimin etrafına masaj yapıyor ve benden daha fazlasını alıyordu. Boğazının arkasına kadar itip kontrolü ele aldım. İçeri ve dışarı iterken başının arkasını tuttum.

Serbest bıraktığımda nefesi kesildi. "İçine boşalacağım," dedim ve elbisesinin üzerine uzanması için bedenini ittim. "Bacaklarını ayır. Neye sahip olduğumu görmeme izin ver."

Bacaklarını açıp bana sırlıklam bir kumaş parçasıyla kaplı küçük, güzel amını gösterdi. Bacaklarının arasında dizlerimin üzerine çökerken düşürdüğüm tornavidayı elime aldığımda gözleri açıldı.

Tereddüt edip, dirseklerinin üzerinde kalkarken, "Bekle," dedi.

"Hmm..." İç uyluğunu kavrayıp, sapı kumaşın üzerinde hareket ettirerek klitorisine doğru sürttüm. "Durmamı ister misin?"

Dudakları aralanırken başını hafifçe salladı.

Benim kızım çok cesurdu.

Eğilip dilimi amına sürttüğümde inledi ve tekrar tamamen sırtüstü yattı. İç çamaşırının içinden klitorisini emip ısırardım. Bir delik açmak için kumaşı yırttım.

Gözlerimi kapatıp tadına baktım.

Hepsi benimdi.

Dilimi içine sokarken haykırdı. Yüzümü geri çekip tornavidanın sapını girebildiği kadar içeri ittim. Altdudağıma ısırp amının sapı yutmasını izledim. Olivia'nın sırlıklam, zonklayan, muhtaç küçük amı...Ağzımı tekrar klitorisine bastırduğымda bacaklarını birbirine bastırmaya çalıştı. İnliyor, parmaklarını saçlarıma sokup çekiştiriyordu.

O kadar mükemmeldi ki... Bunların hepsinin bir rüya olduğunu düşünmeye başlamıştım. Belki de hâlâ hapisteydim ve

tüm bunları hayal ediyordum, ha? Sorun değil, uyanmadığım sürece onunla bu rüyanın içinde kalabilirdim.

Tornavidayı sokmaya başladığımda çığlık attı. Sırtı kamburlaştı, orgazmının yaklaştığını bildiğim için klitorisini dişlerimin arasına sıkıştırıp, tornavidayı çekip bıraktım. Böylece iki parmağımı içine sokabilmiştim. İç duvarlarını kıvrıdığımda beni sımsıkı kavradı. Klitorisinde ziyafet çekerken onu sert ve hızlı bir şekilde siktim.

Orgazm olduğunda çığlıkları ormanda yankılandı.

Bu ses beni çıldırtmaya yetmişti. Tamamen geri çekilip, şortumu ve *boxer*'ımı indirerek kendimi bacaklarının arasına yerleştirdim. Yüzünü tuttum.

"Beni sekiz yıl boyunca terk ettin ve sonra yine terk ettin. Üçüncü bir sefer olmayacak, Olivia."

"Asla," dedi. Umutsuzca kalçalarını döndürdü. Böylece sikimin ucu girişine dayanıp, içine girerken onu inletmişti. "Lütfen, Malachi."

"Üzgün müsün?"

Başını salladı.

"Öyleyim. Çok, çok, çok üzgünüm. Seni seviyorum. Seni hep sevdim."

Yüzümü indirip, onu usulca öperken burnum burnunu sıyrıyordu. Altdudağım kendi dudağımın arasına alıp, hafifçe emip aynısını üst dudağına da yaptım.

"Benimle evlenir misin?"

"Evet," diye inledi. Beni içine doğru daha da alırken duvarlarının sikimi boğduğunu hissettim. Orgazmı hâlâ devam ediyordu. "Evet. Milyon kere evet. Bir yolunu bulacağız."

Hay sikeyim! Bu gerçekten oluyordu. Olivia gerçekten benimdi.

Kendimi ona doğru iterken gözleri kaydı. Elbise hem yağmurdan hem de Olivia'nın amundan kirlenip ıslanmıştı. Daha

derine inip onu daha sert öptüm. Sonsuza kadar bu anda kalmak istedim.

Ben kendimi ittikçe bacakları etrafımı sarıyor, taşaklarımda sıkılaştıran ısıyla omurgam şimdiden karıncalanıyordu. Benimle birlikte hareket edip, her itişimi karşılıyorken beni öptü. Beni her zaman sevilme istediğim şekilde sevmeye çalıştı.

Alnımız birbirine değerken çıplak göğüslerimiz birbirine sürtündü. Göğüsleri ve sert meme uçları aramızda sıkıştı.

Kulak mememi dişlerinin arasına alarak, “Seni seviyorum,” diye fısıldadı. “Seni seviyorum, seni seviyorum, seni seviyorum. Yeterince güçlü olmadığım için çok üzgünüm ama artık öyleyim. Lütfen beni affet.”

Daha yüksek sesle inlemeye başladığında taşaklarım gerildi, kaslarım sızladı. Gözleri donuklaşmıştı. Vücudumu kavrayışı acı verici hale gelirken başka bir orgazm onu yakaladı. Ağlar-ken, inerken, onunla kalmam için yalvarırken tırnakları derime batıyordu.

Onu asla terk edeceğimden değildi.

Onu benim her damlasıyla doldurduktan sonra içinde çok uzun süre kaldım. Çok sert boşaldığı için titredi. Başımı omzunda tutup, eli sırtımı aşağı yukarı okşarken bana tekrar tekrar onun olduğumu söyledi.

Kollarımı düzelterip içinden çıktım. Gözlerinde yaşlarla bana sırtıttı. “Beni eve taşıman gerekebilir,” dedi.

Gülüp onu öptüm. Ayağa kalkıp onu kollarıma aldığım da kıkırdadı. Elbiseyi, tornavidayı ve eşofmanlarımı ormanda bırakıp, onu eve taşıırken göğsüme bastırdım.

Gözlerini benden ayırmadı.

İçeri girdiğimizde, bize hızlıca bir banyo hazırladım. Su soğuyana kadar içinde yatıp çocukluğumuzda paylaştığımız zamanları anımsadık. Yemek yedikten sonra onu yatağa götürüp seviştim.

Daha önce hiç sevişmemiştim. Nasıl bir his olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Olivia'yı sikip sahiplendim, bir kardeşin yapmaması gereken şekilde mahvettim ama onunla hiç sevişmedim.

Bu... Farklıydı. Yavaştı. Şehvetliydi.

Onu daha fazla sevebileceğimi hiç düşünmemiştim ama seviyordum. Onu yatağıma attığımda her şey daha da yoğunlaştı. O üstte olacak şekilde üstüme binip yavaş, duygusal bir şekilde benimle seviştiğinde, lanet gözlerimi ondan alamadım.

İkimiz de orgazm olduktan sonra birbirimizin kollarında uzandık. Başka bir şey düşünmedik. Kötü bir şey olmasını beklerken zaman durmuyordu.

Mutlu olmak böyle bir şey miydi? Bunu sevmiştim.

Eminim ailemiz bizi anlayacaktı.

"Xander'ın bir şey yapmasından endişeleniyorum," dedi.

Gözlerimi kıstım.

"Sana yaklaşmayacak. Onunla ben ilgilenirim."

"Hayatını geri kazanmaya başlıyorsun, Malachi. Neredeyse on yıldır hapisteydin. Lütfen bu işe bulaşma. Bu konuyu açmamalıydım. Xander hayatımda değil ve asla da olmayacak. Sadece... Benimle ol ve dünyayı unut. Lütfen."

Çenemdeki her bir kas gerildi.

"Benden bunu yapmamı isteyemezsin, Olivia. Seninle tanıştığım andan itibaren seni koruyacağıma yemin etmiştim. Şimdiye kadar bu konuda boktan bir iş çıkardım, bu yüzden onun dışarıda bir yerde bir tehdit olduğunu bilerek, oturup bekleyemem."

Ondan korkuyordu. Bu konuda bir şeyler yapmalıydım. Annemi sürekli evime girip çıkan uyuşturucu satıcılarından ve bağımlılardan koruyamamıştım. Tek yapabildiğim, benimle hiç konuşmak istemeyen evcil örümceğimle yatağımın altına saklanmaktı.

Her gün ve gece yatağımın altında saklanırdık. O benim en iyi arkadaşımdı. Ama o hiç konuşmazdı, ben neden konuşayım ki? Sesini kullanmadan da mutluydu. Ben de mutlu olabilirdim. O benim koruyucumdu. Eğer o sesini gizleyip, yatağımın altına saklanıp ağlamayacak kadar cesur olabiliyorsa ben de olabilirdim.

Bu yeni hayatımın başlangıcıydı. İğneyi koluma batırırken çığlık atmamı istemişlerdi ama atmamıştım. Açtım, zayıftım, güçsüzdüm ama en azından konuşmamı kontrol edebiliyordum. Onu da benden alamazlardı çünkü onu sadece Olivia'nın bulabileceği bir yere saklamıştım.

Annemi kurtarmaları için onlara yalvardığımı duymak istemişlerdi ama bunu yapamamıştım.

Tıpkı sekiz yıl önce Spike'ye olduğu gibi örümceğimi öldürmüşlerdi. Biyolojik annem yerde ölürken bana bunu izletmenin komik olduğunu düşünmüşlerdi. Onu kurtaramamıştım ama Olivia'yı kurtarabilirdim.

Yüzümü tuttu.

“Hayır, Malachi.”

Evet, Malachi. Sorun yok. Onu denklemden çıkardığımı bilmesine gerek yoktu. Kayıp olduğuna dair raporları görecekti ve o zamana kadar sorun çözülmüş olacaktı. Ben onu sikerken bana bağırabilirdi.

“Başımı belaya sokacak bir şey yapmayacağına söz verir misin? Babam her şeyi düzeltebilir.”

“Hmm,” dedim. “Bana hayattan ne istediğini söyle.” Konuyu değiştirip, başımı eğerek burnunun ucunu öptüm. “Söyle ki ben de sana verebileyim.”

“Sadece seni istiyorum.”

Ona sırtıp, “Hepsi bu kadar mı?” diye sordum.

“Hayatım boyunca annem beni evliliğe zorladı, öyle ki se-

ninle evlenmediğim sürece evliliğin benim için hiçbir anlamı yoktu. Peki, ya çocuk? Kendimi asla bir anne olarak hayal etmedim, sanırım bu konuda berbat olurdum. Ama...” Utangaç bir şekilde omzunu kaldırıp indirdi. “Belki bir gün.”

Gülümsemem düştü. Ona istediği her şeyi verirdim. Ama bir çocuk?

“Ya onlar da benim gibi olursa?”

Kaşlarını çattı.

“Senin hiçbir sorunun yok.”

“Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?” diye sordum. Ben bile bende bir sürü sorun olduğunu biliyordum. Bu yüzden terapiye gitmeye karar vermiştim. İlaçlar biraz ağırdı ama onlarla başa çıkabilirdim. Olivia için yeterince normal olmak adına her şeyi yapardım. “Terapistim üzerinde çalışmam gereken çok şey olduğunu ama değişeceğimi söyledi. Söz veriyorum, çabalacağım.”

Sırıtip kollarını boynuma doladı ve yüzümü kendi yüzüne yaklaştırarak, “Seninle ilgili her şeyi seviyorum,” diye fısıldadı. “Asla değişmeni istemiyorum.”

Onu öptüm, kalbimi vermeyi hayal ettiğim tek kızı. Biraz siyah, kenarları biraz pürüzlü ve zihnim biraz vahşi olabilirdi ama onlara sahipti.

Olivia zihnime, bedenime ve ruhuma sahipti. Çocukken, gençken teslim olduğumuzda ve bıraktığımızda da öyleydi. Onu bodrumda zincirlediğimde bile beni kontrol ediyordu.

Ondan intikam almak istediğimi düşünmüştüm ama şimdi sadece onu geri istediğimi biliyordum.

Ve bilin bakalını ne oldu?

Onu geri aldım. O beni seçti.

Olivia aslında beni seçmişti ve ben de onu tutmaya niyetliydim.

SON...
Yoksa öyle mi?

